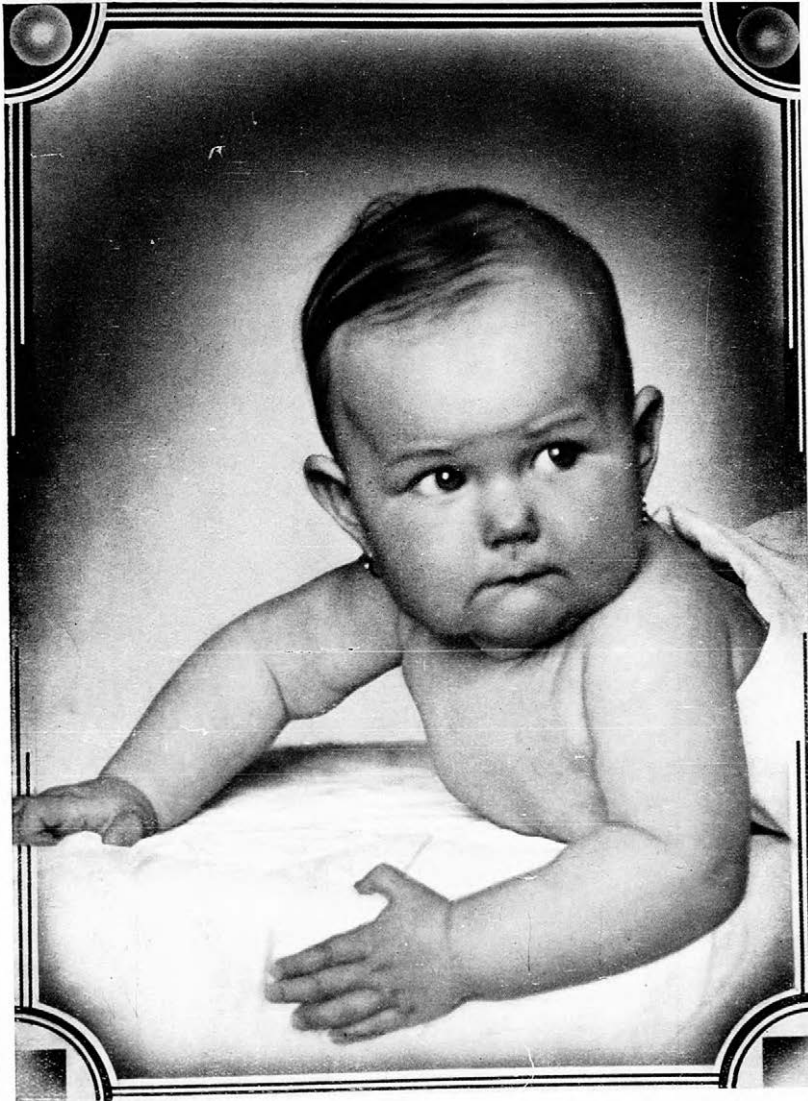

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

X. ÉVFOLYAM — 23. SZÁM
BUDAPEST, 1933 AUG. 10
ÁRA: NYOLCVAN FILLÉR

HALTENBERGER TIBOR KISLEÁNYA: SÁRIKA

Wanke Klára
(Foto: Angelo, IV., Váci-u. 24)

Glatz Józsefné, Budapest
(Foto: R. Jeney Anka)

Szobieszky Marietta grófnő
(Foto: Angelo, IV., Váci-u. 24.)

Menyasszonyi ruha

Gyermekruhácskák

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

X. ÉVFOLYAM 23. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1933 AUG. 10

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Jókai-u. 37 (Berlini-tér sarkán) Telefon: Aut. 10-7-23 Postatakarékpénztári csekk száma: 41.490. Előfizetési ár Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre 12 P, negyedévre 7 pengő, Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 30 P, félévre 15 P

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csehekrona, félévre 90 csehekrona, negyedévre 30 csehekrona, Romániában: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre 250 lei, Angliában és Jugoszláviában: egész évre 40 pengő, félévre 20 pengő, Amerikában egész évre 8 dollár. Egyes szám ára 80 fillér. Előfizetési ára az ingyenes gyermekrovat mellékletével együtt évi 24 pengő.

PAPP JENŐ: PÓLYÁSBABA

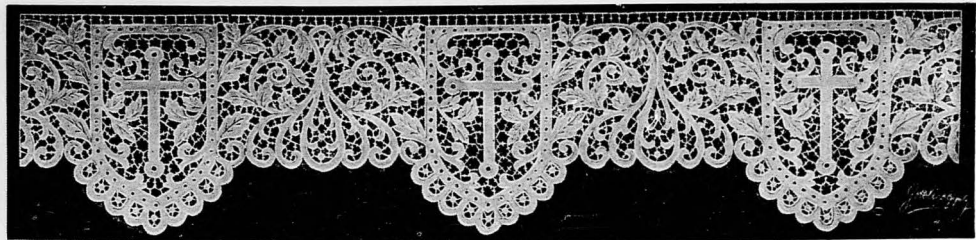
Annyiszor jelenik meg itt a Magyar Uriasszonyok Lapja borítékján egy-egy gyerek csábító fényképe, hogy egyszer már a valóságban is szerettem volna egy ilyen emberpéldányt látni. Közeli-ről, a karomba zárva s lehetőleg olyat, akihez engem is fűz valami vérségi kötelék. Nem olyan idegen bimbót, mint aminők a Múzeum-kert nikkelezett kocsjáiban nyílnak, a régiségek, a lombos fák, a napfény és a nőrszök szárnyai alatt, hanem egy kis szobában, az anya mellett, aggodás között és olyan beszélgetés keretében, amelyik csordultig tele van a kis hős tetteivel. Ahol másról nem esik szó, mint arról, hogy őfensége,

a gyerek, ma hogy ébredt, mit csinált, kire mosolygott s kívül kötött múlt barátságát. Örökké a fiatalokkal és felnőttekkel foglalkozni: ehhez mindig hév kell és hevület, harc és bandázás, hogy az ember a lendület izgalmaiban össze nem törje önmagát és remekbe verje ki azt a halk éneket, amelyik írás közben a szíve mélyén duruzsol. De egy ilyen pályásbabához nem is lehet értelmes beszéddel közeledni, nem is kell, — gügyögni kell csak neki, tört szavakat, babusgatásokat, értelmen kívül mondatokat a füllébe sutogni, — semmire és senkire nem gondolni, se törvényekre, sem érzékenységekre nem kell vigyázni, mert hiszen ennek a csöppségnek még nincs se rangja, se címe, se múltja, nincs semmiről véleménye, nincs világnézete, — ez még teljesen érintetlen, romlatlan, szándékitalan és műveletlen kis apróság, aki a lábaival a levegőbe kalimpál és akit a legnagyobb nyilvánosság előtt tesznek tisztába.

Egy ilyen szüziés fenséget tartottam végre a karjaim között, őfensége mindössze egynapos volt s az orvosok állítása szerint még mindig annak a szebbik világnak szirmai szendergett, amelyek közt az élet fakad. Azt mondták: még nem lát, nem hall és érzéketlen. Végtelenül örövendtem, hogy ebben a boldog öntudatlanságban találkozott egy pillanatra a tekintetünk, az én hajszolt szemem és az ő először felnyíló két havas szemgolyója. Te nem tudhatod még, kicsikém, hogy összeszedtem magam ebben az ünnepélyes pillanatban, igazán úgy álltam ott előttem haptiáiban, mint egy király előtt és igyekeztem, hogy semmit se áruljak el neked abból a világból, amelyikbe megérkezted. Sem a szanatóriumi szoba

árából, ahol világra tetszett jönnöd, sem a gesztenyefák május-i pompájából, amelyik az ablakon túl benépesítette a domboldalt. Éreztem, hogy az egyetlen anyai mellem kívül téged semmi más nem érdekel ezen az egész nagy világon és ha bárminő szépet is mondanék neked: elutasítod. Annyira elutasítod, hogy a doktor szerint még csak nem is hallod. És görcsösen ragaszkodol ehhez a boldogító süketséghez, ehhez a vaksághoz és érzéketlenséghez, mintha védekezni látnád a mi világunk ellen és azért sírsz, hogy hagyjanak meg téged abban a puha csendben, abban a tárgyitalan, harctalan és elégedett világban, amelyiket tegnap még zavartalanul élvezted. Még azt se tudod, hogy mennyire örülnek neked. Pólyádon a rózsaszínű szalag pillangója képeben már tisztellett tette nálad az izléses divat, anyád körül glédában állnak a virágerdők, mint a gratulációk élő bizonyítékai, bölcsöd egy kis költeménye a technikanak, szolgálatodra fehértülnyes szobalányok, mosdatók, madámok, orvosok és öszülű professzorok sürögnek-forognak anyád mellett. Megmérnek és hasra fordítanak, emelgetnek és édes mosolyokban fűrésztnek, figyelik a sírásodat, lesik az álmodat, csendőgk szólanak meg a folyosón, ha hívnak hozzád valakit, ágyhoz szögezed az édesanyádat, apádat bölcsöd és keresztcsülők után futtatod, érdekedben nagyszabású csipke, fejkötő, párna és más alsónemű vásárlása kezdődik meg. Egynapos vagy és máris egész nagy szerkezetet mozgatsz, állapotod iránt óránként érdeklődik a rokonság, jelentéseket adnak ki rólad s tudtodon kívül — ha kedves szüleid elég nevesek — már belekerültél a lapokba is. Alig tettbed be lábadat ebbe a világba, már is körülfogott, központja lettél, körülölel az érdeklődésével, minden oldalról ostromol és magának követel. Az övé is leszel — sajnos —, de ezt a sóhajtatást ne vedd tudomásul. Addig vagy a magadé, amíg a pályából terrorizálhatod a világot. Amíg ezekdel az indoklatlan rugdosásokkal távol tudat tartani magadtól a mohó életet. Amíg egyszer rendes, szófogadó, művelt kis egyéniség leszel, a legnagyobb szégyent jelentené számodra, hogyha időnként úgy megfélemlkezne magadról, mint ahogyan például én pillanatban is tetted. Te vagy az, akinek még minden szabad, tiéd a korlátlanosság, csapkodhatsz jobbra-balra, beleeshetsz bárminő szélsőségekbe, vagy megmaradhatsz az arany középuton: mindenki azt mondja redő, hogy édes vagy.

Maradj is meg annak, amíg csak tudsz. Ragaszkodj kicsikém ehhez a szabadsághoz, amíg csak bírod. S ha majd megnyílik a füled, kinyitod azt a két nagy szemedet és dolgozni kezd benned minden eleven érzéked, akkor se veszítsd el azt a nagy kiváltságodat, hogy azt tetszel, amit akarsz. Eleted első napján nem kívánhatok neked jobbat, mint ezt.

Oltárterfő-csipke

Gottlieb rajza

A nemzet lelke

Írta: Surányi Miklós

Valamikor az övé volt minden hatalom, gazdagság és dicsőség. Bámulat, irigység és félelem tárgya volt. Mint hajdan a római bíborosokat, a vármegye alispánjait sem lehetett másképpen látni, csak négylovas fogaton. A főispánok ott trónoltak valahol fenn a tisztviselői hierarchia legmagasabb fokán, sajnos, gyakran a bécsi Olimpusz ködös régióiban. A táblabírók kora a legszebb magyar romantika kora volt. Becsület, tisztesség, tekintély, kultúra, patriarchális kormányzat, bölcsesség glóriája vette körül a táblabírók személyét. A magyar tisztviselőt olyan nimbusz övezte, akár az egyház embereit; még hibáikban is rokonszenvesek és regényhősök voltak.

Senki se higgye azonban, hogy megkülönböztetés nélkül, régi magyar babonás tradícióból mindenféle köztisztviselői típus előtt hódolóltól vacog a fogunk. Tudjuk nagyon jól, hogy voltak és vannak országok, amelyeket a tisztviselői rend tett lönkre. Ismerjük az északamerikai állapotokat, azt a feneketlen korrupciót, amelyet a pártok választott tisztviselői vagy az állásukat pénzen vásárló hivatalos bürokraták teremtettek maguk körül; tudjuk, hogy Oroszország népét nagyrészt a csinovnyikok, a cári tisztviselők durva önkénye, romlottsága és ostobasága kergette a forradalomba; nekünk is emlékezetünkben van még a Bach-korszak Beamter-világa, a maga híressé vált «szendrián-ságával» és pedantériájával. Viszont azonban különbséget tudunk tenni ezek között és a magyar tisztviselők között, akik gyönyörű multjukkal, emberi erényeikkel, társadalmi rangjukkal és hazafias érdemeikkel az angol önkormányzati élet vezetőivel rokonok.

Angliában is, nálunk is a régi nemesség szolgáltatta a közigazgatás embereit. Földbirtokosok, ősi kastélyok urai, nemesi tradíciók őrei szinte kötelességüknek érezték, hogy ingyen, sőt nagy anyagi áldozatok árán hivatalnokoskodjanak, ami igaz, hogy bizonyos kasztrendszer, de az is igaz, hogy e kasztrendszerben nemes hagyományokat, hozzáértést és tekintélyt teremtett. Később, a liberális korszak alatt, amikor a magyarság közgazdasági télen, iparban, kereskedelemben, pénzügyi vállalkozásokban nem tudta felvenni a versenyt egyéb elemekkel, a hivatal menedékháza lett az elszegényedett nemességnek. Még mindig nagy tisztesség volt a hivatalnokoskodás, de jelentett egy darab biztos kenyeret is azok számára, akiknek talpa alól kicsúszott a föld és bevehetetlenek voltak a polgári vagyonszerzés várai: a bank, az üzlet, a tőzsde.

A világháború aztán földrengésszerű erővel ingatta meg a talajt a magyar középosztály alatt.

Néhány év alatt az államháztartás a nyugdíjterhek roppant súlya alatt beomlott s ekkor jött el a «B-listák» és a fizetéscsökkentések szomorú korszaka. Azóta a helyzet szinte hónapról-hónapra elviselhetetlenebb. A rangok és címek megmaradtak, de a jövedelem olyan minimumra

csappant, hogy már a mindennapi kenyér is gondot okoz. Pedig nem csak kenyérrel él az ember... A tisztviselő, aki mégis csak a középosztály elitjét, a magyar társadalom legkulturáltabb és legigényesebb rétegét, az ősi tekintetes és nagyságos tradíciók hordozóját jelenti, még ha akarná vagy tudná vagy önkéntes szerzetesi fogadalmmal rászánna magát, még akkor sem élhet pusztán kenyéren és vizen. Neki a kormányzati vagy a közigazgatási hatalmat, a bíróság tekintélyét vagy a közrend és közérkölcsek sérthetlenségét kell képviselnie, tehát fellépésben, társadalmi életben, műveltségben és modorban megköveteljük tőle, hogy választékos legyen; hogy családját úri gondossággal tartsa el és gyermekeit, bármily pályára is szánja őket, ellássa az alapos képzetség és nevelés útravalójával; hogy asszonyát és leányait bizonyos tisztességszínvonalon tartsa, ruházza és szórakoztassa; hogy kivégez részt azokból a kulturális és jótékonyági akciókból, amelyek az országot a balkáni nivó fölé emelik; hogy könyvet vásároljon, zenét hallgasson, újságot járasson s néha-néha beukkkantson a nagyvilágba, abba az európai perspektívába, amelyet mi magyarok épűnek nem nélkülözhetünk, mint a szerencsésebb nyugati népek. Óriási feladatok ezek a minden negyedévben csökkentett fizetés és az európai színvonalon álló drágaság mellett. Képzeljék el, micsoda gyötrő gondokat okoz egy négy-öttagú tisztviselőcsaládnak az egészséges fenntartása, az iskoláztatás, a gyermekek ruházkodása és szellemi igényeik kielégítése! Micsoda szörnyű válság minden tanév elején, minden vizsga alkalmával és minden nyaralás kezdetén, amikor test és lélek egyaránt elvágyakozik a köréngetegből a napusgár, az erdő, a folyópart vagy a falusi idill, a pár hetes pihenés, erőgyűjtés és természetes élet örömei felé!

Más társadalmi osztályoknak is nehéz az életük. A szabadfoglalkozású emberek is meggörnyednek a mai élt gyötrelmes súlya alatt. Ma minden emberben beteljesedett a bibliai átok, hogy véres verejtékkel kell megkeresned a te mindennapi kenyeredet. De más osztályoknak mégis megvan az a lehetőség, hogy egyéni szorgalom, tehetség, jóra való készség és erőfeszítés megtéteheti azt a darab kenyeret és kiharcolhatja azt a kis vajait is, amelyet a kenyérére kenhet. A tisztviselő könyvének csak a kiadási oldalán tehet egyénileg apró-cseprő változtatásokat, sajnos, mindig csak lefelé, a takarékoskodás és az igénytelenség irányában; a bevétel oldala fix és kérélhetetlenül megszabja a költségvetés határát. És ha még csak megrögzíténé! De ma már a fix-fizetés is azt jelenti csak, hogy van egy maximum, amely minden hónapban csökkenhet egész a proletár élelminimumig. Ez ürühetlen. Ez bűn a nemzet méltósága, a társadalom rendje és biztonsága s a legszebb, a legmagyarabb, a legkulturáltabb osztály testi és lelki épsége ellen. Adassék minden tisztelet a dolgozó és termelő társadalom minden rétegének; de minden réteg érdeke, hogy a tisztviselő, akinek lelki nyugalmán, testi épségén, erkölcsi szilárdaságán és kulturális színvonalán áll, vagy bukik a nemzet jövője, ehhez a roppant jelentőséghez méltó anyagi helyzetben élhesse le a maga életét. Ne feledjük el, hogy: a nemzet lelkeről van szó.

Péter fölméreti a földjét

I r t a : P é c z e l y J ó z s e f

A két sógor kétköze volt egymással az „osztálykodás” óta. Mindketlen rövidítettnek érezték magukat a hat hold elosztásában, melyet még annakidején az öreg Kú Sándor rubrikázott fel. Ha Péter mérte, — már úgy csizmázta, — akkor a Sándoré volt nagyobb, ha meg ha Sándor talpalta ki, akkor meg a Péteré.

— Mernők kéne ide!

Ebbe megegyeztek.

Ugye a mernők pénzét kóstál. Nehéz pénz. Napdíj, lánchúzó, cüvekvér... Mert a mernők egymaga átálja! S aztán a háromlábú masinán órákon át kukucsgál. Mozgatja, emelint, ide-oda teszi. Az mind pénz! Oszt csak níz a masinába és parancsolgat:

— Errebb! Arrább! Leütni a cüveket! Ki-húzni!

Voltaképen nem is dolgozik, de a költséget, ami igencsak elüti két-három mázsa búzának az árát, ő teszi a bukszába. Példák igazolják!

A két sógor a föld végett estendőről-estendőre dörmögött egymásra s várta, hogy melyikőjük ünja meg előbb s hozatja ki a mernőköt.

Péter egy huza-vona után odavágta a sógornak:

— Fölméretöm!

— Mikor?

— A télén.

A sógor vállrándítva csak annyit mondott:

— A te dolgo!

*

Péter kihúzta magát a polgármester előtt. Egyenesre. Időviselt arcát a harag bíborba vonta.

— Panaszom van! — bökte ki a vastag bajusza alól.

— No? ...

— Az én nádasomat vágattya a város!

— A város? ...

Péter még a fejével is bizonykodott:

— Igón a!

Aztán engedve a merevségéből, magyarázni kezdte:

— Úgy történt tuggya, hogy ma röggel, — szépnék mutatkozott az idő, a nap süttöt, a szél se fúj, — azt mondtam az asszonyoknak: „kimögöyk a Nyomásra!” Azon szóra már hűztam is magamra a bőrbélésös rokkot. Egész barátságosan odahajolt a város fejéhez:

— Mer nízze, azér foga van az időnek így téi derekán! Igaz? Hát mögöyk a Nyomás felé. De csak úgy passzíusan. A hó ropogott a lábom alatt. Amint kiterök, mit látok? A város embőrei vágják a nádasomat. Ugy az, uram! Ha valaki csak úgy újsgolna, hát el se hiszöm! Mer nízze! Így jekszik az én földem ...

S Péter az iróasztal tetején a jobb keze hüvelykének körmével mindjárt húzta is a fényes funéron a vonalakat az érthetőség okából ...

— Így esik a dülö. A sarkon itt a három hold a sógoré. Kú Sándor. Hisz teccik ősmerni. Mellette az enyém. Ugyancsak három hold. Le véggel a város nádasának. Ugye idők jártán a föld alsó végibe igencsak beleharapott a nád. Mer az annak a természeté. Terjeszködik, mint a dudva. Hát! Közlebb lépve a saraboló embőrköhöz, rájuk kiáltottam:

— Ajjatok mög hél! Az má az én nádasom!

De azok csak értetlenkedtek. Mondtam hát nekik:

— Ki köztetők a bandagazda?

Azal akartam szót érteni.

Visszaküldöttük:

— Senki!

— Hát a város embőre?

— Mind azok vagyunk!

De erre má mérőbe gyuladtam.

— Drága matéria lösz az a nád tükeltöm!

Mögfenyögtem őket. Ráztam az öklöm.

— Mögöyk a város fejéhez! — kajátottam.

— Elrántom én a ti nőitokat!

Azal fordultam ...

S most itt vagyok ...

Hát ebbe tögöyn igazságot a polgármester úr. Mer nízze, én a magam jussát semmiképen nem engedöm! Mi vagyok én? Legfőképen kik azok a sarabolók? Mer még nevevettük is, uram! Engöm! A szinigazságom mellett!

S Péter úgy állt a polgármester előtt a fényesre subított pádimentumon, mint az Igazság szobra a talapatán. Emelt fővel, düllesztet mell. Arcáról csak úgy sugartott a főlháborodottság mellett az erős elszántság, amely valóssággal be volt vonva az igazság tudatának patinájával.

A polgármester nem is habozott. Megbiztatta Pétert egész jóakarattal.

— Azonnal intézkedek. Kiküldöm a mernőköt még ma!

Péter továbbat aztán nem időzött. Közönte az iránta tanusított jóindulatot. Kezet nyújtott s elkövetkezett.

*

Ütközben Péter beszólt a sógornak:

— Gyere, mönyünk a Nyomásra! ... Gyűn a mernők is ... Majd kiviláglik, hogy melyikőnknek van igaz!

— Neköm nincs pénzöm!

— Nem is köll!

— De a mernőköt én nem fizetöm!

— En se!

— Hát akkó? ...

— Fölméri ingyen.

— A mernők? ...

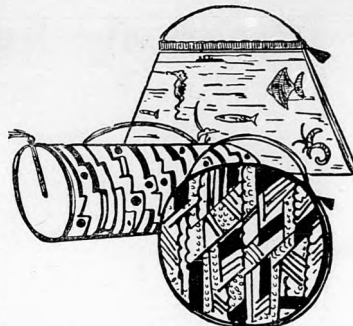
— Ne okoskogy má, hanem gyere!

A sógor aztán nem okoskodott, hanem a subból elővette a somfabotot ...

*

Mire kérte a Nyomásra, a mernők már ott szorgoskodott a megyén harmadmagával. Nézdelt a masinába, irányította az embereit, üttette egymás után a cüveket, de olyan nagy buzgalommal, hogy a közszténésüket mégcsak egy fejvételre se miltatta.

— Haragos no, — állapította meg Péter úgy magában. — Bizonyosan az akadt az ádamcsutikáján, hogy ingyen-munkát kell neki végezni a polgármester parancsára. De majd megbékül. Az a jó, hogy most

rövidesen kiviláglik, hogy hol van az igazi megye!

S Péter mindjárt vizsgálni is kezdte a már levert cüveket. Hová üttette őket a mernők? Hát nem mondhatni, hogy rossz helyre, azonban azt se, hogy jó helyre. Pontosan oda ékellette a régi határra. Úgy látszik, az öreg Kú Sándor igen egyarányosan tudta rakni a csizmát!

Amikor a mernők az utolsó cüveket is leüttette, magához intette Pétert s nagy hanggal ráripakodott:

— Hol van itt a kend nádas? Mi? ... Egy talpatnyit se a magáé! ... Ez itt a Kú Sándor három holdja ... ez meg a kendé! Itt a megye, ahol volt. A nádas mind a városé!

Péter megszege a nyakát.

— Nem téved a mernők úr? ...

— Én? ...

— Nono! A négylábú is mögtölik!

A mernőknek, hogy Péter olyan búnak ereszkedve bánta a csizmája orrát, elparolgot a rossz kedve s úgy vállrándítva a masinájára bökött:

— Ez itt háromlábú és sohase hazudik!

Amire Péter egy kis szemöldökrángatás után azt mondta:

— No én, ha magának lönnék, nem biznék benne annyira!

— Miért?

— Azért, mert a masinának nincs esze!

A mernők mosolygva vetette vissza:

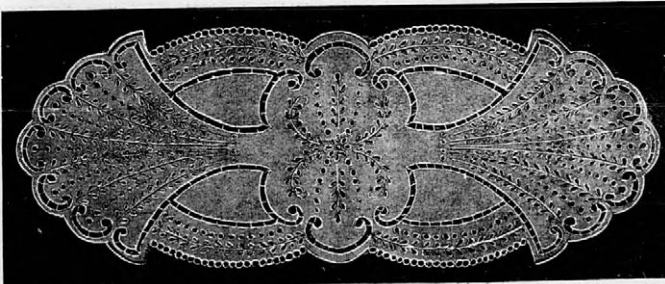
— Éppen azért bízik benne! S kend is azért bizakodhatna!

Péter egy cseppet megszege a nyakát. Hm. Mond valamit az indseller! Akinek esze van, az könnyebben tágit az igazságtól. Lám ő is mellé lépett. A városi urakkal fölmérette a földjét ingyen ...

Most már Péter is mosolygott. S aolyan megnyugodva mondta oda a mernőknek:

— Nízze, most magam valami okosat mondtam!

S azal már nyújtotta is a kezét egész barátságosan parolára ...

Legyező alakú futó

Wieg Testvérek terve

A jó bitang

I R T A : S Z A B Ó D E Z S Ó

Akkor már minden életforrássom bedugult. Bármerre fordultam munkáért, irgalomért: az eredmény ugyanaz volt. A világ egész őszintén és minden zavar nélkül tudomra adta: nem fektet súlyt arra, hogy felülről szagoljam az ibolyát.

Egyéb falat híján: egyetlenegy falat reményem még volt. Élt Kőbányán egy nagynénem, akinek minden évben szeptember negyedikén képesleveledlapot küldtem a nevenapjára. Róza néni mindig levélben felelt unokaöccsi líráimra. E levelek mindig betürről-betürré azonosak voltak. A néni arra kért bennük, hogy személyesen soha meg ne látogassam, mert kis házát és megtakarított kevés pénzét rám akarja hagyni. De fél, hogy: ha sokat lát engem, ettől a szándékától alaposan el fog menni a kedve. Azt pedig mégsem teheti, hogy a pesti hőherra hagyja nehezen gyűjtött vagyonkáját. Eddig kérését feltűnő szívesen teljesítettem. De most mégis rászántam magam: kimegyek megnézni, mennyit lélegzik még Róza néni.

Neki indultam hát Kőbányának. Gyolgszerrel. De ez a gyaloglás nem volt fárasztó, vagy unalmas. Amint lépésről-lépésre belém tágasult a rohanó Budapest: a közel jövő édes rajzolatokban ment át lelkeimen. Már a nénem szép hatablakos háza az enyém volt. Már be is rendeztem, egészen a saját ízlésem szerint. Már virágokat is ültettem az udvarra, de virágok lepték el a nagy napos verandát is. Már megkértem a szigorú Balkay tanár úr leányát, Éviktét, akinek édes nevelésében elfért az egész lelke, minden boldogságom és életem összes reménye. Már éppen ott tartottam, hogy feleségem mentünk ki a temetőbe: megöntözni a Róza néni sírját. A síron tisztas emlékkő magaslott, rajta aranyos betűk:

*«Róza nénem emlékének
emeltette
Péter János
és neje.»*

Éppen kinyújtottam a kezemet, hogy elhárítsam a betűkről a fölébük akadt pókhálósálakat, amikor egy merev, hegyes hang nyársalt át:

— Hát téged micsoda szél hozott erre? Úgy néztem fel, mintha zuhanófélben karom nyugtottam volna mentő-ár után. A Róza néni háza nézett rám hat tiszta ablakszemével. Az utcaajtóban egy magas, erős építészű idős nő állott, aki dermesztően ismerősnek tetszett.

Hosszú karjaival átnyalábolt s akkora kerek, lapos csókot cuppantott rám, hogy elég lett volna fedőnek egy húz-literes fazéckra.

— Az Isten áldjon meg, édes öcsém, éppen a legjobbkor jöttél.

Alig léptünk be az előszobába, a néni

egy új hang-karót bántott a levegőbe: — Zolti, Sára, Magda, Ilonka, gyertek be, itt van a nagybátyátok.

Mint megérintett rugóra: négy gyermek ugrott be a szobába.

Én már ülő állapotban voltam, ha ugyan én voltam az az idegen megfogott úr, aki az alattam levő széken ült. Róza néni vallott:

— Bizony, fiacskám, én férjhez mentem, már vagy tizenegy hónapja. Tudod, nagyon egyedül voltam, meg aztán a vagyonkám sorsáért is evett a gond. Igaz, hogy neked ígértem, de te, fiacskám valószínűleg éppen olyan akasztanivaló fráter vagy, mint amilyen a boldogult édesapád volt.

— És ennek akartam én megöntözni a sírját! — fakadt fel bennem egy düh-vezűv.

A néni beszélt tovább. Elmondta, hogy a férje hivatalnok egy közeli bankban. Hogy igen csekély fizetése van, de nagyon jó, szerető szívé ember.

Én meg sem mukkantam. Lelkem összes műhelyében kitört a sztrájk. Rám szegzett revolverrel sem lehetett volna egy szót kicsikarni belőlem. Egyszerre csak a néni felállt székéről, hozzám jött, rám omlott és akkora könnyeket gurított végig rajtam, mint egy nyers füge:

— Édes egyetlen fiacskám, a jó Isten küldött hozzám. Tudod, szegény férjemnek adósságai voltak. Ami kevés készpénzem volt, mind ráment. Bizony, még erre a házra is rá kellett tábláztatni egy csomó pénzt. Mi lesz szegény férjemmel? Neked, édes öcsém, nincs családod s amint tudom, jól keresel. Isten előtt kötöm a lelkedre, fiam, hogy ha engem valami ér, légy segítségére szegény férjemnek. A jó Isten...

Irtózatossat ordítottam. Kirohantam a szobából, az udvarból. A kapunál valakit fellöktem. Valószínűleg hazatérő új nagybátyám volt. Véres lihegéssel futottam az utcán s az emberek riad-

tan tértek félre előlem. Mikor megálltam, egy utcai szemetesláda volt előttem. Belerugtam, hogy beszakadt az oldala. A következő percben már egy rendőr örökítette meg személyi adataim és vigyorgó arcok néztek rám.

*

Ettől a perctől fogva teljesen más ember lettem. Olyan voltam, mint egy elhajított kő, mely hull, hull, gyorsuló esése dühödt vak bánatával és nem törődik azzal, hogy hova fogják ejteni a világ tilkos vonzásai. Másnap már debreceni kolbászt loptam egy Madách-utcai hentesétől. Megvallom, semmi lelkiüfaladás nem rontotta a mohó harapások gyönyörűségét. Sőt: határozottan hősi méretelekben láttam magamat, hogy ilyen kockázat árán is igyekeztem megmenteni a Péter Jánosban megmutatkozó világot.

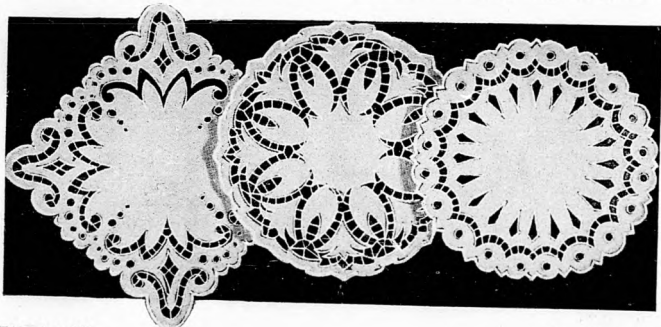
Első lépésaim szerény igényűek, de szerencsések voltak. Nagy biztonságomra volt, hogy két szemem, jó fiú arcom, egész atmoszférám úgy telítve voltak becsületességgel, hogy a gyanús vészes kutyaíj nem ébredtek fel a közeledésemre. Ez a rengeteg becsületesség úgy gyűlt fel tisztes apámban századokon át és öröklődött belém. Mert a tolvaj voltaképp nem az ő fiúk volt, aki az anyacsóktól tisztának és becsületesnek indult el. A tolvaj az az új Péter János volt, akit a régiből mássá és idegenné pofoztak a kegyetlen napok torzító öklei.

Új pályám negyedik hetében ismerkedtem meg Bagyulával, az éjszaka királyával.

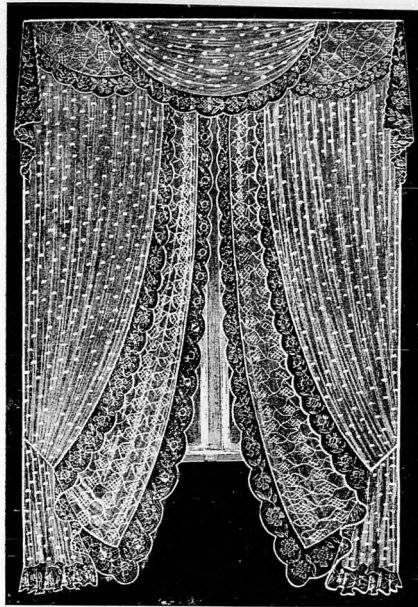
A Madách-utcában laktam egy nyomor-rétesben: egy óriási bérkaszárnnyában, ahol a főváros legszegényebb rétegéhez tartozók túrták az életet. Az én «bútorozott szobám» a hatodik emeleten volt, de máig sem tudom, miért nevezték bútorozottnak és miért nevezték szobának.

A lépésekön gyakran találkoztam egy idősebb úrral. Olyan volt, mint egy külsejét kissé elhanyagoló egyetemi tanár. Középes termetét kopott fekete feltöltő burkolta.

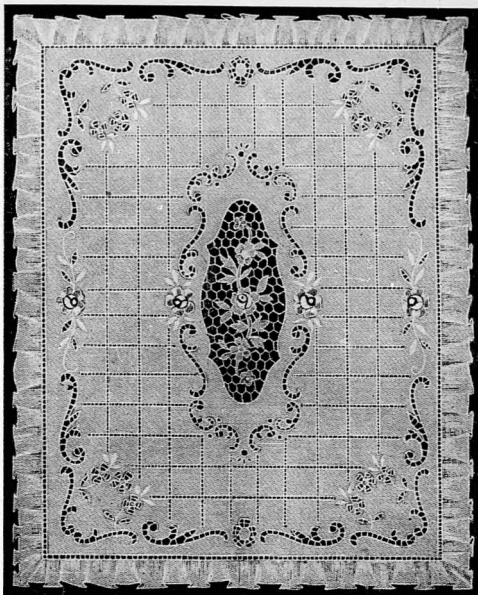
Mikor velem találkozott: mindig egy sajátos, kissé gúnyos mosolygás futott át arcán, mely nagyon gyerme-

Tálcakendők

Tüll szárnyfüggöny

Gyermekocsitakaró

kivé tette az egész arc kifejezését. Többször észrevettem, hogy megáll a lépcső legközelebbi kanyarulatánál és hosszasan utánam néz. Egy este meglehetősen későn mentem haza.

Már elhagytam a negyedik emeletet, amikor felülről szembe jött velem az öregúr. Apró, fényes szürke szemei most olyan leplezetlen csúfolódással mataltak végig rajtam, hogy felzökent bennem az epe:

— Mit bámul? Nem látott még soha becsületes embert?

Az öreg halkán, apróra tördelt hullámokban nevetett:

— Még nem, de most látok és ez is a te bajod, ficskám.

A hang kedélyes, sőt jóindulatú volt, de tele lekicsinyléssel. A régi önértet felkakaskodott bennem:

— Én nem vagyok magának te. Különben is törődjék a maga bajával. Az öreg közelebb lépett. Mosolygó szemei olyan édes csemeséggel néztek, mint egy jó falatot. Ujjaival tréfásan megbökdöste mellem plasztikáját:

— Viszki haza a jó kislány a mai keresetét. Csak rád kell nézni, pulyácskám s egy kilométerrel meg lehet látni, hogy milyen eredménnyel dolgoztál ma. Szóljak a rendőr bácsinak, hogy segítsen hazavinni a terhedet?

Sajátos tagoltságú halk nevetése újból belém szúrt. Az ijedség és a düh görselei csavartak s kezeim már öklök voltak. Az öreg most egészen más hangon, komolyan és apásan beszélt,

bár szemeiben ottmaradt a mosolygás:

— Nem neked való mesterség ez, fiam. Te jó fiúnak, te becsületes embernek születél. Hagyd az efélett Bagyula bácsinak.

Ez a név egyszerre megvilágosított. Hát vele állok szemben, Bagyulával, a bűn lángeszű szervezőjével, a budapesti éjszaka rettenetes királyával. A következő percben már Bagyula, mint egy bővült madarat vitt fel a hatodik emeletre, hol felesége és két gyermeke lakott.

*

Sajátságos ember volt ez a Bagyula, óriási és titokzatos fája az embererdőnek. Pompás, okos, mindig derült felesége tudta a férje minden dolgát. De két gyermekének, akik még iskolába jártak, sejtelmük sem volt, hogy apjuk azonos a hírhedt Bagyulával. Ők igazi: Szigethy Károly nevén ismerték apjukat, kinek a bűn epikája a Bagyula nevet adta, nem tudni mikor és miért. Gazdag humorú, széleslátású, folyton friss hullámokkal fakadó életű ember volt. Eredeti ötletei folytonosan villogtak, mint a nehéz nyári éj kölyök villámai. Feleségével, gyermekeivel szemben ő volt a legnagyobb gyermek. Csupa móka és játék volt számukra. Ezek pedig úgy kezelték, mint egy kedélyes medve-bocsozt vagy mint egy roppant szentbernáthgyei kuttyát, melynek forró állati jósaiga emberré melegíti az emberektől megfázott szíveket.

Én mindennap bejáratos lettem hozzájuk.

Ha néha négy szemkőzt voltunk, sohasem mulasztotta el félig gúnyos, félig komoly célzásokat tenni, hogy félregergult fiatalember vagyok, nem erre a mesterségre születtem és legjobb; ha minél hamarabb visszatérek a nekem való egyenes útra.

Megvallom, hogy bár napról-napra jobban szerettem az öregel: ez a lekicsinylése új szakmámban tanusított ügyességemnek sünyi dühököt ébresztett fel bennem. Valami azonban mégis gondolkodóba ejtett: hogy vajjon Bagyula nem lát-e tovább bennem, mint jó magam. Ugyanis majdnem minden éjszaka megtörtént, hogy közvetlen éjfélt után vagy már egészen a reggel tövében arra ébredtem, hogy valaki mellettem fekiált s felém fordulva, nagy kék szemeit végtelen bánnal nyitva rám, csendesen sirt. Amint ébredtem: az alak lassan-lassan szétszívódott az éjszaka szövevébe. De csodálatosan: a sírásának utolsó hullámai az én mellem gátjait tördelték s az én szemeim voltak könnyesek.

Ez a jelenség és a Bagyula csipkelődései odadühösítettek: elhatároztam, hogy valami országgraszoló nagy tettel bizonyítom, hogy igenis: én vérszerint hozzátartozom az éjszaka nagy lázadóhoz. Csinálok valami olyant, hogy a Bagyula papa szemüvegei is le fognak esni az álméldástól.

A Dorottya-utcában volt egy híres ék-

szerez, akinek a legelfogultabb megállapítás szerint is több drágaköves gyűrűje volt, mint ujja, több nyakéke, mint nyaka, több aranyórája, mint zsebe és ezenkívül még nagybérgéti igazgyöngyei és rengeteg egyéb drágasága. Elhatároztam, hogy ezt a túltenésem én, Péter János meg fogom szüntetni. Úgy ki fogom egy éjjel tisztítani az egész ékszerüzletet, hogy a gazdájának már takarítónőre sem lesz szüksége. És mikor az újságok hasábjain fogják üvölni ezt a pompás műtétet, oda fogom domborítani mellem Bagyula bácsi elé: — No, öreg, ki a nagyból legény? Ezt a remekművet én követtem el. Akar egy marék briliánsot?

Szombat éjjelre határoztam el hősi bevonulásomat a nagyarányúságba. Amint kileptem házuuk kapuján: jó darabig az az érzésem volt, hogy valaki követ. Vissza-visszanéztem: de senkit sem tudtam felfedezni.

A Dorottya-utca teljesen kihalt volt. Csak távol, a Vörösmarty-ter sarkán szűrta magát egy rendőz az éjszakába. A kapu és az udvari műhely-ajtó kinyitása gyermekjárték volt. A műhelyem és az üzletben egy-egy villanykörte halkán világított.

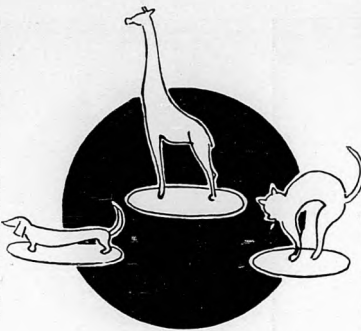
Aztán revolveremet készenlébe helyezve, megkezdtem a rendszeres eltakarítást a velem hozott kis zsákba. A dolog meglehetősen sokáig tartott, mert még igen újonc voltam arra, hogy a szebb dolgoknál meg ne engedjek magamnak némi elálmélkodást. Már majdnem készen voltam, mikor az udvari ajtónál neszt hallottam. Ami ezután történt: egy lázálom véres ködében ment át rajtam s az elbeszélés pontosságáért nem vállalkozok felelősséget.

Egy reszkető, zöldre ijedt arcú ember — házmeester vagy polgári bolti őz — lépett be revolverrel kezében. Lövések dördültek el, — kettő, három? — mit tudom én. Annyi bizonyos, hogy én is elcsúttam a revolveremet. Az ember már holtan, arca bukva feküdt a padlón. Előttém pedig Bagyula állt, két szemé izos paraszát ráégetve arcomra:

— Hülye, add ide azt a pisztolyt és takarodj rögtön innen!

— Gyilkos vagyok... gyilkos, — dagogtam valami forgó kőd közepén. — Marha vagy, nem gyilkos. Tudod, hülye, hogy státiárium van? Negyvennyolc óra alatt az akasztófán lögsz, ha rögtön el nem takarodol. Hagyj itt mindent és add ide a pisztolyodat. Most már részeg dac hulláma csapott át rajtam:

— Nem hagyok itt semmit. Ha megkezdtem, hát folytatom. Megmutatom, hogy ki vagyok. Ebben a percben egyszerre hallszolt síp-szó az utca és az udvar felől. A Bagyula arca csodálatosan változáson ment át. Arca egy édesapa végtelenül szomorú szelidségévé ernyedt szét, szürke szemei majdnem kékké csillogtak. Mély fakadású könyörgő hangon sürgett:

— Add ide a revolveredet, flam és kiáltás segítségért. Te fiatal vagy, te tisztának születél, ne rontsd el az életedet. Én már ugys rég rászolgáltam a kötéltre. Már egyenruhás idegen alakok voltak a helyiségekben és revolverem már a Bagyula kezében volt. Aztán Bagyula ordítását hallottam:

— Te akarsz letartóztatni, te taknyos?! Hát nesze letartóztatás!

Irtóztatás volt öklével az államra. Véres köpéssel hulltam egy lángosvéres zúgó örvény fenekére.

Itt ülök a kertünkben a nyári délután nyugodt boldogságában. Mellettem feleségem, Éva, egy gyékény karosszék kíméletes ölelésében tatarozza a Jancsi egyik nadrágját.

A feleségem mellett kislányom, Sárka ül egy számolyon titokzatos nagy bajlódásban. Egy tüvel, melybe piros gyapot van fűzve, komoly elszánással döföget át egy fehér rongyot. Mögöttünk a ház kintart ablakkal issza a virágok illatát, a kert édes leheleteit.

A kert édes hűnysától, a hallgatóság hűzől, szerettem drága mozdulataiból ömlik belém a boldogság, mint tavaszi lágz zápor a virágok gyökereikhez. És felmozdulnak bennem az elmúlt napok alsó arvajai és kicsap belőlem a hála, mint szöke habok a tenger tágasbáb szökéséből: — Oh, Bagyula, vén bitang, akasztófán pusztult vén betyár: a te embernek maradt forró szívednek köszönhetem minden boldogságomat!

Azután a rettenetes ütés után hetekig rángatólt a lágz az élet és a halál partjai közt. Nem az ütés volt az igazi betegségem, hanem az a szörnyű éjszaka s az elem bukó hullá. Gyilkos vagyok, gyilkos és ezt már nem lehet soha jóvá tenni! Szenvedéseim még növelte, hogy megdudtam: Bagyula kivégzése előtt azt vallotta, hogy ő tört be rablási szándékkal. És én, aki véletlenül arra mentem, azért rohantam be a revolverfővérsre, hogy letartóztassam őt.

Sokszor jöt, hogy kiugorjak ágyamból s rohanjak a bírósághoz megmosni lelkeket, mindent megmondó zokogó vallomással.

Betegségem ötödik hetében, egy csil-

lapodott napon, egy gázszba öltözött asszony engedtek be hozzám. Amint magunkra maradtunk, egy ceruzával írt, gyűrt levelet adott át nekem. Kivégzett férjének végső akarata volt, hogy ezt a levelet mindenáron hozzám juttassa. Megállott szívvel olvastam határozott hegyes betűit:

— Kedves legénykém, kedves Nagyfiú! Anyám emlékére esküszöm, akit nagyon szerettem, hogy a bolti őrt én löttém le. Te ártatlan vagy, a te golyód mellé talált. Ne kínozd a jó kisfiú szívedet miattam. Ezenkívül még két ember halála van a rovásomon, én előbb-utóbb erre jutottam volna. Egyet tegyél meg az akasztófára került vén bitangért: térj vissza fiódnak, erre születél. Ha boldog leszel, ne gondolj haraggal a szegény Bagyula bácsira.

Mindent lemosó sodrú nagy sírás jött ki belőlem. Csak bánatom vak falán ki éreztem, hogy egy síró asszony cirógatja fürtjeimet. Ezután gyógyulásom gyorsan haladt s egy hét múlva már talpon voltam. A lapok tele voltak dicsérettel. Még az arcképet is hozták. Én pedig, titkos magamránzésseimben bocsánatkéréssel csökölgattam a Bagyula akasztófáról leelőgő kezeit.

Az ékszerész bátyja egyik leghatalmasabb budapesti bank elnökgazgatója volt. Magához hivatott és elmondatta sorsomat. Rögtön elhelyezett bankjánál.

A nap elérte a hegyek szélét. Megbíborult fényét rásátrazza a kertre, a világra. Nagy boldog megilletődés az egész kert. Feleségem kezében is elernyed a munka. Akarna menni a vacsora dolgaihoz, de olyan édes itt ülni. Hallgatunk. Nézzük a kertet, nézzük egymást. Egy test, egy lélek, egy boldogság vagyunk. És én egy öregebent látok a kert mélyén. előszöndve a sápadó sugarakból. Apró fényes szemei jósga végigsimogat mindnyájunkat. És belőlem felpárázik a hála, mint a rög lehellete a nap csököjaira:

— Oh Bagyula, nem a jó és nem a rossz, nem az erény és nem a bűn határozzák meg az embert. Jó és rossz, erény és bűn időtlen végzetű örök folyók s vak kényszerrel sodorják a habjaikban vergődő emberfiát. Egy van, ami az embert kimentí és sötét rohanásból és örök sugárt tud ragyogtatni az átitálandó emberhabra. És ez: milyen étellel tud élet, segítség, továbblépés, védelem lenni mások életében. Te, Bagyula, ott vagy házám szelid nyugalmában, feleségem derült munkájában, gyermekeim édes kacagásában. Ott vagy bennem, a napok alkotó hitében, ott vagy életünk végtelenül édes ízében. Vén bitang, bőrtől rongya, akasztófa virága: megváltás és élet megfrissült új hulláma vagy te nekünk s a könny, amellyel neked áldozok, magába szívta mindazt, ami legjobban megértétközli fiúban.

A táplálkozás furcsaságaiból

Egy Délamerikát járt földgömbtaposó mondotta, hogy a legfinomabb levest a délamerikai indiánoknál ette. A levesből sok minden mellett a kígyó-hús sem hiányzott. Többféle kellemes ízű fűszert, gyökeret főztek össze kétes kinézésű lében az indiánok s a végén az egészet egy gyapjú ruhadarabon szűrték át. Azt csak félve merem elmondani, hogy ez a posztódarab egyidejűleg rendszer ruházati «alkalmazásban» is volt és szűrés után eredeti rendeltetésének megfelelőleg megint a szakács lábára került.

Ez a derék utazó mesélte el azt is, hogy a legjobb bécsiszélet «kígyó» karajból készül. Soha életében nem evett finomabb szeletet, mint amilyet Délamerikában óriáskígyóból kanyarítottak ki és sütöttek meg számára.

A földgömbtaposásban kevésbé gyakorlott olvasó ezek után kész a kufferből kicsomagolni és megesküdni arra, hogy életében nem megy Délamerikába.

Pedig a dolog nem is olyan veszedelmes, mint amilyennek első pillanatra látszik. Minálunk is sok különös dolog kerül az asztalra.

A tekenősbéka, béka és csiga az óriáskígyótól alighanem csak abban különböznek, hogy kisebbek! A kalória értékükre vonatkozólag, sajnos, adataim nincsenek, de hogy vitaminnek kell lenni például a csigában, azt bizonyíthatják azok a kerteszek, akiknek vitamindús salátáit a csigák éjjelente lelegetik. A tekenősbéka-leves ma már mind ritkábban kerül az asztalra. A hiba nem a levesben, hanem a tekenősbékában van. Annyira megrikkult nálunk a tekenősbéka, hogy ma már nem levesben, hanem csak múzeumban lesz található.

Ellenben a béka és a csiga nálunk és Európa nyugati országaiban is jelentős szerepet töltenek be az étlapon.

Egy érdekes statisztikai kimutatás arról tanusodik, hogy Franciaországban például évente 65 millió darab békát fogyasztanak el. A terítékre kerülő csigák száma sem kevesebb, mert 70 millió körül van.

A különleges és szokatlan ételek igazi hazája Kína. Ott mindent megesznek, ami ehető, talán még azt is, ami nem ehető!

A kutya, a bogár pástétomok mellett egyik leghíresebb kínai ételspecialitás a fecskéfészék-leves.

Ázsia délkeleti részén él a Szalangan a fecske. Ez a fecskéfaj fészkeit meredek tengerparti sziklára, sziklarepedésekbe és barlangokba építi. Borneo szigetén van a leghíresebb fecskéfészék barlang. A fecskék a fészekvadászok örökös háborgatásai miatt mind rejtettebb helyekre vonulnak fészkelni. A borneói barlangban például két óra hosszat kell csónakon evezni, hogy a barlang mélyében lévő fészkelőnő elérhető legyen.

Azt az érdekes dolgot állapították meg, hogy újabban a szalangan a fecskék az emberi építményeket foglalják el fészkelési helyül.

Ma az üresen álló, lakatlan házak értéke Jáva szigetén nagyon felszökött, mert ezek rendesen tele vannak szalangan a fészkeivel. Egy arab házbirtokos 6000 hollandi forint értékű házáért eddig évente 35–40 hollandi forint bért kapott. Most betelepítettek a házába a fecskék és a fészkek árából évente kihozza az építtetés költségeit. Az arabnak nemrégiben 50 ezer hollandi forintot ígérték a házáért. Természetesen nem adta oda.

A szalangan a fecskéfészék anyaga a madár megkeményedeti nyálkájából áll. Atlátszó zselatinszerű anyag, amelyik főzőskor teljesen feloldódik.

A kínai konyhának a fecskéfészék kedvenc specialitása. Nagy mennyiségben fogyasztják s minthogy beszerzése körülményes, magas ára van.

Az említett borneói barlangban évente háromszor «szüretelnek». Evente negyedmillió fecskéfészék kerül ki belőle. Ez megfelel 2000 kiló súlyú árúnak.

A fecskéfészék-leves fűszeres húslé, amelyben a fészkeket teljesen szűfőzik. Egy tányér leveshez 3 fészék kell.

Újabban a fecskéfészéket hamisítják. Azt mondják, hogy a hamis fészkekből is éppen olyan enyvidű leves készül, mint a valódi fészkekből. Ezt annál inkább elhíhetjük, mert a fészkek hamisítására tisztított, enyvszerű anyagokat használnak.

Magam részéről, ha már arra kerülne a sor, szívesebben enném a hamisított fészkekből, mint a valódiából, amelyekben az örökké éhes és a higiénia szabályaival hadilábon álló fecsképorontyok töltötték fiatalóságukat.

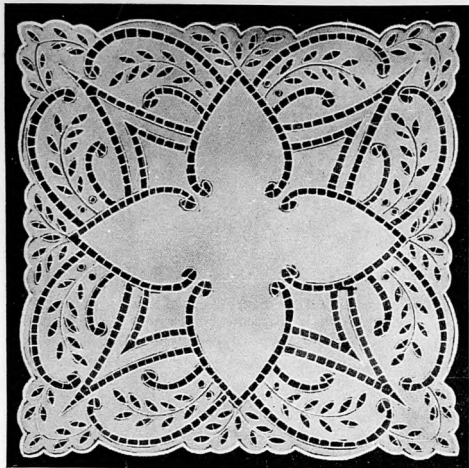
Magam még egyszerűbb megoldást merek ajánlani! Azt hiszem, a rosszul sikerült meleg aszpick-lé is teljesen megfelelné erre a célra.

Csak legyen, aki nagykanállal neki mer fogni! De ha egyszer nekifogott, bátran elhíheti, hogy fecskéfészék-levest eszik...

Irta: Dr. Szász Ferenc

Idegéneknek tilos a horgászás! L. Wood rajza «das Magazin»-ból

Angolmadeira milió

Wieg Testvérek terve

A női kritika

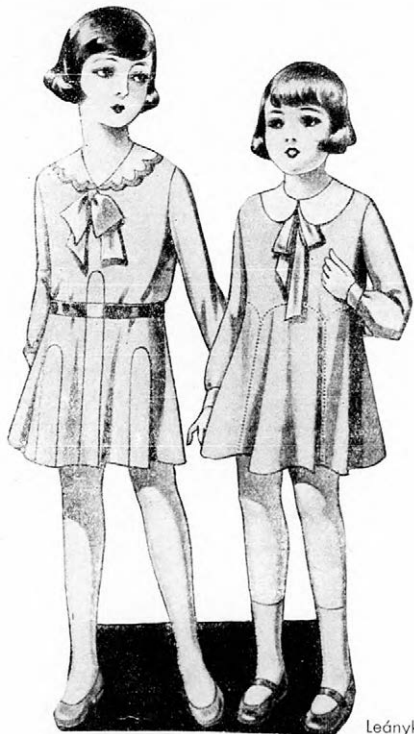
Először is disztíngváljunk: mi a kritika? Mert sok ember tudatában valami furcsa és elválaszthatatlan kapcsolata van ennek a fogalomnak a szörszálhasogatással, a kötőködéssel, a fölénykedéssel és a kényeskedéssel. Holott a kritika nem más, mint tiszta meglátás, okos megértés és józan megmérése embereknek, dolgoknak és helyzeteknek. Célja: a jót elkülöníteni a rossztól, az értéket a talmitól, a szükségést a fölöslegestől, a helyenélvőt a helytelenőtől. Röviden: mindent megrostálni, ami a szemünkbe ölik, ami érdekel, amivel foglalkoznunk kell s ami egyáltalán körülvesz bennünket.

A női szem általában élesebb, mint a férfié. Ez onnét van, mert a nő alaposabb megfigyelő. (Férjiban talán csak az író, a művész, a közelet néhány kimagasló embere képes olyan aprólékos megfigyelésekre, mint a nő.) Hogy ez így van, erre nézve bármikor próbát tehetünk. Egy házaspár látogatóba megy valahová. Először vendégeskednek az illető helyen. Csak negyedórátig időznek ott, de ha másnap megkérdezed a férfit: mit látott, milyen annak a lakásnak vagy háznak a berendezése, csak nagy általánosságban tud beszélni, míg az asszony töviről-hegyire, egy fotográfáló lencse hűségével mondja el észleleteit és benyomásait. Kritikát gyakorolni mindenkinek szabad, de helyes kritikája csak annak van, aki valamely kérdés elbirálásánál lehetőleg minden szempontra kiterjeszti a figyelmét. Érdekes például figyelni, amikor férfi mond véleményt egy olyan nőről, akit a felesége szintén ismer, vagy amikor a nő beszél egy olyan férfiről, akivel baráti viszonyban van a férje. Mennyivel közvetlenebb, szívesebb, gazdagabb az a kép, amelyet az asszony fest! (Pardon, kérem, jóhiszemű nőre gondolunk.) A férfi hajlandó lebecsülni bizonyos jelenségeket, amelyek szerinte nem tartoznak a lényeghez, a nőt viszont éppen ezek a lényegtelennek tartott jelenségek segítik hozzá, hogy könnyűszerrel tudjon eligazodni a lelkek redőzetében. Persze, akiknek nem tetszik ez a Röntgen-szemű megfigyelés, azt szokták mondani: «női kicsinyesség». Holott ebben az állítólagos kicsinyességben rejlik a női kritika ereje. Mások meg azzal vigasztalják magukat, hogy a nő kritikái képességei csak szűkebb körben, tehát családi és társadalmi téren érvényesülnek, míg az élet egyéb viszonyaitaiban kétségbevonják ezt a tehetőségét. Nagyon kényelmes és felületes álláspont ez olyan időben, amikor a nő az élet egész frontján megfeszített erő-

vel küzd, amikor maga az a tény, hogy helyét megállja, tesz bizonyosságot kritikai értelmének sokoldalúsága mellett. Iránytű nélkül azonban a női kritika is eltévelyedhet és kilengéseiben helyrehozhatatlan károkat okozhat.

A nő, aki a hivatás és a család által ráparancsolt ketős kötelesség terhét hordja, nem nélkülözheti a vezetőt, a megbízható és becsületet kalauzt, aki a rászűkülő hullámok árából erős kézzel ragadja ki és partra segítve, megmutatja az ösvényt, amelyen haladnia kell, hogy elkerülje a leselkedő veszedelmeket. Hol találja meg ezt a vezetőt, kitől kérhet, kitől várhat tanácsot és segítséget? Gyűlésekre járjon talán? Bőngéssze végig a napilapok betűerdejét? Honnét vegye hozzá az időt? És vajjon azokra a kérdésekre kap-e megnyugtató választ, amelyek szinte az idegszállain táncolnak? A napisajtótól, amelynek elsősorban informatív feladata van, nem követelheti meg, hogy a sajátos női problémákat női szempontok szerint kezelje és vitassa meg. Saját lapjától várhatja csak a felvilágosítás, az útbiztosítás, az állandó tanácsadás, a féltő szeretettel áthatott vezetés eszményi munkáját.

Kritikával akarjuk erősíteni a minden nő lelkében élő kritizáló tehetséget. Az élet nagy panorámáját nemcsak azért tárjuk fel előtte, hogy pihenő óráiban nemes szórakozást, üdítő élvezetet találjon, hanem hogy megismerje a mai élet szövetszemes hátterét, szédítő magasságait és mélységeit, ezt a természettől fogva is bonyolult, de mesterségesen még jobban összebonyolított világrandet, amelyben meg a legfinomabb kritikai ösztönű nőnek is oly nehéz eligazodnia. Gyöngéd testvéri kézzel vezetjük végig a problémák alagútján, világosságot gyújtva, világosságot árasztva. Azt akarjuk, hogy a magyar nő, akit a sors a mindennapi létharc tűzvonalába vezényelt, ne maradjon biztos fedezék nélkül. Oltalmazó menedék ez az újság, amelynek hasábjairól tántoríthatatlan hűség, segítő szeretet és megértő szavak árad feléjük.

Leánykaruhék

Egy magyar újságíró élményei Kongo-Afrikában

P É L Y Z I A N A P L Ó J E G Y Z E T E I
V.

December 19.

Hatalmas kompunk a tetejére rakott autóval a Rumbé folyón siklik és én a szabad időmet arra fordítom, hogy megtanítom a néger szakácsot paprikás csirkét készíteni. A hatás szenzációs volt. Vezetőt, akit megkínáltam, nyomban parancsba adta, hogy a paprikás csirkét „Poulet-Hongrois” néven azonnal a hivatalos étlapba kell iktatni és minden erre vetődő idegen ezentúl meg fog ismerkedni kedvenc nemzeti edelünkkel.

Egyébként itt, Gambia környékén még néhány esztendő előtt nagyon gyakori volt a kannibalizmus és mi tagadás — bizony még ma is előfordul az erdők sűrűiben az emberévs. A néger egyáltalában nem tartja bűnnek a meghalt ember elfogyasztását. Ellenkezőleg, oktanlan pazarlásnak véli az anyaföldbe ásní azt a húst, amely a család napokon keresztül táplálhatja. Persze, nem mindig várták be a természetes halált, hanem rendes vadászatokra is indultak mérgezett nyilakkal. Ma is ezt a fegyvert használják. Érdekes, hogy a gyorsan élő mérgegel bekent nyílak ugyan halálós sebet osztnak, de a mérge nem fertőzi meg annyira az elejtett vadat, hogy annak húsa veszélyessé válna. Legalább is a néger nyomornak nem árt. A francia hatóságok persze mindent elkövetnek, hogy az emberévsít lehetőleg tökéletesen megszüntessék, azonban ne felejtsek el, hogy az emberáldozat nemcsak az éhség csillapítására szolgál, hanem az isteneknek és démonoknak bemutatott áldozatok is, melyekkel meg kell őket engesztelni. Nincs a világnak olyan primitív népe, melynek misztikus ceremóniáiban az emberévs megengesztelését.

Ezen a vidéken kiirhatatlanul gyökerezik a benszülöttekben az a meggyőződés, hogy legalább egyszer egy esztendőben embert kell áldozni az isteneknek. Ha ebben megakadályozzák őket, akkor elpusztul a termés, vagy áradás önti el a falut, vagy betegség tizedeli meg soraikat.

Hogy valóban nemcsak falánkságból fogyasztják el felebarátaik testét, hanem komoly erkölcsi okokból, annak illusztrálására szolgáljon a következő hiteles és hivatalos okiratokkal bizonyított eset:

Egy Gondo nevű faluban, melynek lakói a bandszabis-fajhoz tartoznak, négy néger: Buala, Mitumba, Guhundzulu és Magunga megölték egy Lundu nevű fiút, Bualának, az egyik gyilkosnak

unokaöccsét. A tetteseket elfogták. Tettüket először tagadták, de azután megtértek és a leginkább módon mesélték el, hogy azért ölték meg Lundut, mert féltékenyek voltak vadászikereire, okosságára, ügyességére. Meglésték az erdőben és összekaszabolták. Vérért egy tökhéjban felfogták és megitták, meleg szívén és agyveljén pedig megosztozkodtak és természetesen többi részét sem hagyták kárba veszni. Mindezt abban a hitben cselekedték, hogy ezáltal a meggyilkolt bátorságát és kiváló tulajdonságait ők fogják örökölni.

És a legkülönösebb, hogy e kannibalok között, akiknél még ma is mindennap előfordulhat hasonló eset, a legnagyobb biztonságban éreztem magamat, például sokkal nagyobb biztonságban, mint Észak-Afrikában, a sokkal civilizáltabb arabok között. Mert a néger csak a maga fajtáját meri megtámadni, ellenben a fehérrel szemben a legalázatosabb és meggyőződéssel tiszteletteljes. Brazavilleben egy hónapig laktam teljesen egyedül egy erdő szélén és még az átjótam sem kellett bezárnom. Soha eszembe sem jutott, hogy feljek a vademberektől.

*

Délután háromkor már Barbareti határán járunk, amikor kipukkadt az autób kerek. Ez bizony nagy baj volt, mert a tartalékolt vitt egy gumitömlőt már előző napon felraktuk. Gumikereket vásárolni messze földön sem lehet, vezetőm mostanában várta, hogy a hónapokkal előbb megrendelt gumibroncsok megérkeznek Európából.

Leültünk tehát az erdő szélére és vártuk, hogy a teherautó utólrérjen benünket. A sofőrök összeültek és megállapították, hogy az eset súlyos. Az előző napon kilyukadt kerékből levágtak egy jókora gumidarabot és azt ráragasztották az újonnan támadt lyukra. Azután vállukat vonogattva jelentették ki, hogy azt most már csak a jó Isten tudhatja, meddig tart ki ez a reparáció!

Nem kellett sokáig bizonytalanságban lennünk. Két kilométer után újabb pukkanás és leszállhattunk. Szerencsére éppen Monsieur Dorivalnak mintagazdasága előtt. Ezt a derék franciát már egy hónappal előbb értesítették, hogy egy fehér riporternő fogja felkeresni és azóta a legnagyobb izgalommal várta látogatásomat. A jó Isten a világ minden részére eljuttat egy-egy fanatikus, bogaras embert, aki vasakarattal, hihetetlen fáradsággal csodát akart varázsolni. Ilyen volt Dorival úr is, aki feltette magában, hogy Afrika dzsungelében, ezernyi kilométerre minden vasúttól, kultúrától, meztelen vademberek között

svájci mintagazdaságot létesít. Azt mondja Dorival úr, hogy három év előtt valóságos Noé bárkájával utazott el Franciaországból, nem hajózték telekarta mindenféle állattal. Lovakat, sertéseket, tyúkokat, kecskéket, kacskákat, teheneket, bikákat, nyulakat, sőt még pulykákat is vitt magával. És emberi erő, tudás és akarat győzött minden nehézségen. Dorival úr állati megszokták Afrika éghajlatát, szaporodnak és minden farmon ma már konzervgyár is működik. De a legzseniálisabban kétségtelenül a sajtgyári kérdést oldotta meg. Sajtgyári épületül bolyt rendezett be. Ezek a parányi, vak hangyák Afrika egyes részeiben 15—20 méter magas váratok, tehát három-négemeletes ház magasságának megfelelő dombokat építenek agyagból olyan szilárdan, hogy azt csak dinamittal lehet szétvetni. Dorival úr telep- pengyet ilyen természet-hangyadomb emelkedett. Dinamitot a felrobbantásukra nem kapott. Gondolt tehát egyet és ravasz ötlettel hűtőházaknak, sajtgyárnak, a cselédség lakásának rendezte be a hangyabolyokat, melyek olyan hűvösek, akár egy pince, csak sokkal szárazabbak.

December 20.

Vezetőm melábusán jelentette, hogy az autó végleg csődöt mondott. Nem lehet tovább menni. Talán holnapig rendbehozható a kereket, persze ez nem egészen bizonyos.

Egyáltalában nem voltam szomorú. Már úgyis szerettem volna egy kicsit elkalandozni az erdőben. Ha valaki férjruhába bújjik, mint ahogyan nekem kellett cselekednem, revolver van az övében és ismétlőfegyver a vállán, nem igen hagyja nyugton a vadász-szenvedélyt. Csak nem megyek haza Európába anélkül, hogy golyót ne ereszek egy leopárdra vagy legalább is egyet ne puffantsak néhány gaz krokodilra? Enélkül nem is lenne igazi tropikus zamataj utazásomnak és férfi kollégáim bizonyára gyűnyosan mosolyognának rajtam. Hát erről szó sem lehet! Megmutatom, hogy egy magyar lány bátorság dolgában felveszi a versenyt akármelyik férfival. Hát hiszen később, a Tsad-tó partján még is mutathattam, hogy nem jédek meg a magam árnyékától, itt azonban egészen különböző vadászkalandba csöppentem bele...

Ilyenkor decemberben kezdődik a nagy vadászati évad. A fehéreknek legfeljebb két-három nagy vadat szabad elejteniük, mert a francia kormány védi a vadakat a kiirtástól, viszont a feketék annyi ragadozót ejthetnek el, amennyit csak tudnak. Ez az engedély nem sokat jelent, mert a néger sokkal kényelmesebb, semhogy életét szükség nélkül

fáradtságos és veszélyes vadászatokon kockáztassa, továbbá a feketének tilos löfegyvert használnia, primitív nyilával és lándzsáival pedig meglehetősen körülményes orozslánokra és elefántokra vadászni.

Annyi bizonyos, hogy nagyon festői és egyben mulatságos látvány, amikor nagy csoportokba verődve, teljes harci díszben, kezükben a mérgezett hegyű nyilakat tartva, hátukra kötött vasládszakkal elindulnak az erdőbe. Már Yaundé óta naponta találkoztam ilyen állig felfegyverzett vadászokkal az úton, akik között szép számmal akadtak pót-tömjényi kölykök is, akik teljesen meztelenül, ezekből apró ijakkal cserkésztek a bokrok között. Ezeket az apró gyermekeket még jobban hevíti a diésőségvágy, mint a felnőtteket. Általában a néger tizenhárom éves korától tizenhétig a leghasználhatóbb, azon túl már végleg elhatalmasodik rajta a lustaság.

Amint a farm táján sétálgattam, egyszerre látom, hogy egy húszfőnyi vadászcsoporthoz közeleg, kifestve, hadi díszben, némelyek vállán valami hálófelé, sőt kutyák is csaholnak a nyomukban. — Ezek valami nagy vadra indulnak! — jegyeztem meg a vezetőm.

Megállítottam őket és tolmácsom segítségével faggatni kezdtem vezetőjüket, hogy miről van szó?

Kiderült, hogy az erdőben, a falu közelében hetek óta bujkal egy leopárdcsalád, mely éjszakánként betör a faluba és többek között már több kutyát is elrabolt. A kuta a néger legnagyobb büszkesége, élet- és vadászirta, legkedvesebb barátja és szükség esetén az eledele is. Ritkaság is, mert a kuta sem nagyon bírja az afrikai klímát és könnyen megkapja az álomkört is.

Addig-addig beszéltek arról, hogy milyen izgalmas vadászatra van kilátás és hogy miképpen fogják hálóbba ejteni a leopárdot, hogy egyszerre csak elhárítottam, velük megyek. A vezetőm nem volt nagyon elragadtatva, meglehetősen savanyú arcot vágott, én azonban nevettem féltékenység és a feketékhez csatlakoztam anélkül, hogy a puskámat nyakamba akasztottam volna. Őszintén szólva, magam sem tudom, hogyan történhetett ez, de hát az embernek vannak néha ilyen könnyelmű pillanatai. Egy darabon még az erdő mellett haladtunk — sejtlemem sincsen, miért kellett ezt a felesleges sétát tennünk — és csak aztán hatoltunk be a sűrűbe. A feketék, mint mindig, libasorban haladtak szépen egymás mögött. Sohasem látni két négert egymás mellett, mindig egymást követik. Én egy olyan mellé sodródtam, aki némileg törte a francia nyelvet és így felvilágosítással szolgálhatott. Az egyik egy párhetes kecskegidát babusgatott. Így mentünk vagy egy óráig, akkor a vezetőjük csendelt, ami a folyton csacsogó, zajongó négereknél mindig nagy dolgot jelent. Figyeltek, szimatoltak és noha meztelenség volt, a tüskés és éles füvek terében és az átláthatatlan bozótok és cserjék között olyan gyorsan és fűrgén

haladtak előre, hogy én bizony csak-hamar elfulladtam és a sor legvégére kerültem. Hosszú és vastag vászonnadrágom ellenére alaposan összekarmoltak a kemény füvek és hegyes ágak. Már túlságosan hosszúra nyúlt a séntánk és kezdtem nagyon szíznibánni kíváncsiságomat, amikor egyszerre a négerek titokzatos, fontoskodást és nagy benső megindulást elarúló arccal, suttogva és ijedt mozdulatokkal kezdtek visszagrúlni és bennünket is hátrafelé tereltek.

Halk, rövid, de nagyon beható haditanács következett, melynek végén elhatározták, hogy kifeszítik a hálót.

Láthatóan azon igyekeztek, hogy minél erősebben lerögzítsék a háló egyik oldalszélét. Némcsak odakötötték a fátörzsek aljára, de jól le is cövekelték a széleit. A háló másik felét pedig, miután kihúzták, társaik kezébe adták, akik három egymás mellett álló fára kúszva, göröcsélen szorongatták kezükben a háló összevonására szolgáló köteleket. Akik nem másztak a fákra, azok is kaptak a háló összevonására szolgáló köteleket és aztán mindnyáján úgy elrejtőztek, magukra szórt levelek alá és a fák gallyai közé, hogy lehetetlen volt őket észrevenni. A kis gidát a háló lerögzített részéhez kötötték, mire a szegény kis áldozat torkaszakadtából bőgteni kezdett. A háló összevonásánál nem szereplő nyolc-tíz néger parancsot kapott, hogy velem együtt vonuljanak vissza a háló közeléből.

Vezetőm fellelegzett, mert azt remélte, hogy most már megelégedtem ennnyivel és talán visszafordulok. De hát engem nem olyan fából faragtak. A hálótól ugyan eltávolodtam, mert hátha a gaz fekete leopárd a gida helyett az én nyakamba ugrik, de hogy én otthagytam a vadászatot, amikor a legizgalmasabb része következik? Nem, erről igazán szó sem lehet!

Afrikában lesben állni nem éppen a legnagyobb mulatság. Leilini egy pillanatra sem lehet, mert eltekintve a kigyóktól — annyi van errefelé, hogy az ember akárhányszor még a lakásában is arra ébred, hogy mikor kitekint ágya hálója mögül, kigyó csúszik a szoba földjén vagy az asztalon —, az apró bogarak csipése sem éppen gyönyörűség.

A gida bégetett, én pedig unalmamban bogarakra vadásztam. Csodálatos, fantasztikus formájú, a szivárvány minden színében tündöklő bogarak mászkáltak és röpködtek körülöttem, de,

sajnos, nem volt sem formál-szeszem, amibe beleföhöttam volna őket, sem a kivégzésükhöz szükséges injekciós tűm, sőt még egy dobozom sem. Két remek tücsök-példány azonban annyira megbabonázott, hogy nem tudtam elrönni és feláldoztam kedvükért a púderes dobozomat. Elégedetnem gondoltam arra, hogy ezzel mégis csak leföhöttem hasonló helyzetbe került férfitollégáimat, mert, ime, a végszükség esetén egy dobozom mégis csak akadt... Arra lettem figyelmes, hogy a vezetőm nagyon keservesen sáhojtozik. Olyasfélét morgott, hogy a legnagyobb esztelenység, istenkísértés, amit mi most csinálunk. No, ezt éppen jókor mondta. Valami furcsa, halk recsegés, ropogás hallatszott egészen közelről és surranó, óvatos lépések...

Miért tapadjam, egy kicsit megdobogott a szívem. Most gondoltam először arra, hogy fegyver sincsen nálam és egészen komoly veszélyben forgok. Hirtelen irtózatoss orditás és a tejem fölött valami fekete labda röpült el. Olyan volt, mint egy villanás, megjedni sem volt időm. Azután újabb orditás, kiabálás és vezetőmmel együtt rohantunk a háló felé... Felejthetetlen látvány.

A gida véres gomolyaggá marcangolva utolsóit vonaglott és felette bőszen, dühös hörgéssel, kapálózza és vért okádva Afrika erdeinek legveszedelmesebb bestijája, a fekete leopárd. A feketék örjögő dühvel szűrtek belé lándzsáikat, hiába könyörögtem kétségbeesetten, hogy ne tegyék tönkre a gyönyörű bundát. Majdnem megszkadt a szívem. Nem a leopárdért, hanem a drága bundáért, melyet a szemem láttára szaggattak szét a barbárok.

A szakértők szerint négyéves, gyönyörű példány volt. Én egy kicsit csalódtam, azt hittem, hogy a leopárd nagyobb és csodálkozásom csak nőtt, mikor a négerek megmagyarázták, hogy ez a hatalmas macska sokkal veszedelmesebb ragadozó, mint az orozslán. Hihetetlenül vakmerő és káprázatos ugró. Úgy pattan föl, mintha acélrúgók dobnaék a levegőbe és mindig a nyakszirtre ragadja meg áldozatát. A gyarmati fehér ember nagyon kényelmesen vadászik rá. Autólámpát vetít a szemébe, ettől megbégnül, tehetetlenül és elvakultan áll és kényelmesen agyon lehet puffantani.

A négerek ágakra kötötték a megölt leopárdot és aztán nagy éneklés közepette indultunk visszafelé. (Folytatjuk)

A múlt század
50-es éveinek
divatja
a libáról
a — divathölgyig

A FIATAL LEÁNY 150 ÉVE

A százötven év előtti fiatallembert százötven esztendő választja el a maiától. Egy órával se több. A százötven év előtti fiatal lány s a mai lány közt azonban kerek háromszáz esztendő óceánja fekszik. Három századnyi haladtak a lányok — még pedig ép a legutóbbi esztendőkből.

Mérföldes csizmában járnak. Igen: éppen az a magasszárú lakkcsizmácska, amelyet télen látsz rajtuk, az az ő mérföldes varázscsizmájuk. Az segítette őket a multszázadbeli hintóból a gyalogosok közé. Előtük ezzel egycsapásra megváltozott. A mai unoka gardirozatlan, fiúkkalpajtáskodó diákkorától olyan messze fekszik a nagymama széltől is óvott lánykora, mintha háromszáz év feküdne e két ifjúság között.

A régi fiatallembert ezzel szemben csak külsőségek különböztetik meg a maiától. Életének belső tartalma oly keveset változott, hogy szinte megdöbbenő, mennyire maiak a fiatal Goethe feljegyzései, versei, vallomásai. De olvassuk csak el Erzsébet királynő, vagy Viktória királynő leányéveit — olyanoknag fognak tűnni ezek az életek, mintha Marslakók történetei lennének.

Minden átmenet, lelki, sőt gyakran testi készütség nélkül ugrott át gyerekkorból asszonykora a régi lány.

Nápolyi Johanna alig tizenhárom éves, amikor eljegyzik Endre királyfival. Tizenkét éves Estei Beatrix, amikor Milanó hercege, a szilaj Sforza feleségül veszi. 1501-ben törékeny tizennégy éves gyereként visz egy büszke gálya Spanyolhon felől Angliába. Ez a gyermek Arragoniai Katalin, aki VIII. Henrik angol királynak lett boldogtalan felesége. S hiába

teltek az évek, hiába születtek új hitvallások, találmányok, filozófiák, nem változott a fiatal lányok élete. A politika nevében kétszáz év múlva ugyanúgy feláldozták Franciaországának a gyermek Mária Antóniát, mint Angliának a gyermek Katalint. A bigott, nagyratörő Izabella spanyol királyné lakott, az ifjú Mária Antóniánál csak a csapások között került felszínre az anyjától örökölt bátorság, jellem. Mulatnivágyó, vidám osztrák bakfis volt tizenöt éves korában s az is maradt harmincéves koráig.

Nem csoda, hogy a régi nők alig írtak lánykorukról. Oly rövid volt az egész!

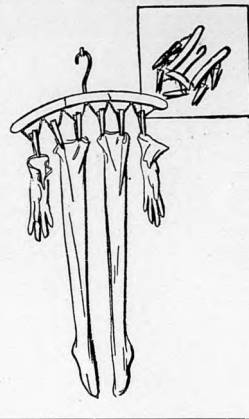
Alig is tudnánk valamit a régi lányok érzelmeiről, gondolatairól (minden nő memoár a házasság második, harmadik évében kezdődik), ha meg nem írja emlékiratait a mult század legrokonszenvesebb, legaranyosabb, legelragadóbb asszonya: Abrentés hercegnő, Napoleon egyik kedvenc tábornokának, Yuno generálisnak a felesége.

Miért képzelem, hogy ennek a hölgynek arcában két vidám gödröcske támadt, ha nevetett, miért képzelem őt szepőlőnek és piszének — magam sem tudom. Bizonyos azonban, hogy olyan élénken, mint Abrentés hercegnőt, sohasem láttam még magam előtt regényhőssé nő emlékirataiban.)

Mily szerencse, hogy ép ez a rengeteg tapasztalt kiűnőszemű vidám író nő tartotta érdemesnek két kötetben megírni rövid lánykorát. A francia forradalom legsötétebb napjaira esik ez a leánykor s külsőségeiben — mit tagadjuk? — roppantul emlékeztet a mai, háború utáni gyerekek leányéveire.

Lulu Permon (ez a hercegnő leányneve) szemelátára dől össze a régi világréteg. Apja az «ancien régimé» embere. Az udvar közelében nőtt fel. Szívbaít kap bánatában, amikor látja, hogy azt a világot, amelyben élt, örökre elnyeli a forradalom. Miközben Lulu apja haldoklik, szüntelenül ropognak a puskák a párizsi utcán, a Permon-palota ablakai alatt. Napirenden az éjszakai házkutatás. Nem egyszer rejtőznek a Permon-család nyaktitól elől menekülő arisztokratábarátai Lulu lányszobájában. Egy éjszakai házkutatás alkalmával a tizenhárom éves kislány lélekjelenléte menti meg az ágya alatt rejtőző üldözött rokont.

Mire a forradalom vihara elvonul, a felfordulást követő gazdasági «krach» — akár manapság — elviszi a Permon-család vagyonának nagy részét. Kifelé

azonban jó arcot kell csinálni. Isten őrizz, hogy az újjáébredő Párizs' előkelő társaságában megtudják, hogy az eladólány-korba került, tizennégy éves Permon-kisasszonynak nincs hozomány! Minthogy apja meghalt s anyja beteg, magára a tizenégyévesre hárul a kevés pénzzel nagyházat-vezetés súlyos feladata s ezt a feladatot ragyogóan meg is oldja. Közben Lulu beteg édesanyját is ápolja, egyedül azonban kíséret nélkül egyetlen lépést sem tehet az utcán. Még kocsin sem mehet barátaihoz gardedame nélkül s anyja jóváhagyása nélkül nem olvashat el egyetlen könyvet, cenzurája nélkül egyetlen levelet. Ez a bakfis, aki lábát küzdött, többet élt meg tizenégyévesével, mint két nagyanya együttvéve, nem szólhat bele saját házasságába.

Amikor Junot tábornok beleszeret a tizenöt éves Luluba, alig beszélt vele három szónál többet. Bár fogalma sincs arról, hogy a kislány szereti-e, anyjától nyugodtan megkérí a kezét s anyja örömmel mond igent — anélkül, hogy leányát megkérdezte volna. Forradalmi liberális gesztus, hogy a boldog vőlegény ezután személyesen közölheti menyasszonyával, hogy háta mögött eljegyezte őt.

Az esküvőig a mátkapár egyetlenegyszer sem beszélgethet tanuk jelenléte nélkül. A menyasszonynak nincs beleszólása kelengyéi rendelésébe s — ő, aki három éven át rendbentartotta családja finansciát —, csak aláírhatja házassági szerződését. E rút anyagiakat tartalmazó okiratot jónevűt menyasszony nem olvashatja el... Mindezek dacára a jövőndöbéli Junot tábornokné mégis könnyekkel búcsúzik lányszobájától.

Feiks Magda

Tyra Valborg, svéd táncosnő

Egy kövér ember őszinte vallomásai

H U S Z Á R P U F I

9. A film-Bábel.

A legtöbb ember irigykedése, vágyakozása, reményessége mindig Hollywood felé száll s ide szeretne menekülni az, akinek az életben valami nem sikerül. A hallatlan reklám, amivel a film dolgozik, a film óriási elterjedtsége s a filmekből sugárzó jólét varázsa valóságos mondanokért font a világ filmközpontja köré. Elhatolt a legkisebb zugba is és állandóan izgatja a néző fantáziáját.

A Vaskapunál jártam, bámultam a hatalmas Dunát s mindig arra vágytam, hogy lássam annak a sok száz kilométerre fekvő forrásnak a kibuggyanását, ami az ezer irányból jövő folyókat ilyen hatalmas természeti jelenségé dagaasztja. Szörnyű volt kiábrándulásom, amikor a Schwarzwaldban végre megláttam a Duna méhét és a tenyérsíni szélességű kis csöpögő forrást, a születő Duna-magzatot. Ugyanígy járna sok-sok Hollywoodon csodálkozó, élénk fantáziájú ember, ha elkerülne oda. A legérdekesebb volna tudni a sok százezer Hollywoodba vágyakozó ember elképzelését a film fővárosáról.

A világháború s a nyomán járó felfordulások és átalakulások ezernyi ember lába alól rántották ki a megcsökkantság talaját, ezernyi embert vetettek ki a mindennapi életből s ugyancsak ezernyi embert kergettek bele a hollywoodi Moloch torkába. Nincs úgyszólván egyetlen nemzet, faj vagy fajta, amelyből ne lenne Hollywoodban. Sehöl sem könnyebb valamelyik film szerepét kiosztani, mint éppen itt. A fehérek, sárgák, barnák, feketék s azoknak is százféle árnyalata olyan teljes számban képviselteti magát Hollywoodban, mint az alacsonyak, magasak, szépek és csúnyák, épek és bénák tömege, kik mind-mind az érvényesülést és életük megoldását várják a filmtől.

Híres eset a Paramount Joe-jának története. Joe vidám, gondtalan néger cipőtisztító, akit egy délelőtti behívtak a stúdióba, anélkül, hogy ómagya sejtette volna, miért. Rövid próbafelvétel után lényeges szerepet bízta rá. Később száz dollárt kapott naponta, ha játszott s cipőstandján két helyettesel dolgozott. Ha szerepét befejezte, visszaült a cipőstandra és vigyorgó arccal, vakító fehér fogait mutogatva, éppen olyan kedvesen énekelve pucoła hús centért a cipőt, mint azelőtt.

Mulatságos, szinte hihetetlen az az eset, amely egy Hollywoodba vándorolt színésszel történt. Nem tudott elhelyezkedni, hiába járta végig a stúdiókat, hiába vándorolt egyik helyről a másikra. Elfogyott minden pénze és

elcsüggedten, reménytelenül ment haza a napi fársztó lótas-futás után, nyomorult lakásába. Egyik reggel, amikor fel akarta húzni a cipőjét, meglepetéssel fedezte fel, hogy egy kis éger került a cipőjébe. A kis állat fájdalmas cincogással igyekezett kimászni kellemtelen börtönéből.

A színész ahelyett, hogy agyonütötte volna az égeret, gyöngöden kezébe vette, játszani kezdett vele, megegette s egy pléh szivarskatulyában rendezett be számára lakást. Örökig mulatott naponta az égerrel, amely megszelídült, megszerette gazdát.

S az „idomított éger” rövidesen megcsinálta a maga és gazdája karrierjét. Egyszer, valamelyik burleszkben szüksegem volt egy gérrre, amely bemászik a nyakamba. Az „egérbüvölő” meghallotta ezt s elhozta égerét a stúdióba. Az égerét tizenöt dollárt kapott egy napra. A szelídített kis állat nagy sikerrel vendégzerepelt, annyira, hogy az Universal szerződést kötött gazdájával: az égeret fellépteti Reginald Denny új filmjében, ahol az éger váratlan megjelenése a vásárló nők közt pánikot felkelt elő s ezzel az egész árházat idordítja. A kis állat olyan sikerrel vendégzerepelt, hogy valóságos sztárrá nőtte ki magát. Ekkor már 50 dollár volt az éger napi gázsija.

Gazdája elhatározta, hogy kiépti az éger-bizneszt. Szerzett még néhány égeret, szürkéket és fehéreket s néhány patkányt, s ezeket is betanította, bedresszírta. A levegős, napütsésszóban azonban az égerek napról-napra sápadtak, sorvadtak. Az orvos pincelevéget rendelt nekik. Gazdájuk bérelt hát egy pincét, hogy „sztárjainak” illő lakosztályról gondoskodjék. Itt éltek állatai boldogan és békességben, amíg valamelyik éjjel be nem szökött a pincébe egy macska. A derék cica valóságos Bertalan-éjszakát rendezett a „sztárok” között. Bizonyára nem tudta, hogy az éger, melynek gerincét jóízűen ropogtatta, drágább csemege, mint a homár vagy kaviár, mert hiszen gazdája ötven dollárt kapott érte minden felvételi napon.

A színész másnap reggel kétségbeesetten vette észre a rettenetes pusztulást. Nem tehetett mást: előlrol kellett kez-

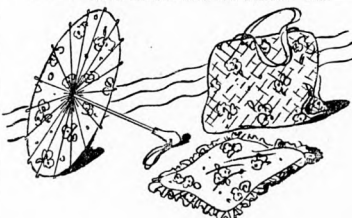
denie fáradtságos munkáját. Újabb égereket és patkányokat szerzett le s hozzákezdett egy újabb sztárgeneráció kiképzéséhez. Most már kis mintagerfármot rendezett be s az állatkákat elmét rettekkel védte a veszélyes ragadozók ellen. Azonkívül pedig biztosította egeri életét s most, ha valamelyikkel valami szerencsétlenség történik, ügyességének és értékének megfelelő kárterítést kap barátunk a biztosító-társaságtól.

A szegény színész, aki nem tudott érvényesülni Hollywoodban, állatkái révén végre mégis nagyon tisztességes jövedelemhez jutott. Ma már rengeteg dresszírított állata van s ezek a hollywoodi filmstúdióknak úgyszólván nélkülözhetetlen kellekai. Búszkesége egy liba, amely öntudatosan cselekszik, táncol és — „beszél”. Karrierjének még a beszélőfilm sem árthat.

Vannak Hollywoodban óriási oroszlán-, krokodil-, strucc- és egyéb állatfarmok, amelyek nagyrészt mind a film szolgáltatóban állnak.

Hosszú volna arról beszélni, hogy hány ember él Hollywoodban kutyaiból, majmaiból, medvéiből, papagájából és sok-sok más állatból. S hány ember él abból, hogy hasonlít valamelyik sztárhoz s a filmfelvétel távolabbról felvett fársztó részeit az ő ruhában végzi el helyette. Most nem a stunt man-ekre gondolok, hanem azokra, akiknek örökig kell a stúdióban állniuk, a megfelelő díszletek közt, amíg a sztár világlátást rajta próbálják ki, hogy a sztár frissességét megkíméljék a fénytől, melegtől, a fársztóság áldogálástól s hogy a sztár minden erejét, minden elevenségét és tehetségét, pihenten, jökeddvel fordíthassa munkára. Fársztó tömegjelenetekben, verekedésekben, amiket messzebből vesznek fel és amelyeknek csak az alakot látni, az arc vonásait nem — szintén a sztárhoz hasonló alakú ismeretlen áll be a híres színész helyett. Ilyen eszthen a hasonlatosság az illető egzisztenciája.

Hollywoodnak a zürzavara tökéletesebb a bibliai Bábelnél. Amíg a régi Bábelben az egészséges emberfaj munkás része hordta a követ az örökkévalóság tornyához, addig itt az emberfajta minden rétege, csecsemő és agg, ép és bna, nő és férfi, ember és állat, még a növényzet is: a föld mindenfajta vegetációja összetereledött a mai Bábel megépítéséhez. S éppen ez egyik főerőssége s legnagyobb előnye a hollywoodi filmgyártásnak minden más ország filmgyártásával szemben. Hollywood tekintet nélkül fajra, nemzetiségre, szolgáltatába állítja mindazokat, akikre a gazdasági munkánál szüksége van.

Az idegen nemzetek legkiválóbb képviselői külön szigetekbe tömörülnek Hollywood filmtársadalmában. Bár az érintkezés az amerikaiakkal a lehető legszívélyesebb, mégis minden ott élő nemzetiség megtartotta a maga egyéni sajátosságát. Csak azok a külföldiek kivételek, akik mint gyermekek vagy serdülő ifjak érkeztek ki és természetesen az úgynevezett második generáció, amely már itt született.

A külföldi „szigetek” közt a magyar, a német és a svéd a legtekintélyesebb. Igen tekintélyes számú még az angol, orosz és az olasz kolónia. A Hollywoodban működő filmszínészeknek a beszélő film kezdetéig körülbelül hatvan százaléka idegen volt.

A losangelesi magyaroknak három rétege van.

Az egyik része a bevándorolt munkás-ság és általában a „civiliek”, akik teljesen külön élnek a bevándorolt magyar filmszínészeketől s alig van közös érintkező pontjuk. A második és harmadik réteg: a beérkezett és a sikertelen magyarok. A sikertelen magyarok gyűlölete a beérkezett magyarok iránt s a beérkezettek burkolt féltékenykedése egymást iránt itt is éppen úgy, mint odahaza, súlyos akadály a kívánatos zavartalan jóviszonynak.

Az irigység fájó érzése az, ami az egy nemzetiségű odavetődöttek közt az érintkezés szívélyességét zavarja vagy meg is akadályozza. Minél közelebb áll a sikertelen ember a sikereshez, annál jobban érzi az irigység kínzó érzését. Meggyőződésem, hogy a sikertelen hollywoodi magyar kísérletező sohasem Clara Bow-t irigyli, hanem — Bánky Vilmát. Nem John Gilbertet irigyli ötszázezerdolláros évi jöve-

delmével, hanem éppen engem, aki sajnos nem valami sokra vittem és aki magam is küzdve küzdök, de mégis megvan mindenem, ami kell és — közülük való vagyok.

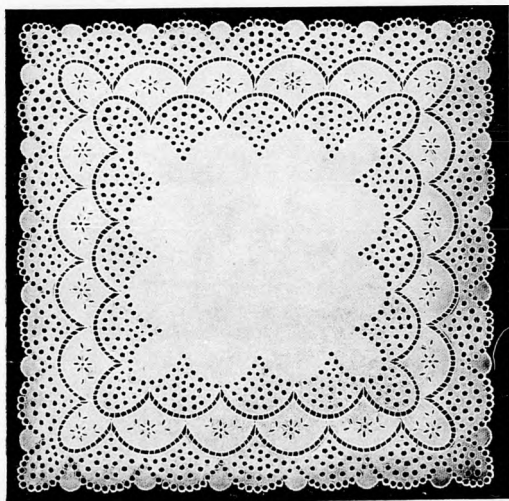
Hollywoodban egészen külön kasztot alkotnak az oroszok. Az orosz filmkolónia kilencven percentje nem hivatásos színész, hanem kivetődött, elkergetett hazátlan. Az orosz tábornok, a cár volt adjutánsa, — stasztál. Egy kozák ezredet kellene vezényelnie. A rendező nincs megelégedve vele. Nem jó, amit csinál s mint típus sem elég jellegzetes. A tábornoknak le kell vetnie a díszes egyenruhát s azt volt tisztiszolgájára öltik, mert a rendező véleménye szerint a tisztiszolga alkalmasabb a tábornok szerepére, mint az igazi tábornok. S a cár volt adjutánsa beáll a staszták közé egyszerű kozák-

nak... mert szüksége van a napi hét dollár ötven cent stasztapénzre annak, akinek egyetlen szavára még nem is olyan régen, ezren és ezren rohantak a biztos halálba...

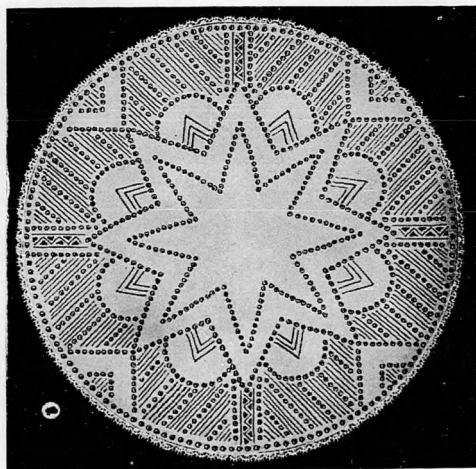
Van kinn sok nagyszerű orosz színész is (Baklanova, Szuszsanin, Vavics, stb.), akik közül azonban egyik sem futotta be azt a karriert, ami tehetségének kijárna volna. Ennek az oka elsősorban az, hogy az orosz típus nem szépség-ideálja az amerikai ízlésnek. Igazi nagy karriert Hollywoodban csak az igazán szép nő vagy férfi futhat be. Tom Mix népszerűsége például azon ingott meg, hogy az utána következő cowboyszínészek, Fred Thomson és Ken Maynard szebbek voltak nála. A legragyogóbb színésztehetségek sikere sohasem vetekedhet a Valentinok, Novarrok, Gilbertek sikerével. Amerikában a legbiztosabb út a sikerhez, a legértékesebb és legmegbecsültebb tehetség — a szépség. Pauline Frederik hallatlan színészi tehetsége sohasem érheti el azt a hatást, amit Bánky Vilma a szépségével ér el.

Az oroszok, akik itt Hollywoodban az életüket tengetik, eltemették multjukat és új életet akarnak kezdeni. De ez számukra éppen úgy, mint minden érett korban odakerült európai számára — csak örök vágy marad. Mindegy, hogy milyen sorban él Hollywoodban az európai, mindegy, hogy milyen nemzetiségű — Hollywood sohasem lesz az otthona. Aranyásó marad mindegyik, dollár-, szerencse-, jólét-vadász. S akinek a legsímában, látószólag a legkönnyebben teljesül be minden vágya, az is az életét, boldogságát, az emberi nyugalmát adja ezért cserébe.

(Folytatjuk)

Angolmadeira milliő

ERMA terve

Színes hímzésű vászonterítő

ERMA terve

Amikor a nő a férj válni akar

Látszólag ugyanaz a szituáció és mégis nagy a különbség a kettő között. A férj válni akar, az asszony válni akar; a felületes megfigyelő szemében teljesen egyforma helyzet. A valóságban azonban homlokegyenest ellenkező.

Amikor a férfi szánja rá magát erre a lépésre, valami hazug lovagiasság azt súgja neki: tudom, hogy fájni fog szegénykének, könnyítsük meg tehát a válást. (Alapjában véve azonban ez a legnagyobb beképzeltség, mert őszintén ezt jelenti: egy ilyen férjtől, mint én, nagyon fájdalmas lehet a válás!) Az asszony viszont férjétől, a válás alkalmával is, feltétlenül úri magatartást követel meg. Ha vérzik is a szegény férj szíve, ezt a válási procedurát a lovagiasság szabályai szerint folytassa le! Ne sirjon és ne panaszkodjék, mert ez kényelmetlen szituációt teremthet az asszony számára. Eredménnyel ügyeskedget, mert nem tudja visszavárzsolni az eltűnt idők szép érzéseit. Az asszony megköveteli férjétől, hogy ebben a szituációban is vállalja a hideg és előkelő gentleman szerepét.

A törvénykönyvek akárhogyan megkönnyíthetik a válást, egyet mégsem tudnak elérni. És pedig azt, hogy mindkét házastárs szívében egy időben hűnyjon ki a szerelem lángja. Ebből származik minden szerelmi bánat, amivel semmiféle kulturális haladás nem bír dacolni. Az a fél, akit el akarunk hagyni, mindig azt gondolja magában:

— Tudom, hogy már nem is törődik velem!

A valóságban azonban így érez:

— Tudom, hogy minden gondolata most is én vagyok!

Ez a gondolat különösen a férfire jellemző, akitől válni akar szívének szerelmes asszonya. Az asszonyok, hasonló esetben, sokkal egocentrikusabbak és előbb a saját érzéseikkel számolnak le, hogy aztán könnyörtelenül, sőt néha kegyetlenül végrehajthassák akaratukat.

Ettől függetlenül: minden válás fájdalmas sebeket hagy maga után. Lehet, hogy csak az egyik fél szívében, de az is lehet, hogy mindkét fél szívében. Mert az érzések élettartama nem egyforma és az egyik érzés halála nem jelenti okvetlenül a másik szív érzésének halálát is.

Ebben a tekintetben pedig mindig egyforma lesz a helyzet, akár a férj akar válni, akár pedig az asszony. Mert még az úgynevezett «közös elhatározás» is sokszor csak takarója mindkét szív fájdalmának, vagy legalább annak az egyik szívnél, amelyben még diadalmas lánggal egy régi szerelem.

Olyan mindegy, hogy ez a szív a férjé, vagy pedig az asszony szíve...

Valamikor

Valamikor szeretni tudtam volna
És látta, hogy a lelkem sír utána,
Szüntelenül csak almodoztam róla,
És oly sokáig vártam rá hiába.

Nem vette észre a könnyet szememben,
Mikor kezem kezében megpihent.
Ha újra látott, kedves volt velem, de
Hogyha elment, akkor semmit sem izent.

Elmúlt a vágy és elteltek az évek,
S ha most itt lenne és fölém hajolna,
Csak azt felelném bátran, amit érzek:
„Valamikor... szeretni tudtam volna!”
vitéz Pál Imréné

Gondolatok

Irta V. Sipos Ida

Az Isten csak arra ítélte Adámot, hogy orcája verejtékével keresse kenyerét, ember embert már arra, hogy orcája pirolásával is...

A tízparancsolatot kőtablóra írták, azért főrik össze annyiszor.

A könyörület keze hideg, mert csak kölcsön vette égi Mesterétől, a szánakosán csak azért nem durva, mert többnyire kesztyűt húz rá. A részvétel bőséges, lágy, egyedül ez gyógyít, ez segít.

Míg a nő el volt árazva rózsákkal, kívánta, bár inkább kenyérré válna ez a sok könnyű súly semmisség, ma pedig, amidőn kezében a kenyér, szeretné mind rózsákra becserélni. Így, hiába neveltek különböző módszerek szerint az életre, a nő mindig csodákat vár és csodákban hisz.

Minden embernek adott valami jó ajándékot a tündéreszteranyja, legtöbbször odatette a bölcsőhöz a boldogságot is, csak elfeledte ráírni a dobozra, hogy mit tartalmaz?

Könyhasó a háztartásban

Kakaót ízletesebbé tehetünk, ha főzés közben egy csipet sőt teszünk közé.

A levágott virágot pár nappal tovább frissen tarthatjuk, ha a vízbe egy kanál sőt teszünk és a virág szárának a héját kissé behasítjuk.

Salátaolajat a sűrűsödéstől megóvhatjuk, ha egy teakanál sóval összekeverjük.

Egett foltot fehéreneműből úgy lehet könnyen eltávolítani, hogy hideg vízzel megnedvesítjük, sóval behintjük, napra tesszük, — ha szárad, ismételjük, pár óra múlva az égett folt eltűnik.

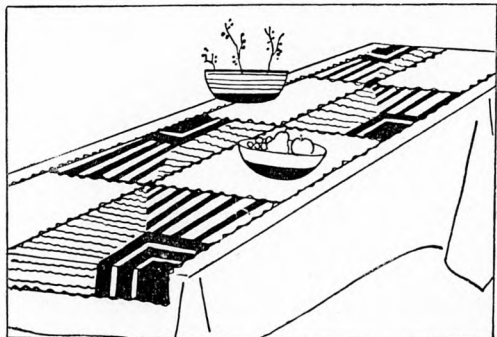
Rozsdás vasalót fényesre tisztíthatunk, ha a melegített vasalót viasszal bekentjük, sóval meghintjük és egy gyapjúruhát erősen addig vasalunk, míg a rozsdafolt eltűnt.

Böhrner Sándorné

előfizetőnk, Breslau

Az angol iskolákban a fiúkat is tanítják főzni...

Nyári asztalterítő

NYIRŐ JÓZSEF ÚJ KÖNYVE: „KOPJAFÁK”

Ezt a 160 oldalt, ami most jelent meg az Erdélyi Szépművés Céh kiadásában, lehetetlen irodalmi műfaj szerint elosztályozni. Nem regény, mert hiányzik belőle a regény egységes vonalvezetése,

— és mégis több, nagyobb minden regénynek nevezett regényénél. Az élet és halál minden titka, egy egész nép, sőt az egész kozmikus világ minden megdöbbentő romantikája nyit vérpíros virágokat a fekete betűk sírhantjai között. Novella-gyűjteménynek sem nevezhetem, bár minden kis része önálló életet él, de csak annyira, mint az egyén élete, hogy beolvadjon mindekkel és kihangsúlyozza a halál egyetemességét.

Talán még akkor jutok legközelebb az igazsághoz, ha élet-halál orgonabugású lírájának merem mondani, amelynek vulkanikus erejű crescendoja szétvetette a formák bilincseit, hogy teljesen szabad és fenséges szeszélyességben szolgáltassa meg a szavak vox humana-ját és a földöntúli érzések, gondolatok vox coelestis-jét.

«Semmi sem igaz, csak a temető igaz valóság és nincsen halál, csak átváltozás az élet végtelen körfolyamában» — írja Nyirő József a könyv előszavában. Aztán következik ennek az állításnak költői illusztrációja, de Nyirő József pennájának művészetével, Nyirő József érzéseinek dinamikus feszültségével és senkivel össze nem hasonlítható lírájának pompájában. Ezt a könyvet nem lehet — elolvasni. Mindig kéznél kell tartanunk, az írószatlonk, vagy az

ágyunk mellett, hogy újból és újból végigolvashassuk néhány oldalát, újból és újból rádöbbenjünk új szépségeire, amiket mélyről, a betűk mögül és alól kell kibányásznunk, mint drága kincseket. Ezt a könyvet nem lehet elfelejteni, mert történetei, szereplői, gondolatai és mondatai akkor is visszaáznak kisértien, amikor már megfakultak a fehér lapok. A régi temető vén kopjafái örökké élnek, mert «nem igaz, hogy négy százi hitvány deszkával vége van mindennek». A mai idők kérészéletű írásai között Nyirő József a halhatatlanságból küldi nekünk új világokat teremtő és elszülteit világokat életre hívó hitét. A temetői kopjafák elkorhadhatnak, de Nyirő József «Kopjafái» az örökkévalóság számára fradtak. Talán ez a legnagyobb dicséret és talán ez a legmagasztalás és lelkes vallomás, amit küldhetek neki, az írónak és — költőnek: köszönmű, hogy ezekben a talmi értékű napokban akadt olyan Ember, aki visszaadta hitünknek az író és az írói alkotások halhatatlanságát. Köszönöm, hogy kopjafáit elküldte hozzánk is. Mert egy az élet a föld felett és a föld alatt» és a mi lelünk temetőként jének is megvultak az ő kopjafái, csak éppen Nyirő József művésze kellett hozzá, hogy szóra bírja némaságukat. (e—y)

Az életboldogság öcök parancsa

Bármennyire is nem akarjuk észrevenni, vagy önmagunk előtt is letagadjuk: egyre nő azoknak a szerencsétlen áldozatoknak a száma, akik a mai élet katasztrófális viharai közepette elvesztik minden reményességüket és bünsz könnyelműséggel eldobják maguktól az életet. Pedig az élet és a boldogság diadalmas énekét nincs joga senki emberfiának ilymódon profanzálni.

Ennek a szomorú tünetnek problémája talán ebben a mondatban foglalható össze: «Tanuld meg, ember, azt a művészetet, hogy az élet nyomorúságában megőrizd önuralmadat és a sors minden csapását fölülény mosollyal fogadd!»

Az egyik angol napilap erre vonatkozóan megkérdezte G. B. Shaw-t, aki így nyilatkozott:

— A recept ott, csak az orvosság kerül sokba. Nem igen mondhatnék egyebet nagy általánosságoknál, amelyek tulajdonképpen az egész emberiség további életének főirányát jelölnék meg, amely felé mindenkinek mennie kell, ha boldog akar lenni. A legfontosabb szabály, amely már a Szentírásban is benne van: «Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!» Ha ezt betartanák az emberek, sok kellemetlenségtől mekkülnének meg és sokkal boldogabbak lehetnének. Mert a legtöbb boldogtalanságnak és tragikus összeütközésnek a forrása, végső elemzésben, ennek a parancsnak be nem tartásában ismerhető fel. Ne feleddj el, hogy a szenvedő ember csak félig szenvedő, de ugyanolyan részben másoknak szenvedést okozó is. A valóságban szenvedő

és a képzelődő ismerje fel ennek igazságát és ki fog gyógyulni betegségéből. Van azután még egy parancs, amit így fogalmazhatnék: «Igyekezéssel megőrizni nyugalmadat!» Igenis, senki ne engedje magát igaztani és «blöffölni», még a tényleges szerencsétlenségétől sem. Bármilyen végtetsenek is hisszük az első pillanatban, a következő órában ráeszmélünk arra, hogy nem is ért olyan óriási szerencsétlenség minket. Csak ilymódon juthatunk ki ebből a mostani «válság»-ból, amely úgyszólván minden ember arcára rá van véve. A boldogsághoz, az életörömhöz vezető legrovidebb út a fölülény, az úgynevezett írónia. Ennek segítségével a saját szerencsétlenségünkön is tudunk mosolyogni.

Sommeret Maugham, a híres angol dráma- és regényíró, ezeket mondta:

— Miért van az, hogy most annyi tehetséges ember veszíti el az önbizalmát? Mi is, akik úgynevezett eredményeket értünk el, sokszor vagyunk kitéve súlyos csalódásoknak, amik azután kedélyünkre is kihatnak. Ha azonban az összehasonlítás módszeréhez folyamodunk és arra gondolunk: hányan kénytelenek éhezni és mégis élnel, el fogjuk szégyelni magunkat kishitűségünkért. Ne felejtjük el, hogy mindenki a maga szerencséjének a kovácsa. Ha valaki el is veszti egész vagyont, még mindent előlrol kezdhet és újra elérheti azt, újra visszaszeresheti azt, amit elveszített. Feltétlenül szükséges azonban, hogy az élet és sors csapásaiban szívünk hidegségét és bizonyos fokú ci-

nizmusunkat soha el ne veszítsük. Az élet boldogságához feltétlenül kell az önuralom és függetlenség érzésének megőrzése.

Conan Doyle, a világhírű detektívrügyek írójának özevgye, így nyilatkozott:

— A boldogságnak két tényezője van. Az egyik: az önuralom, a másik pedig: a ránk zúduló csapásoknak józan értékelése. In szegény uram halála után is megőriztem boldogságomat. Mert szent hitem és meggyőződésem, hogy az uram most is velem és velünk van. A túlvilági életben való bensőséges hit feltétlen megszerzi nekünk a földi boldogságot és kénassé tesz a legnagyobb szenvedéseknél is mosolyogva való eltűrésére.

Ötperces esszé az öregségről

Cicero, a rómaiak legnagyobb szónoka, egész könyvet írt az «öregség védelme» címen. Csak hogy ezt a könyvet nem lehet komolyan venni, mert Cicero hívatásos szónok volt és mint ilyen, még a — rablójlikosok érdekében is tudott hatásos védőbeszédet tartani. Ha Cicero véletlenül a mi kortársunk lenne, nem jutna eszébe, hogy könyvet írjon az «öregség védelméről», mert abban a korban már a — megfiatalítás problémái érdekelnék. Egy kis történet, amiből sokmindenféle tanulság vonható le: egy öreg, de jól kontrollált úriember áll a tűzszófl villamosban. Az egyik fiatal leány hirtelen felugrik és felajánlja neki az ülőhelyét. Ez a leány alapjában véve jószívű teremtmény, de mégis olyan borzalmas és szörnyű cselekedetet követett el, aminek hatásával nem számolt. Annak az öreg úrnak ugyanis eddig még senki nem vetette szemére — öregségét, amit azonban most már saját maga előtt sem bír letagadni.

A tapasztalat értéken, de az öregkor tapasztalatai éppen az érdekeltek előtt veszítik el tulajdonképpeni értéküket. Ebben az esetben ugyanis olyan belátásról van szó, amely kissé — túlkészen érkezett. Az öreg ember nagyon jól ismeri mindazt a veszedelemet, ami őt már — egyáltalán nem veszélyezteti. Onni tudja az ifjúságot, csak hogy — ne legyen óvatos.

Az öregek emlékezőtehetségének gyöngyölése tele van keserű érzésekkel. Az öreg ember csak arra emlékszik vissza, amit a legszívesebben elfelejtene és elfelejti azt, amire emlékezni szeretne.

De azért vannak olyan öreg emberek is, akik derűseknek és boldogoknak látszanak. Ezek az emberek alapjában véve nem is öregek. Mert a lélek nem öregszik meg a testtel egyidejűleg. Van erre egy egész egyszerű és teljesen megbízható próba: aki már nem akar tanulni, az lelkiileg öreg. Mert a tudnivalókat a hajlékonyak, erősek, tehát: fiatalok.

Néha azonban a lélek annyira megkövesedik az öregség miatt, hogy saját szerencsétlenségét és boldogtalanságát sem képes fölismerni. Eppen ezért, minden öregek vigasztalására, csak ezt az egyetlen mondatot ajánlhatjuk:

— Az ifjúság retteg a haláltól, mert ellenségének tekinti. Az öregkor azonban úgy jön hozzánk, mint az igazi jóbarát. Az ő kezében van az a kulcs, amely kinyitja az ajtót...

B. P.

SORSOK SZIMFÓNIAJA

I R T A : G. H E A T H

XI.

Kaiserné élete legfájdalmasabb perceinek egyikét szenvedte. A derék, gömbölyű úrhölgy ugyanis a szálloda előkelő hölgyfodrászának egyik fülkéjében ült és egy fehérekabátos nő csillogó acélcipisszel egyenkint tépte ki szemöldökét. Kaiserné minden rántásra fájdalmasan szisszent fel, mire a vöröshajú szoknyás inkvizitor sajnálkozva jegyezte meg:

— A méltóságos asszonynak nagyon tömött és rövid a szemöldöke. Okvetlenül meg kell ritkítanunk és majd megrajzoljuk a helyes vonalat...

— Nem lehetne ezt fájdalommentesíteni? — kérdezte gyáván a megkínzott nő. — Talán kaphatnék egy injekciót, mint a foghúzásnál...

— Azonnal készen leszünk, csak egy kis türelmet! — válaszolta a hölgy és kétszer egymásután akkorát rántott csipeszével, hogy a boldogtalan páciens szeme könnybelábadt a fájdalomtól.

— Hitvány férfiak! — mormogta elkeseredve. — Hát mondja, kiasszony, érdemes miattuk ennyit szenvedni?

— A méltóságos asszony bőre túlfinomult és ezért ennyire érzékeny! — tért ki az egyenes válasz alól a fodrászkiasszony.

Ez a bók nagyon jól esett Kaisernének. Igen büszke lett, hogy neki túlfinomult, érzékeny bőre van, nem olyan durva vastag, mint a közönséges halandóknak. A szemöldök sikeres kitépése után az onduláló gép alá ültették Kaisernét és hajfűrtejt a gép kis kampóira, hengereire sodorták. A boldogtalan nő most úgy nézett ki, mintha hajánál fogva akasztották volna föl, vagy a borzalomtól meredt volna égnek minden hajszála.

És ebben a pillanatban, éppen mikor a villamos áramot megindították, viharzott be a fülkébe Olga és egyenesen édesanyja nyakába omlott. Ezzel a mozdulattal persze erősen megrántotta a hajánál fogva megkötözött Kaisernét, aki úgy érezte, mintha elevenen akarnák megskalpolni és felsikoltott fájdalomában. De ügylőzik, Olga teljesen meg volt zavarodva, vak és süket volt, nem törődött anyja kétségbeesztő helyzetével, tovább ölelte és rángatta, miközben ujjongva kiáltotta:

— Anyuskám... képzeld... megtörtént...

— Micsoda? — kérdezte Kaiserné izgatottan és még a fájdalomról is megfeledkezett.

— Kérem, kiasszony, — fordult Olga a fodrászkiasszonyhoz, — hagyjon bennünket egy percre magunkra!

A hölgy kivonult és Olga lázas izgalommal súgta meg a nagy eseményt:

— Képzeld anyuskám, megtörtént! Hartzenföld herceg megkérte a kezemet!

— Leányom! Olgicám! — kiáltotta elragadtatva Kaiserné és ösztönszerű mozdulattal fel akart ugrani, hogy megölelje, leányát, de a gép nagyot rántott a haján, úgy, hogy visszazuhan.

— Átkozott masina... éppen most kellett engem megkötözni!... Beszélj, kis csibém, mondj el mindent a mamának!

— De anyuskám figyelmeztettek, ez nagy titok, még a papának sem mondom el, csak egyedül neked...

— Természetesen, szivecském! Szóval...

— Szóval bevallotta: szeret és feleségül akar venni. Még ma elutazik, hogy rendezze családjával a dolgokat...

— Mondtad, hogy egy millió márka hozományt kapsz?...

— De anyus, hiszen csak nyolcszázézeret...

— Hercegnék egy milliót adnak.

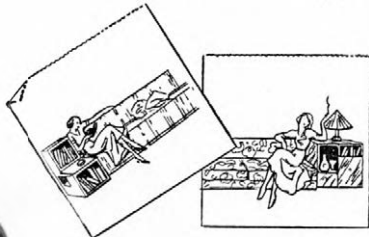
— Csak nem gondold, hogy pénzről beszéltem...

— Nem is kell. Én kártyaközben ugys megmondtam már neki. Persze csak úgy általában, észre sem vehette, hogy miről van szó. Tudod úgy apropószerűen megjegyeztem, hogy némely lány, mint például a Janowski Jadwiga mennyire hencog és pavaskodik, pedig alig van két-háromszázézer zlotija, míg más leányok, mint például te, még akkor is szerények, ha egy milliójuk van. Meg is jegyezte, hogy te egy nemes lélek, született előkelőség vagy...

— A herceg mondta?...

— Miért nevezed hercegnék? Mondd csak úgy: a Tibor...

— Igazad van! Tibor arra kért, hogy tartsuk a dolgot titokban mindaddig, amíg vissza nem tér, ami körülbelül két hét múlva várható. Itt akarja megtartani az eljegyzést a Semmeringen...

— Akkor holnap berándulunk Bécsbe és megrendeljük az eljegyzési toaletket. Láttam a párizsi divatlap legutolsó számában egy gyönyörű rózsaszín veloursifon Patou-modellt, mit gondolsz, jól fog állni nekem?
— Majd kiválasztjuk együtt a legszebb modelleket, mama...
— Igen, azt akarom, hogy büszke légy az anyádra. Hidd el, Tibor sem kérte volna meg a kezedet, ha nem látja, hogy milyen dáma az anyád. Mindenesetre nagyon meg kell válogatnunk, hogy ezentúl kikkel állunk szóba. Azt hiszem, le kell építenünk egy-két ismerősünket.

A barátok és ismerősök egyébként csakugyan a legnagyobb zavarban voltak. Eleinte bizonyos kárörömmel állapították meg, hogy a herceg elutazott és persze a kétszínű, fullánkös kérdések özönét röpítették Olga felé.

— Ah Olgám, igazán sajnállak, hogy elutazott a herceg. Már olyan jól összeszoktatók! — mondotta Janowszki Jadwiga.

— Vannak emberek, akik nem bírják el a túlságos boldogságot és akkor utaznak el, mikor legjobban érzik magukat! — jegyezte meg özvegy Jankovichné.
— Kiállhatatlan ember lehet, ha még te sem tudtad lekötmi! — csipkelődött a Müller lány.

De legnagyobb megrökönyödésükre Olga egyáltalában nem volt sem leőrt, sem rosszkedvű. Rejtélyes mosollyal tűrte a gúnyos megjegyzéseket és a hölgyek végül is bosszusan voltak kénytelenek megállapítani, hogy olyan titok lappang a kulisszák mögött, melyet képtelenek megfajteni.
Harmadnapra Olga levelet kapott a hercegtől. A levél Strassburghól volt keltezte.

Drágám!

Útban Párizs felé állandóan Rád gondolok és ez a gondolat olyan jókedvvel és lendülettel tölt el, hogy érzem, győzelmesen fogok áttörni minden akadályon. Magam előtt látlak és amint lehunyom szemem, szinte kinyujtom a karomat, hogy ismét magamhoz öleljelek. Csodálkozom, hogy a Semmeringen még mindig hó van és nem borulnak rügyekbe a fák abban a hitben, hogy a Tavaszkisasszony jelent meg, amikor meglátnak Téged. Igyekezz minél jobban mulatni és mindenesetre várj meg Semmeringen.

Családi tekintély

Az egyetlen hivatás, amelyet teljesen betöltöni csak az tud, aki az egész szívből és minden percét annak szenteli és szakadatlanul dolgozik, minden ellenszólólat nélkül, az egyetlen és legnehezebb hivatás: naggyá tenni és virágzó pompába öltöztetni a családot. A legdrágább jénység: a szerelem. A lángoló ösztön hatása alatt házassodunk meg és gyermekeinket az önámítás éveiben neveljük föl. Ahhoz, hogy valaki a család igazi vezetője legyen: egész férfi, vagy egész nő kívánatlik. Mert a felelőtlenség soha nem okozhat oly sok kárt, mint a család életben.

Jogod van ahhoz, hogy követelj, hogy parancsolj! Te vagy az úr, vagy te vagy a ház asszonya. A többiek beleengednek abba, hogy meg is történjék az, amit követelsz, mert jogod van ahhoz, hogy követelj.

Feltétlenül szükséges a tekintély. De még ennél is fontosabb, hogy gyermekeidet önuralomra nevelj. Tanítsd meg a gyermekeidet arra, hogy vigyázzon sajátmagára. Nyerd meg és vívd ki gyermekeid bizalmát és akkor arra fog törekedni, hogy engedelmeskedjék neked és megnyerje a tetszésedet.

A tiltak megzavarják ezt a bizalmat. Az igazságosság azonban megszárdítja.

Magyarázz meg mindent, de ne veszedkedjél. Többet jelent az, hogy milyen vagy, mint az, amit mondasz. Könnyen ébreszthetsz féltelmet, de ezzel soha nem éred el, hogy bizalommal és őszinteséggel viseltessenek veled szemben.

Ha a gyermek tévedéseit személyes megbántásnak veszed, arra fog törekedni, hogy eltölkojja és letagadja előtted. Eppen azért arra kell törekedned, hogy ezek a tévedések önmaguktól szűnjenek meg.

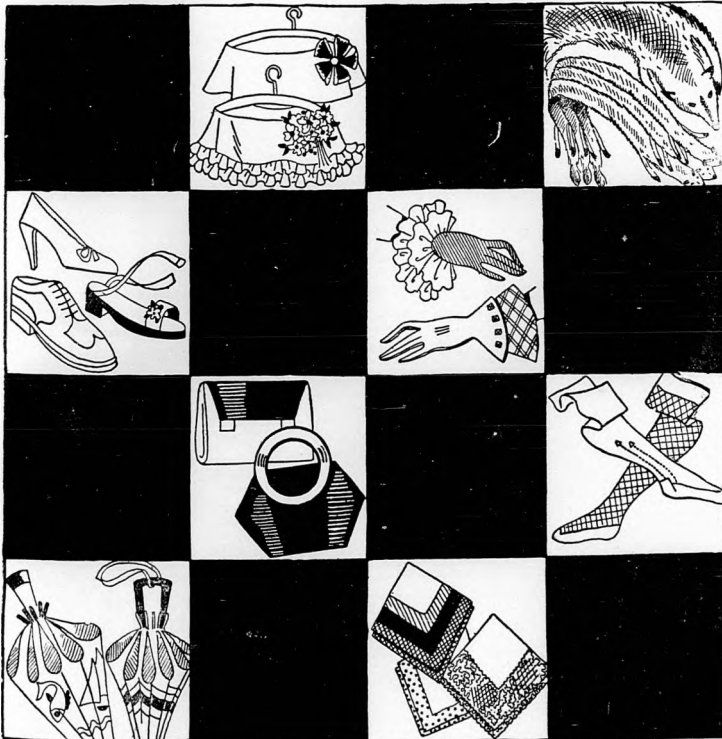
Amit megengedsz, szívből enged meg. Gyermekeid szórakozásához soha ne adj rosszkedűen beleegyezést. Semmit ne ismételj kétszer, mert unalmasnak fogják találni. Ha pedig szokásoddá válik az állandó ismétlés, még arra sem fognak ügyelni, amit valóban csak egyszer mondasz el. Ne hadarj. Aki így beszél, azt éri el, mintha nem is beszélne.

Légy igazságos. A dicséret és a megrovás hatalmas nevelő erő. Epp ezért ne tedd ezeket a szeszélyedtől függővé. A család valamelyik tagját neveltségessé tenni: nagyon veszedelmes és mérgező hatású. Ha meg akarod őrizni szeretetüket, ne vessz velük együtt, de nem — rajtuk.

Egyes gyermekeknek az árt, ha túl bizalmas vagy hozzájuk, másoknak pedig az ellenkezője: a bizalmatlanság. Ne hidd, hogy nem engedelmeskednek neked, amikor csak — nem értették meg a parancsodat. Sokkal többet ér: megmagyarázni, hogy helytelenül cselekedted, mint az elkövetett helytelenséggel megbüntetni!

Helyezkedjél bele a gyermek lelkiéletébe, mert másként ő fog elmenekülni tőled.

Apák és anyák legnagyobb, megbecsülhetetlen és halálos bűne: a túrelmetlenség.

Az igazi hárem

Az európai ember mohó kíváncsisága mindig kerülgette a törökök földi paradicsomának, a háremnek titokzatos függönyeit, s most, amikor Törökország új korszakában végkép eltörölték ezt a paradicsomkeretet, egymásután jelennek meg a könyvek, amelyek nyilvánosság elé viszik a hárem titkait. Legfigyelemreméltóbb e könyvek között az, amely nemrég jelent meg Konstantinápolyban Leila Hanum, az udvar egyik volt palotahölgyének tollából.

Leila Hanum könyvének, a *Seraïl*-nak egyik legérdekesebb fejezete arról szól, hogyan kerültek a rabnők a padisah háremébe. A kiszolgáló személyzet a császári palotában a legutóbbi időkig cserkeszlányokból állott, akik zsenge korukban kerültek a palotába s ott a legodonosabban neveltek őket. A makrancoskodókat, a kevésbé tehetségeseket kimentették, csak a legszebbeket, legelőkelőbb származásúakat tartották meg. Voltak olyanok is, akik akaratuk ellenére kerültek a hárembe: fiatal cserkeszlányok, akiket a Kaukázus völgyeiből emberavadások raboltak el; de voltak, akik önként adták magukat a rabszolgaságra; abban a reményben, hogy nagyobb életet biztosítsanak maguknak Stambulban. A rabnők harmadik fajtája: a rabsgyanú született gyermekek volt, mert hiszen a rabnő gyermeke is csak a hárem gazdájának tulajdona lehetett.

Tudjuk, hogy a muzulmán, ha házias ember volt, több *odaliszket* (háremhölgyet) tarthatott, aszerint, ahogy vagyoni állapota engedte. Az odaliszkgyermekei éppolyan jogokat élveztek, mint a feleség gyermekei. Volt idő, pár évizédelédel elszökték, mikor annyira elfajult ez a törvényes rabszolgakereskedelem és Cserkeszországból olyan kándat áradt a konstantinápolyi emberpiacra, hogy a legértékesebb rabnőket potom áron meg lehetett vásárolni. A rabsgyanók ára szépségüktől, fiatalaságüktől és műveltségüktől függött. Nagyon keresettek voltak a fiatal anyák — dadának.

A vásáron a bevő gondosan megvizsgálta az árut. A nem tetsző árú kívánatra kieserlétével. Egy rendkívül bájos és szellemes, *Nasik Edda* nevű cserkesz rabnő fényes karrierjét is elmeséli a könyv írója. Ezt a hölgyet gazdája: Abdul Medjid szultán léánya, a nagyvezír felesége odaajándékozta testvérbátyjának: Abdul Hamid trónörökösnek. Az ígertes szépségű rabnőket Abdul Hamid később, a trónra kerüléne, hitvesévé tette. Valahányszor volt úrnője, a nagyvezír neje audienzien jelent meg nála és szokás szerint arca veletle magát a szultánra előtt: Nasik Edda mindig jellemezte és mélyesgesen tiszteltetel kezét csókolta egykori úrnőjének.

— Egyebekben a rabnők élete nem volt oly rossz, mint általában hiszik és mesélik — írja a tollforgató palotahölgy. — Egyforma életvezésük volt, egyforma ruházatuk. Mikor letelt a szolgálati idejük (mert a rabnő nem örökre, hanem bizonyos időre vásárolták meg), gazdájuk íggyezett őket tisztességesen férjhez adni.

Kálmán László

Szeretném, ha írnál. Leveledet küld Párizsba Valois Károly bankár címére, Rue Auber 4., aki leveledet haladéktalanul továbbítani fogja számomra. A viszontlátásig millió csókot küld

Tibor.

Olga azonnal leült és megírta válaszát.

Kedves!

Milyen nehezen vártam leveledet! Mikor a postás átadta és a szívemhez szoritottam, megremegtem, mintha csókokat éreztem volna. És aztán szinte kétségbeestem, hogy milyen rövid, hogy milyen kevés mondanivaló volt számomra első leveledben. Ne haragudj, hiszen ez nem szemrehányás, csupán a szerelmes nő önzése. Olyan jó lett volna, ha megírtad volna, hogy mire gondolsz, hogy te is jövendő életünk édes képeit rajzolnád magad elé egész nap, mint én? Mert én már csak énnek a szerelemnek élek, ez tölti be minden percemet, ez muzsikál minden idegszálamban, ennek az édessége mámorosít meg.

Én már nem tudnám az életem elképzelni nélkülöd, Édes! Úgy érzem, hogy ami eddig velem történt, mind csak azért volt, hogy a véled való találkozást készítse elő. És most már megértem, miért nem tudtam eddig senkit sem szeretni. Téged vártalak. Neked őriztem meg történelmül a szívemet, néked nyujtom át minden rajongómat és imádatomat.

Szabad-e ilyen őszintén írnom? A szerelem elméleti tudósai szerint ez talán helytelen, de én a kezembe tettem az életemet és véled szemben nem tudok taktikázni. Hiszen ha valóban szeretsz, úgy nem ábrándíthat ki az én leghólasom . . .

Milyen nehezen múnak a percek. Semmi sem érdekel, mindenkitől visszavonultam, legszívesebben elbujnék az egész világ elől és abban a diadalmas, édes érzésben merevülnék szoborra, amelyet első csókokod éreztem és így várnálak vissza szent mozdulatlanságban, mely csak a Te érintésedtől forrosulna újra életté.

Jöjj mielőbb vissza, mert amig távol vagy, nem csak az ablakom alatt dermedsz meg mindent a tél, hanem a szívemre és lelkeimre is ráfeszíksz a fagy. Irj azonnal, a fáradság, mellyel leveledet megírod, nem áll arányban azzal a végtelen boldogsággal, melyet véle okozol.

Minden csókját Neked küldi és örökké a Tied

Olga.

Gyorsan megcímzett egy borítékot, leragasztotta a levelet és a boynak megparancsolta, hogy express adja fel.

Az ajtóban Kaiserné jelent meg. Arcán felháborodás tükröződött, keble csak úgy hullámzott a méltatlankodás okozta izgalomtól.

— Olvasd ezt, — mondotta és egy levelet nyujtott át Olgának. — Apád írta. Mondhatom, gyönyörű dolog!

Olga izgatottan nyúlt a levél után.

„Kedveseim!

Kötelességemnek tartom, hogy őszintén értesitselek benneteket az ithoni eseményekről. A gyárban a legválságosabb helyzetet találtam, a sztrájkot csak úgy tudtam leszerelni, hogy kiléptem a kartelből és az eddigi munkabéreket hagytam érvényben. Amitől féltem, az sajnos, megtörtént. A kartel huszonnyolc órában belül megindította ellenem a megtorló hadjáratot. Először is kárterítésre pereltek, mert — amint keresztükben állítják — azáltal, hogy szerződésellenesen kiléptem a kartelből, óriási károkat okoztam nekik. Egyidejűleg az árakat is úgy leszorították, hogy a mai termelési költségek mellett csak veszteséggel tarthatom fenn az üzemet. Nem tudom, hogy ez a harc meddig tart és még kevésbé azt, hogy fog végződni? Lehet, hogy egy időre kénytelen leszek a teljes üzemet beszüntetni. Természetesen erre csak a végső esetben kerülhet a sor. Mindenesetre minden pénzemet mozgósítanom kell és magánkiadásainkat a minimumra kell szorítanom, hogy fenntarthassam a gazdasági egységünket. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy nem maradjatok meg néhány hétig a Semmeringen, de kérlek, hogy az eddigi háromszobás lakosztály helyett vonuljatok két szobába. Igazán semmi szükség sincsen szalóura . . .“

— Hallatlan! És éppen most! . . . — hördült fel Olga.

— Csak olvasd tovább! — mondta Kaiserné. — Ilyen levelet még nem írtak feleségnek és leánynak mióta családi kör van a világon. Spóroljunk, mikor egy herceg kéri meg a kezedet! Ha Tibor ezt megtudja, képes visszalépni. Botrány. Apa teljesen meg van zavarodva. A munkásokat védelmezi és a tulajdon leányát feláldozza.

— De hiszen akkor az én hozományom is veszélyeztetve van! — kiáltotta kétségbeesetten Olga.

— Ah, nem! Anyira még nem vagyunk! Csak bízd azt rám, édesem! Még csak ez kellene. Isten őriz, hogy ebből valami a nyilvánosságra szivárogon!

A lakosztályt természetesen megtartjuk. Holnap valami jelmezes mulatság lesz a jégpályán. Mennyibe kerül a legdrágább páholy?

— Kétszáz schillingbe!

— Háromszáz schillinggel fogjuk megváltani! Még csak a levél befejezését olvasad lányom!

Olga újra felvette a levelet.

„... Betti egy newyorki barátjával találkozott Berlinben és penzióban lakik. Mindenap telefonál, kitünően érzi magát, azt mondja, hogy egy nagyon érdekes és kellemes idegenvezetőjük van. Meg is mondta, hogy kicsoda. Mit gondoltok, ki az illető? Az a pincér, aki a Semmeringen kihúzza a szakadékból...”

Olga nem tudta tovább olvasni. Elszörnyedve dobta a levelet az asztalra.

— Még csak ez hiányzott! Uglátszik, Betti megőrült! Pincérekkel flörtöl! Kaiserné pipacsvörös volt mérgében.

— Mi itt hercegi vót fogunk és ezek odahaza napszámosokkal és pincérekkel mulatoznak. Nem... nem!... Ez teljes örület. Hát hogyan vigyük ilyen társaságha Tibort?! De ne félj, aranybogaram, rendet fogok csinálni! Megírom a papának, hogy válasszon: vagy mi, vagy a napszámosok! És Betti szüleinek is megírom, hogy miféle finom urakkal mulat a lányuk. És még mondják, hogy nem vagyok jó anya, hogy nem neveltelek tökéletesen. Hát eszedbe jutna neked ilyen emberekhez leereszkedni?

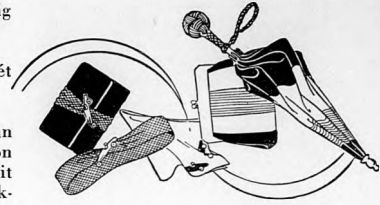
Olga helyeslően bólintott.

— Mielőtt visszamegyünk Berlinbe, okvetlenül rendet kell teremtenünk. Majd megmagyarázom a papának, hogy miről van szó és Bettivel tapintatosan megértetjük, hogy ezidőszert általában nem kívánatos európai tartózkodása. Igazán kétségbeejtő, hogy tulajdon apám és unokahogom viselkednek ilyen tapintatlanul!

— Csak hidegvér, kislányom, ne izgasd fel magad, neked most vigyáznod kell a szépségedre! — igyekezett Kaiserné megnyugtítani a leányát.

— Ah! — sóhajtott Olga. — Csak már itt lenne Tibor. Megörjít ez az idegtépő várakozás...

Kaiserné a homlokát ráncolta.

Nők a művészetben

Rosa Bonheur

a becsületrend tisztje

Franciaországban már a tizennyolcadik században voltak festőnők, sőt egyikük, Vigée-Lebrun asszony belekerült még a Richelieu alapította Francia Akadémiába is, igaz, hogy felsőbb nyomásra, pártfogójának, Mária Antoinette királynának jóvoltából. A Francia Akadémia ez egyszer kegytelenségből megnyitotta kapuját, amely azóta se nyílt ki nők előtt. Pedig a XIX. században erősen ostromolta ezt a kaput egy nő, akinek a világon minden elismerés kijutott, csak a legfelsőbb konzekráció, az akadémiai halhatatlanság maradt ki külső kitüntetései közül.

Rosa Bonheur az a nő, akit a francia festészet XIX. századbeli mesterei is elismertek közülök valónak. Ha a festészet általános irányának változása csökkentette is Rosa Bonheur nimbuszát, annyi ma is kétségtelenül bizonyos, hogy erős művészi egyéniség volt és a XIX. század legkiválóbb állatfestői közé tartozott.

Élete főművei az egész világ előkelő múzeumaiban, a párizsi Luxembourgban, a londoni Wallace-gyűjteményben, a newyorki Metropolitan Museumban és egyéb, szem előtt lévő helyeken néznek az idő rohamása elé, amely az igazi művészek nagy és utolsó próbája.

Rosa Bonheur Bordeauxban született 1822 március 22-én, művészcsaládból. Apja, Raymond Bonheur neves tájképfestő volt és az ő tanítványa volt Rosa Bonheur, akinek testvérei: Auguste, Juliette, mind festők voltak. 1841 óta, mikor először állított ki a párizsi Salonban, Rosa Bonheur egészen a művészetnek szentelte magát és életében alig van más nevezetesebb mozzanat, mint művészi sikerei. Sokáig volt a „ fiatal nők ingyenes rajziskolájának ” igazgatója. A legnagyobb hivatalos kitüntetés, amely érte, az volt, hogy a becsületrend tisztjévé nevezték ki. De voltak előkelő külföldi rendjelei is, a spanyol „Katholikus Isabella”-rend parancsnoka és a belga Lipót-rend lovagja lett. Az anverssi Institut tagjává választotta és külföldi művészi testületek is számos kitüntetésben részesítették. Életéről és művészetéről érdekes könyvet írt Klumpke. Rosa Bonheur élete végén Fontainebleau mellett, Château By-ben élt. 1899 május 25-én halt meg.

HUMOR

Haczuika vasárnap délelőtt kiül a szegedi Tiszaparttra, letesz maga mellé egy vekkerórát s egy kalapáccsal a kezében türelmesen vár. Arra megy barátja, aki csodálkozva kérdezi:

— Mit csinálsz itt?

— Halászom.

— Hogyan?

— Ha jön egy kíváncsi hal és meg akarja nézni, hány óra, akkor rácsapok a fejére ezzel a kalapáccsal.

*

Bimbó csúnyán összevezett a feleségével és elment a paphoz, hogy a továbbiakat illetőleg tanácsot kérjen tőle. — Menj csak szépen haza, — mondta neki a pap — és minden jóra fog fordulni.

Bimbó hazament, de a felesége helyett csak egy cédulát talált a lakásban, amelyre ez volt felírva: „Pukkadj meg, te gazember, én hazamentem, de a mamához és soha többé nem jövök vissza.”

Bimbó visszarohant a paphoz és hálködve mondta neki: — Százhusz évig élj, szent atyám, végtelen a te nagy bölcseséged!

*

Kohn és Grün vacsorára hivatalosak egy ismerősükhöz és mikor távoznak, látják, hogy a többi vendég borralalót maga a szobalány markába.

— Te, — súgja oda Kohn Grünnek, — nekünk is illene adni valamit. Te mennyit akarsz adni neki?

— Kérlek, — mondja Grün, — én te utánad igazodom. Amennyit te adsz, annyit adok majd én is.

Kohn gondolkodik egy kicsit, aztán így szól:

— Nem lesz az kevés?

*

Egy kereskedőt hamis bukásért kéthónapi börtönrre ítélték és a büntetés leüléseire invitáló idézést a napokban kapta meg. Mikor az idézést elolvasta, így szólt a feleségéhez:

— Bárcsak téged is bevettek volna annakidején a cégbe, fiam.

— Miért? — kérdezte tőle az asszony. — Mert most legalább nem lenne rá gondom, hogy hová küldjelek nyaralni.

*

A tanító becsületességre, tisztességre inti a gyerekeket és azt mondja, hogy csak a becsületes és jó emberek kerülnek a mennyországba.

— Na gyerekek, — teszi fel aztán a kérdést, — ki akar küldeték a mennyországba jutni?

A kérdésre az egész osztály feláll, csak Mórica marad ülve.

— Mi az, Mórica, — kérdezi a tanító megbotránkozva, — te nem akarsz a mennyországba jutni?

— De igen, — feleli Mórica, — csak hogy én még ráérek.

— Ne beszélj így, szerelmem! Hátha — Isten őrizz — mégis csak közbe jön valami, ha Tibornak nem sikerül elhárítania az akadályokat és nem vehet el feleségül. . .

— Az lehetetlen! Azt nem élném túl! — kiáltotta hevesen Olga. — De hát miért ne venne el? Hiszen ha a családja kitagadja, akkor is van egy milliónk.

— Egyetlenem . . . miért izgatod magadat, hát persze, hogy feleségül fog venni! De egy okos nőnek mindenre számítania kell!

Olga olyan különös tekintettel nézett anyjára, hogy Kaiserné rémülten kapott a szívéhez, halkan felsikoltott és remegni kezdett.

— Anyám, — mondotta Olga, — ha Tibor csak játszana velem, akkor Isten irgalmazzon neki! Én belehalnék ebbe a játékba, de előbb vele is leszámolnék!

*

Mialatt Kaiserné és leánya között ez a beszélgetés folyt, Betti és Mabel pajkos mosollyal várakoztak a Wildhaus-penzióban Rudolfra. Pompás összeesküvést terveztek és már alig várták, hogy azt végrehajtsák.

A hallba nyíló folyosó felől köhögés, krákogás, csoszogó lépések hallatszottak. Binder jött a szobájából és széles mosollyal üdvözölte a hölgyeket.

— Jó napot, hölgyeim — fuvalázta —, milyen szépek és elegánsak! Új sétára indulnak? No, mit mutatott meg már a vezetőjüök?

— Mindent — válaszolta Mabel. — Maholnap már akár mi is felcaphatnánk berlini idegenvezetőnek!

— Irigylem ezt a szerencés fickót! Ha fiatalabb lennék, én fizetnék azért, hogy ilyen bájos hölgyeket kalauzolhassak. Ma mi a programm?

— Nem tudjuk! Ezt a vezető kötelessége elkészíteni! Ah, már itt is van!

Binder úgy tett, mint aki nem akar tovább zavarni, tovább ment és a hall egy távolabbi sarkában telepedett meg, ahol látszólag egy nagy angol ujság olvasásába tetemedezett. Valójában azonban élesen figyelte az eseményeket.

— Kezüket csökölöm! — köszönt vidáman Rudolf, akire alig lehetett ráismerni. Új télkabátjában és ruhájában szinte elegánsan hatott, elkízzott arcán is mintha kísümultak volna a gondszántotta barázdák és a szemében élénk tűz csillogott. — Nagyszerű tervem van, remélem, örülni fognak neki. Sikerült engedélyt szereznem a babelsbergi filmműtermek meglátogatására. Éppen Liane Haid és Fröhlich Gusztávról készül ma felvétel. Autón egy óra alatt kint vagyunk. . .

— Nagyon szép, kedves barátom — mosolygott Betti —, de ma kivételesen mi készítetünk programot. Azt hiszem, nagyon meg lesz lepve. Különösen programunk első két órájától. Ez ugyanis szobafogsággal kezdődik. Csak ne nézzem kérem olyan megrökönyödvé. Igenis, szobafogsággal, még pedig magát vetjük fogságba. Igaz, Mabel?

— Pontosan így van! — nevetett Mabel.

— De hát kérem, mit jelentesz ez? — hüledezett Rudolf.

— Azt jelenti, hogy magának mátlól kezdve készülnie kell a doktori vizsgára! — válaszolta Betti. — Én még körülbelül nyolc hétig maradok Berlinben. A napokban azt mondta, hogy ennyi idő alatt el tudna készülni. Rendben van. Ezentúl tehát mindennap csak délután hat órakor találkozzunk. Reggeltől délutánig bejárhat a laboratóriumba és tanulhat. Semmi ellentmondást nem tűrünk!

— De kérem, ez lehetetlen, — dadogta Rudolf. — Nem fogadhatok el pénzt, ha nem szolgálhatom le!

Versenyúszók

és műgrák

tréningje

Monte-Carlo-

Beach-ben

— Téved — válaszolta Betti. — Mert először is délután hattól kezdve ezentúl is kalauzol bennünket. Másodsor, mert a túlfizetés előleg jóvendőbeli orvosi tiszteletdíjára. Mábéllélel ugyanis úgy határozotunk, hogy jövőre földköriül útra indulunk és akkor maga lesz az orvosunk. Apussal már sokszor beszéltem erről a tervemről és azt mondta, hogy semmi kifogása nincsen az utazás ellen, de a házi orvosunknak is velünk kell jönnie. Ugyanis ez olyan egzotikus utazás lesz, karavánokkal, dzsungelkeleben, egészen vad vidékeken, ausztráliai szigetekeken és a papa fél, hogy útközben esetleg elrontjuk a gyomrunkat valamilyen egzotikus étellel. Hiszen tudja, milyen rémes dolgokat esznek a négerék. Sült sáskát és kirántott földi gilisztát.

— Önök tréfát űznek velem... csúfolódnak! — mondta elpirulva Rudolf. — Szó sincs róla! És a szobafogság sem tréfa. Azt most nyomban meg kell kezdenie. Mábél meg én elmegyek hazulról és csak két óra múlva jövünk vissza. Maga addig bevonul az én szobámba. Az asztalon toll, tinta, papíros. Azon kidolgoz számunkra háromnapos programot és egyúttal ösztönit leírja esetleges kívánságait, mert magával ügylátszik csak levélben lehet érintkezni, először nem hajlandó nyilatkozni. No mi az, miért van úgy meghatva? Rudolfnak csakugyan könnyek tódultak a szemébe.

— Ön olyan jó hozzám, Kaiser kisasszony, hogy én ezt egész életemben nem tudom meghálálni! Csakugyan letehetem a doktorátust? Ez a legnagyobb öröm, amely érhetett.

— Doktor úr, — mondta tréfás komolykodással Betti, — tessék bezárkózní a szobába és kezdjen dolgozni. Jó mulatást... nem zavarjuk tovább! És Mábélbe karolva kisetett a hallból.

De alig értek az utcára, egy taxiállomáshoz siettek.

— Schlütergasse 13! — mondták be a címet a sofförnek.

Mábél az autóban elégedetten mosolygott.

— Nagyszerű ötlet volt! — lelkesedett. — Mialatt Rudolf úr programmokon törí a fejét, mi szépen meglátogatjuk a híres diaktanyát és körülnézünk egy kicsit. Tudod, nagyon kíváncsi vagyok már, hogy ki is az a Magda meg Helén, akikről annyit mesélt...

— Képzelhated, mekkora szemeket fog Rudolf meleszteni, ha megtudja, hogy fennjártunk a lakásán! — nevetett Betti.

A két barátnő nagyszerű hangulatban volt. Nagyon meg voltak elégedve magukkal, úgy érezték, hogy a legemesebb emberi örömben részesültek, mert jót tettek egy érdemes, derek emberrel...

Sejtelmük sem volt, hogy éppen ez a jószáguk lett a legszörnyűbb tragédia okozója. Fogalmuk sem volt, hogy abban a pillanatban, mikor a penziót elhagyták és Rudolf gyanúlanul Betti szobájába lépett, Binder felállt és előbújt a hall homályos szegletéből, ahol eddig úgy állt lesben és meghúzódvá, mint a pók.

Lábujjhegyen, zajtalanul követte Rudolfot, megvárta, míg becsukódik mögötte az ajtó, azután hosszasan, figyelmesen hallgatózott. Arcán ördögi mosoly látszott és e pillanatban valóban úgy nézett ki, mint a testet öltött sátán.

A szobájába ment és felhívott egy telefonszámot. Néhány szót mondott halakn egy teljesen érthetetlen tolvajnyelven, azután visszaakasztotta a kagylót. Egy perccel később Betti szobájában megszólalt a telefon. Rudolf ösztönös mozdulattal leakasztotta a kagylót. Egy idegen hang jelentkezett és Wagner Rudolf urat kereste.

— Én vagyok! — mondotta Rudolf meglepetten.

— Kérem, jöjjön azonnal az utcára, a sarkon lévő kávéház előtt várom. Magda kisasszonytól hozok sürgős üzenetet!

Rudolf idegesen ugrott fel. Magda állapota néhány nap óta ismét rosszabbodott. Csak nem történt komoly baj?

Lerohant az utcára és riadtan kereste a telefonáló férfit. De senkit sem látott. Zavarában és idegességében megszólított néhány ácsorgó alakot:

— Ön telefonált a Wildhaus-penzióba?

Az emberek megrökönyödvé néztek rá, mintha azt vizsgálnák, hogy eszénél van-e?

Rudolf zavartan hebegett néhány bocsánatkérő szót.

Bosszankodva állapította meg, hogy felültették.

— Bizonyára valamelyik fiúnak jutott az észbe ez az éretlen tréfa! — morgogta magában. — Majd kinyomozom a tettet és megrángatom a fülét.

Visszasett a penzióba, bement a szobába és ismét az íróasztal mellé telepedett.

A boldogtalan fiatalember nem is sejtette, hogy azalatt a néhány perc alatt, amíg az utcán volt, beteljesedett végzete. (Folytatjuk)

Mondja meg, Nagyságos Asszonyom, kedves barátnőjének:

hogy a kozmetika jó dolog és a szép, ápolat nők minden férfi igaz gyönyörűségére szolgálnak. A fésű, a szájfesték és a púderpamacs azonban nem illik a vendéglői, vagy kávéházi asztalra, sem pedig az utcára, vagy a villamoskocsira. Mit szólnának például a hölgyek ahhoz, ha mi, férfiak, a körmeinket a legnagyobb nyilvánosság előtt vagdalnánk? Bizony, mi is teljesen befejezők toalettnket, mielőtt emberek közé menénk. *

Meg aztán az is bizonyos, hogy a nagynéni élményeit feltétlenül érdekesek. Nem is beszélve a kis leányka iskolai előhaladásáról. Az unokafivér új állása és a másik unokafivér eljegyzése hasonlóképpen nagyjelentőségű esemény a családban. De — csak a családban. Mondja meg, Nagyságos Asszonyom, a kedves barátnőjének, hogy az efféle dolgok a kívüldükből rendkívül unatják, sőt egyenesen kellemetlenül érintik őket, hogy akarattuk ellenére részt kell venniük az ilyen teljesen familiáris jelentőségű «világeseemények» megbeszélésében. Eppen ezért: beszéljünk halakn, ha idegenek vannak jelen, ne gyötörjük őket ezekkel, amiket nem akarnak hallani, de amiket mégis kénytelenek meghallgatni, sőt végigszenvedni, mert az elbeszélő személy megrészegeedik tulajdon hangjától és világgá kúrtól ezeket a falrengető bölcsességeket.

Ezt pedig, Nagyságos Asszonyom, azért tessék elmondani a kedves barátnőjének, hogy közölje a kedves: — férjével. Ez is jelentéktelenség, de olyan jelentéktelenség, aminek be nem tartása elviselhetetlenné tenné az életet. Tetszik tudni, magam is szeretem a finom szivart és sokra becsülöm az illatos cigarettaát. Anynyira azonban nem szeretem, meg másoknak az arcába fújtam. Mert soha nem feledekzem meg arról, hátha az a másik embertársam nem szereti a cigaretta füstjét, sőt egyenesen rosszul lesz tőle...

Frizura nyári estélyeken

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

egy szenzációs házasságról számolok be. Barbara Hutton, az Egyesült Államok leggazdagabb leánya, férjhez ment Párizs városában Alexis Mdivoni orosz herceghez, Pola Negri elvált férjéhez. A házasságkötés külön szenzációja volt, hogy ősi orosz szokás szerint az eskető pápa koronát tett a menyasszony fejére.

Kedves előfizetőink közül

ifj. Tar Antalné f. v. polg. isk. tanár neje Balatonkeneséről, Lázár Mihályné és leánya: Dalma a mátrai Kézzsalóbból, Schön Dezsóné Horthyilegről, özv. Bencke Józsefné, alezredes özvegye Hévízről, Ossik Béláné és leánya: Katóka Mátrafüredről, Leiterné Balatonlelléről, Vankó Rezsóné és leánya: Irénke Fűzfőfürdőről, özv. Mertz Gusztávné Hévízről, Molnár Aranka és Kató Várnadról, Vadász Dániélné Rómaifürdőből, Barabás Juliska Hajdusoboszlórol, Kócs Gáborné Balatonalmádból, Bakk Istvánné Ozdáról, Nováky Bertalanné Szatymazáról, Léndárt Margit Zebegegyéből, Farkas Jenőné, alezredes neje Balatonföldváról, Paulinyi Gáborné Szilácsi-fürdőről, Harkányi Adolfné v. Kerékgyártó Iona p. ü. f. tanácsos neje és dr. v. Kerékgyártó Árpád egy. tanár a Svábhegyről, Harkányi Dóra Balatonkeneséről, özv. Berényi Endréné Pécsről, Ruiszelné és Miklóssy Géznáné a Tatrából küldött kedves üdvözlőket, amit mindnyájuknak halásan köszönünk.

Hímen-hírek:

Gubica Ilike és Benedek Imre, szöci kántortanító kedves előfizetőnk, örök hűséget esküdött a batonypölöcskei r. k. templomban. — Kovács Gizella kedves előfizetőnk és Szeftszky János Hajmás-kéren jegyet váltott egymással. — Anygal Boriska kedves előfizetőnkkel feleségül vette Halosy József. — Garamszegi Géczy Onkát, kedves előfizetőnk Szarvason eljegyezte bölcsi és nyúvedi Juricsky Vid. — Kmocsek Elek redigimnáziumi tanár és neje altorjai Csoboth Gizella kedves előfizetőnk most ülték házasságuk 25. évfordulóját Gyöngyösön. A szertartást Török Kálmán pápai prelátus, prépost-kanonok végezte. — Ostermann Gizike kedves előfizetőnk eljegyezte Dragschitz József Budapest. — Kempf Ilike győrszentiványi kedves előfizetőnk és Szi Jászló tanító házasságot kötöttek. — Berente Gabriella kedves előfizetőnk eljegyezte Merkovits László m. kir. honvédkadnagy Gödöllőn. — Szivból gratulálunk.

Nyaralási beszámoló

Kedves előfizetőink közül Németh Jánosné Budakeszi, Kindlovics Józsefné örnagy neje Balatonfüreden, Jeney Gyuláné külföldön, Horváth Miklósné Alsózámárdin, Friedrich Ferencné általi tanítónő Világoshelyen, Faragó Sándorné Nagykőrösön, Elekes Rezsóné cs. örnagy neje Burgenlandban, v. Laborczyffy Rezsóné Zámárdin, Szirányi Jánosné cs. százados neje Szirmabesenyőn, Zandler Károlyné Velencén, Majorossy Gusztávné Kisteleken, Svirbáty Lajosné Szécsényfelfalun, Reinhardt Már-

tonné Budán, Nemes Odónné postatiszt neje Gárdonyiban, Lengyel Péterné tanítónő Nyíracszárin, Almássy Istvánné Badacsonyan, Csobay Lajosné fővárosi tanácsos neje Bölcskén, Kováts Lászlóné Zalaszántóvön, Gádor nővérek Gárdonyiban, Koczog Lászlóné Hajdusoboszlón, dr. Szőke Jenőné kir. közjegyző neje Mátrafüreden, v. Fabényi Endréné Veresegyházán, Rozsolyán József tanító neje Sátoraljaújhelyen, Szigethy Vilma Nagymartonon, Schichta Ilona tanítónő Kiskúnhalason, Miklós Sándorné szádosos neje Tolón, Bukovics Teréz Veszpermben, dr. Horváth Istvánné Bakonyzentlászlón, Varju Vilma tanítónő Nyírkárászton, Albrecht Nusa Devecseren, Tian Ferencné Kutason, Répászky Etel Újvidégyőröit, Körmendy Mária tanítónő Vaskeresztesen, dr. Amon Imréné Tatán, Neumayer Mária tanítónő Gyöngyösön, Uhl Emma tanítónő Kolocson, özv. Szolcley Lászlóné szádosos neje Esztergomban, dr. Váro Pálné Agárdon, Süle Mihályné Orosházán, Klein Irén tanítónő Veszpermben, özv. Boross Ferencné Debrecenben, Molnár Józsefné főjegyző neje Tiszadánán, Stronszky Irma tanítónő Akalinn, Szűcs Mária Pestújhelyen, kápolnai Pauer Ottóné Balatonberényben, v. Zay Odónné ezredes neje Balatonmáriafürdőn, Fajth Mária tanítónő Kakucson, Makra Sylvesterné főmérnök neje Algyón, Thaly Sándorné f. tanácsos neje Solton, Scheiring Károlyné gim. tanár neje Rábagyarmaton, Schmidt Gyözné Balatonakaratyán, Soós Géznáné Alsógödön, Róth Márkéné Révfülöpnön, Reinhold Béláné Balatonkenesén, Petrováczy Gyuláné orsz. gyűl. képv. neje Tirolban, Párkányi Aranka tanítónő Balatonalmádin, Márkly Béláné Balatonberényben, Nagy Istvánné Galgalytán, Magyar Lajosné Baracsán, Losonczy Lajosné Budapestben, dr. Krüger Aladárné Balatonföldvárón, Kozalki Ernőné Budakeszin, Konkoly Lajosné mérnök neje Fonyódbélatelepen, v. Kocsis Lászlóné Kercán, Kenessey Béláné Szombathelyen, dr. Hornyanczy Gyuláné Balatonalmádin, dr. Falkmann Jenőné körúton, Erdélyi Egonné körúton, özv. Császár Béláné Balatonaligán, dr. Benes Miklósné Dalmáciában, Fugyik Györgyné Balatonfűzfőn, dr. Bihary Gyuláné Abádszalókon, Bartsch Hedvig Kispesten, Keresztury Zsófia tanítónő Nógrádon, Harramack Károlyné Sopronban, Fekete Erzsébet Budafokon, Fais Ferencné Somogyfokon, Benkhardt Ilona tanárnő Budapestben, Bárdny Zsigmondné Budapestben, Balogh Józsefné tanítónő Almászfűzőn, Balogh Irénke tanítónő Szomathelyen, özv. Solti Béláné Pirtón, Moldvay Stojanov Wladimírné Monoron, dr. Dacsinszky Adolfné Miskolcon, dr. Varju Józsefné törv. bíró neje Kámlódon, dr. Sáfáry Istvánné Palotabozsokon, Nemes Sándorné tanítónő Csillaghegyen, Magyar Ferencné Tapolcán, Varga Gizella tanítónő Kiskőrösön, Varga Máté Istvánné Neszmélyen, özv. Erdős Elekné f. öszt. neje Balatonudvarin, dr. Teutenberg Béláné Obudán, v. Mérnök Jánosné Cíkön, Kováts Ferencné Balatonfenyvesen, Sennovits Kálmánné Budán, Lajos Ignácné Polgárdin, Kovácsics Gabriella Nagykánizsán, Paragh Izabella tanítónő Nagypiriten, dr. Földy Ferencné Balaton-

szemesen, dr. Kovács Józsefné szűb. bíró Nyáry Ilona Szinyven, Nagy Rudolfné Balatonszemesen, Szemere Géznáné Balatonakaratyán, Szentmiklóssy Gyuláné Nyírtán, ifj. Tar Antalné tanár neje Balatonkenesén, Tenner Armandné Abbáziában, Szi Katalin Révfülöpnön, özv. Takács Imréné Balatonszárszón, Pátscher Margit Budán, Schön Rezsóné Horthyiligetben, Gulácsy Lajosné Tahitőfalfalun, Fülöp Antalné Balatonlellén, Ferencándy Margit Hidasnémetin, dr. Balum Géznáné Balatonszemesen, özv. Arany Lajosné Budapestben, özv. dr. Willcsek Jánosné Bocskajváron, Sztrácky Istvánné Révfülöpnön, Bohár Istvánné vidéki körúton, vitéz p. Borsitzky Imréné Mindszentben, Zeiff Károlyné községi tanítónő Törökszentmiklóson, Tmák Izabella Pestszenterzsébetben, Klanga Miklósné Badacsonytomajon, dr. Kasztur Dezsóné Miskolcon, Bellouits Elekné örnagy neje Balatonmáriafürdőn, Győrbíró Zoltáné főhadnagy neje Szegeden, özv. Krasznay Gáborné Esztergomban, Szampias Terézia t. ö. Bodvaszilason, özv. Haksch Odónné Fonyódon, Mészáros Lorántné Vácoti, özv. Kaszay Géznáné Budaörsön, dr. Boch Pálné Somlőhegyen, Szép Gyuláné Budán, Uszody Imre körúton, Braunfeld Mórné Budapestben, Falussy Gusztávné ref. lelkész neje Révfülöpnön, Bodonyi Lászlóné Sz. Tisztmiklóson, szodényi Nagy Magda Tiszaalpäron, Erényi Lajosné, honvédszds neje Baján, Barcsa Imréné Simonornyán, Kiss Györgyné Lauranán, jobaházi dr. Németh Jenőné ny. táblabíró neje Balatonalmádin, Ader Anna Kapuváron, Eckl Rezsóné szds neje Keszőhidegkúton, dr. Kerekes Györgyné Felsőgödön, Tisza Anna d. it. ö. Sikkón, Strausz Ferencné Cinkotán, Vadász Dániélné Rómaifürdőn, Prokesch Antalné korm. főtan. neje Balatonzámárdin, vitéz Csizy Istvánné Balatonmáriafürdőn, Geröly Emma t. ö. Kőszegen, dr. Záhonyi Béláné ker. isk. tanár neje Diósgyőrön, Bükkfásy Lajosné Rákocsbában, Huszty Zoltáné örnagy neje Balatonföldvárón, özv. Szűk Antalné Nyírkárászton, Hodossy Mária polg. isk. tanár neje Szombathelyen, Szabó Imréné Agárdon, Arthold Józsa Sopronban, Babits Elvira t. ö. Battonyán, Horváth Antalné Mitterbachon, Máriazell mellett, özv. dr. Horváth Sándorné kúriai bíró özvegye Erzsébet-sóstúrón, Huber Aladárné Balatonszárszón, Kerzsinik Franciska Balatonyörökön, Marich Jenőné Balatonalmádin, Meidinger Lőrincné Velencén, Oberlänger Anna Balatonszemesen, özv. Orszó Péterné Csánápalotán, Speczián Zoltáné Parádon, Zilahy Károlyné Nagymaroson, dr. Szűcs Károlyné Balatonföldvárón, dr. Hopp Józsefné Taklón, dr. Hódy Rezsóné Budán, Imre Gizella Szegeden, Böhmer Etus Szilézsiában, dr. Buza Kiss Imréné Kecskeháton, özv. Visnovszky Miklósné Bal.-Almádin, Kováts Lászlóné Kátszentmártonban, Schweizer Károlyné Lillafüreden, Szokolay Ferencné Keszthelyen, Lunka Sándorné Siófokon, Ziegler Béláné Egerben, Tittelbach Ferencné oszt.-mérnök neje Csapok, Prokesch Mária körúton, vitéz Kófy Sándorné Gyomán, dr. Kresznerich Károlyné Gyömrőn, Kreitschitz Mária Balatonlellén, Jáger Tamásné Balatonlellén, Gulden Richárdné gazd. főtan. neje Balatonyörökön, Fejérváry Lászlóné Nógrádvercén, Ember Elekné Gyöngyösön, Bárdny Ferencné Nagymaroson, Huttay Árpádné Balatonlellén, Mihovics Józsefné Balatonzámárdin élvezi a nyaralás örömeit.

HÁZI KOZMETIKA

A szépség és a fiatalság
megőrzése

Irta:
Dr. Földes Miklós kozmetikus orvos

E téma megvilágítására egy német újságíró 40 év előtti interjúját közlöm, melyet Bécs város akkori körülrajongott énekesnőjével, Patti Adelinnával folytatott. Az újságíró szerint a művésznő 50 éves volt, de fiatalos külseje megadta a korát és csak 30 évre engedett következtetni. Arra a kérdésre, hogy mi a titka úde fiatalos külsejének, a művésznő a következő életmódról számolt be:

«Mindenkori jókedvem örzi leginkább fiatalágomat és hessegeti el az öregedést. Megszoktam, hogy az élet eseményeit nem fogom fel tragikusan. Lehet, hogy ez a gondolkodás kissé felelőtlenségnek tűnik fel. De az élet oly kevés kellemes nyujt, hogy az öröm rövid pillanatait hálásan kell megragadnunk. Pályám kezdetén nagyon bosszankodtam, ha nem volt elég sikerem. Később beláttam, hogy a dicsőség és a siker nem elválaszthatatlan tényezője lelki életnek.

Az egyetlen, ami nyomasztó hatással volt lelkületemre, az a hozzám közel állóknak a betegsége vagy elhalálása. Minden más eseménnyel szemben, anyagi veszteségek esetén is, közömbösen néztem farkasszemem. A boldogtalan szerelmem nem ismertem soha, mert csak ahhoz vonzódtam, aki igazán szerelt. Így ugrottam át ezt a szakadékot, mely elensége a szépségnek és fiatalságnak.

Életemet egyszerűen rendeztem be. Rendszereséget vittem be életmódomba, amennyire ezt hivatásom megengedte. Az étkezés terén nagyon mértékletes voltam. Reggeli egy csésze tea. Később kevés gyümölcs. Ebédre csak annyit vettem magamhoz, hogy elűzzem az éhségemet. A szépség és a fiatalság megőrzésének egyik nagy akadálya a bőséges táplálkozás. Egy pohár tej nálam pótol húst, kenyeret és burgonyát. Sokan azt hiszik, hogy a bőséges táplálékfelvétel a testi erő alapja. En az tagadom. A bő étkezések az egyént kóvériák, nehézkessé, rugalmatlanná teszik. A kávénak, melyből egyesek csészészámba fogyasztanak, nem vagyok híve, néha ízlik pár korty fekete kávé. Azon időt, melyben nincsenek teendők, átalszom. Nem zavarja álmomat, ha a vonatban utazom, vagy a színházi öltözőben tartózkodom. Tinkintettel, hogy estémert a színpad foglalja le, az alvás idejét illetőleg nem vagyok válogatós.»

A művésznő az akkori idők női sportjait, a lovaglást, kérekdorozást és evezést nem gyakorolhatta, ezért a hiányzó testmozgást egy Amerikát járt masszázsonló masszázsa pótolta. Arcát maga kezelte. Naponta hideg vízzel dörzsölte az arcát. Lefekvés előtt bealajozta arcbőrét. A művésznő az az arcpótló olajait saját titkos kozmetikumaként emlegeti, melynek összetétele az ő titka.

Mindennemű fémek, dísz tárgyak, evőeszközök javítása, aranyszínezés, ezüstözés jótállás mellett tudományos áron eszközök

Turiel Galvanizáló

Budapest, IV. ker. Váci-út 21.
az udvarban Telefon: 88-7-30

KÉZIMUNKA RAJZAINK ISMERTETÉSE

Felkerjük előfizetőinket, hogy kézimunkarendeléseknél, lapunkra való hivatkozással, szíveskedjenek közvetlenül az illető céghez fordulni. Vidéki rendelésnél külön 50 fill. portó küldendő

ERMA kézimunkaház,
Budapest, VIII., József-körút 11. szám.

WIEG Testvérek kézimunkaháza,
Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23. sz.

Legyező alakú futó (3-ik oldalon) Wieg Testvérek terve. Vásznonra előrajzolva 45X120 cm méretben 2.80 P. Szűrt sablonja 1.50 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 1.20 P.

Angol-madeira tálcakendők (4-ik oldalon) ERMA kézimunkaház terve. Mérete 38x38 cm, vásznonra rajzolva darabja 40 fill. Hozzávaló himzőfónal motringja 22 fill. Szűrt sablonja 60 fill. Előrajzolás díj hozott anyagra darabonként 24 fillér.

Duplaszárnyas sztórfüggöny (5-ik oldalon) Wieg Testvérek terve. A szárnyak alapanyaga nagypettyes tüll, a sztórfüggöny alapanyaga pedig csipkeszővet. Szélére csipkét, vagy fodrot teszünk. Csipkeszővetből és nagy pettyes tüllből mintákat szívesen küldünk.

Angol-madeira miliő (8-ik oldalon) Wieg Testvérek terve. Jöminőségű vásznonra rajzolva 80x80 cm méretben 2.20 P. Szűrt sablonja 1.20 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 80 fill.

Színes himzésű szőzsterítő (13-ik oldalon) ERMA kézimunkaház terve. Mérete 75X75 cm. Pamutvászonra rajzolva 2 P. Himzőanyag motringja 20 fillér. Szűrt sablonja 1.20 P. Rajzolása hozott anyagra 80 fill.

Angol-madeira miliő (13-ik oldalon) ERMA kézimunkaház terve. Mérete 80x80 cm méretben, I-rendű sifonbattisztra rajzolva 2 P. II-rendű battiszifonra előrajzolva 1.40 P. Lavászónra előrajzolva 3.20 P. Szűrt sablonja 1.20 P. Előrajzolás díj hozott anyagra 80 fillér.

Pedig, mint kitűnik, foalaj volt néhány csepp citromnedvvel. Szesztes italtól tartózkodott, napigrikán egy kis pezsgőt fogyasztott. Véleménye szerint a tea az egyetlen ital, mely nem káros a szépségre.

Mint látiuk, ezek mind hasznos étel-vel voltak, melyek a szépség megőrzéséhez hozzájárulnak. És a Patti énekesnő 40 év előtti titkos ételszabályai ma is megállják helyüket, mint egy egészséges életmód irányelvei. A szépség megőrzésének napjainkban is előfeltétele a helyes életmód és bizonyos öngyegelem.

Mint a későbbiekből kiderül, a szóbanforgó énekesnőnek sikerült ételvelvel 77 éves kort elérni. Tehát Igaza volt.

**Zsiros,
pattanásos
arcbőrhez**

puđer helyett

SULFAMYL
KÉNPUDER

megszűnt az arc mítészerrel. Szaktüzletekben kapható.

HÁZTARTÁS

Csirkeaprócléves. A csirke apróclékját zsírban felpárháza pároljuk, ekkor adunk hozzá felszeletelt sárgarépat, petrezselymet, kalarábét, kelkáposztát, karfiolt és egészen megpároljuk. Ha kész, kevés liszttel meghintjük, vízzel feleresztjük, megsózzuk, borsozzuk és rizest, vagy májasgombócot főzünk bele. A májasgombóchoz a csirke máját szítán át-törjük, sőt borsot, kevés áztatott zsemlyét, prézlit és egy egész tojást adunk bele. Eldolgozzuk, gombócokat formálunk belőle és belefőzzük a levesbe.

Majorannás hús. A szép, széles hátú színezetteket jól megtisztítjuk a fagygyútló és a csonttól. Megmossuk, megtöröljük, vékonyra kiverjük, besózzuk és majorannával meghintjük. Egy kg. húsból 4 szeletet vágunk. Ehhez veszünk 12 deka zsírt s ha felolvadt, de nem forró, a húst beletarakjuk, megfordítjuk benne, hogy mindkét oldala zsíros legyen. A tetelére hintünk 2 evőkanál majorannát, öntünk rá 3 deci tejfölt és befedjük. Egy és háromnegyed óra hosszág pároljuk, úgy, hogy a fedőt ne vegyük le róla, hanem inkább a lábat időnként meg-rázzuk. Tálalás előtt a húst kiszedjük, forró tára rakjuk, zsírtól leöntjük és levehé egy kis vizet, vagy húslevest öntünk és tálaláskor ráöntjük a húsrá. Főtt tésztát adunk mellé.

Tüdőpudding. Egy szép darab borjutódót megmossuk zöldszeggyel, sóval, vízben néhányszor felforraltjuk, azután a vizet leöntjük róla és finomra megvagdadjuk. 12 és fél deka vaját habzásig elkeverünk, tejbent áztatot és kinyomott 2 zsemlyét, 2 tojást, vajban párolt hagymát, egy máreket apróra vágott zöldpetrezselymet, sőt és borsot a tödővel elkeverünk. A puddingformát vajjal jól kikenjük, megtöltjük vele és egy óráig gőzben főzzük. Salátával adjuk fel. Kitéjük.

Böhmer Alexanderné

B E F Ő Z É S

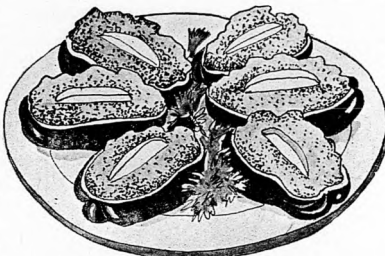
Almaíz. Borzú almát meghámozzunk, négybe vágjuk, magházát kivesszük, apróra felvágjuk és főni tesszük. Ugyanolyan súlyú cukorból szirupot főzünk, a gyümöccsel együtt 5 percig főzzük, üvegbe rakjuk, tetelére szalicilt hintünk, lektőjük és gőzben kifőzzük.

Rózsasz. A piros rózsaszirmait leszedjük, fiamozsárban megtörjük, megmérjük és annyi súlyú cukorból szirupot főzünk, a rózsaszállel összefőzzük, üvegbe rakjuk, tetelére szalicilt teszünk, lektőjük. Használat előtt más ízzel összekeverve igen jó.

Őszibarackiz. Érett barackot megtisztítunk, magját kiszedjük, minden kilóra háromnegyed kiló cukrot számítunk, sűrű szirupot főzünk belőle, ekkor a barackot beletarakjuk s ha forni kezd, 10 percig főzzük. Ha jól megfőtt, átöröljük, azután még öt percig főzzük, üvegbe öntjük, tetelére szalicilt teszünk és másnap lektőjük.

Szegfűkorte. A körtét megtörölgetjük, szarából 2 cm-t rajta hagyunk, a zöld kér-

gét bronzkésével lekaparjuk, a körtét meghámozzuk, eszszéjét kikaparjuk és azonnal fehérltjük. Egy tálban egy liter vízben feloldunk 1 deka kénsvas nátriumot és 1 deka citromsavat. A meghámozott körtét azonnal belevetjük, félóra múlva 4-5 vízben megmossuk. Üvegbe rakjuk szorosan egymás mellé, hogy a száruk

Körözettel töltött és vajszeletekkel díszített zöldpaprikák tálalása

felélljanak. Egy és féliter vízben 2 kg cukrot feloldunk, szirupot főzünk belőle, a habot leszedjük és lassú tűznél félóráig tovább forraljuk. A kissé lehűlt szirupot a körtére öntjük és légmentesen lektőjük. Egy óráig gőzöljük és csak akkor vesszük ki, ha teljesen kihűlt.

R E C E P T E K

Tejfeles koch. Hat tojás sárgáját 6 kanál cukorral jól elkeverjük, adunk bele 6 kanál finom szitált morzást, 6 kanál jó tejfölt és 6 tojás habját. Zsirozott edénybe öntjük és szép világosra sütjük. Tállal együtt adjuk asztalra. Borsadót adunk mellé. Negyedóra alatt az egész elkészül.

Dr. Szentléleki Kálmánné

Gyümölcskrém. Három tojás sárgáját 8 deka cukorral habosra keverünk, adunk hozzá tetszés szerint finom lekvárt 3-4 evőkanállal, 4 lap forró vízben feloldott, átszűrte zselatint és 3 deci keményre vert tejszínhabot keverünk hozzá. Formába tette jégre helyezzük.

Kabos Endréné

Csikos sütemény. Egy tojás nehézségi vaját habosra verünk, hozzákeverünk 3 tojás sárgáját, 3 tojás nehézségi cukorport,

Cassani Gyermekekothon

az első magyar gyermekekothon 1-13 éves egészséges gyermekeknek nyaralásra, ádóllásra és tálal sportra Tiroiban az 1000 méter magasságban fekvő Barwiesben (Mieminzer Hochland). Pom-pas érdősé, uszoda, magaslatti napfény, lelkiismeretes felügyelet államilag vizsgázott gyermek-keresztények, 5-7-éves legjobb étkezés minden kényelem, elsőrendű referenciák. Napjelenkente 5.50 schillingtől. A gyermekeket Bécsből és környékéről, vagy csoportosan elszállítjuk. Ebben sz. esetben 50% utazási kedvezmény. Túlajános és vezet: Frau Major Cassani most meg Innsbruck, Tempelstrasse 5. Prospektust készséggel küld.

3 tojás fehérjének a habját, 2 tojás nehézségi liszttel felváltva, 1 kanál liszttel, 1 kanál habot és egy késhegynyi áizst adunk bele. Három részre osztjuk. Egyike keverünk félseletet igen kevés vízzel puhított csokoládét, egyike piros festéket és egy részt festetlenül hagyunk. Egy tepsit kikentük, liszttel meghintjük, a keveréket soronként beleöntjük és középforró sütőbe megsütjük.

Csiky Ödönné

Tehénrúds szeletek. 40 deka liszt, 20 deka olvasztott vaj, 2 tojás sárgája, 2 kanál porucuktól, kevés só és megfelelő tejfölt kell hozzá. Ezeket összekeverjük és két lézatalapot készíttünk, melyet a következőkkel töltsünk meg: 40 deka szitán átörött túró, 2 tojás sárgáját, vaníliás cukrot, kevés mazsolát, 4 tojás habját összekeverünk. Mérsékelt tűznél megsütjük.

Mályi Györgyné

Jegeskávé francia módon. 50 deka porucuktól 2 deci erős fekelekávéval töltsd addig főzzük, míg a cukor feloldódik, azután szitán átszűrjük. lehtőjük és félég megfagyaszjuk. Egy deci tejszínhabot 7 deka vaníliás cukorral összekeverve hozzáteszünk és tovább hagyjuk forni. Poharakban tálaljuk fei.

MIT FŐZZEK?

Augusztus 11. Péntek. Kőménymaglevés, túrócsusza, főtt kukorica. **Vaesora:** Paprikás hal sült burgonyával, paprikasalátával, gyümölcs.

Augusztus 12. Szombat. Sárgárpaleves, töltőtpaprika, tejeles koch. **Vaesora:** Csirkebecsinált tarhonyakörítéssel, gyümölcs.

Augusztus 13. Vasárnap. Apróclékes daragaluskával, jéresült pirosra sült burgonyával, uborkasalátával, kompót, főtt kukorica, csikos sütemény, gyümölcs. **Vaesora:** Hideg sült, vegyes kompót, sajt, gyümölcs.

Augusztus 14. Hétfő. Húsleves eperelevé-tésztával, főtt hús rizskörítéssel, paradicsommártással, szilvásgombóc. **Vaesora:** Gomba tojással, zöldpaprikával, kovászos uborkával, gyümölcs.

Augusztus 15. Kedd. Kalarábéleves, majorannás hús főtt tésztakörítéssel, főtt kukorica, gyümölcs. **Vaesora:** Hideg sült paprikasalátával, gyümölcs.

Augusztus 16. Szerda. Almaleves, vadgalt-pesénye zöldbabfőzelékekkel, vajstakekeres. **Vaesora:** Pirított borjútáj kovászos-uborkával, gyümölcs.

Augusztus 17. Csütörtök. Gombaleves, párolt libamell parajfőzelékekkel, almáspite. **Vaesora:** Borjú-natúrselet vegyesalátával, gyümölcs.

Augusztus 18. Péntek. Zöldhrosólevés, halkjóbász sült burgonyával, uborkasalátával.

GUMIHARISNYA, HASFÜZŐ

sérvkötők, méret szerint higiénikus gumik, betegápolási cikkek. **Wesely István és Társa, IV. Ápponyi ter 1**

tával, káposztáskocoka, gyümölcs. **Vasora:** Körített liptói paprikával, szalámi, tejbe-riszes csokoládéval, gyümölcs.

Augusztus 19. Szombat. Paradiesomleves vajgaluskával, sertéskaraj kirántva, tökfőzelék, főtt kukorica, gyümölcs. **Vasora:** Töltött tojas uborkasalátával, sajt, gyümölcs.

Augusztus 20. Vasárnap. Paradiesomleves aprókéklal, pirított kacsamáj gombásrisz körítéssel, uborkasalátával, kacsasült sült burgonyával, uborka- és paradiesomsalátával, kávékrémtorta, gyümölcs. **Vasora:** Kasznítójas, hideg sült paprikasalátával, dinnye.

EGYSZERU ÉTLAP

Augusztus 11. Péntek. Kőménymagles, túrócsusza, kukorica. **Vasora:** Borjúpörkölt galuskával, gyümölcs.

Augusztus 12. Szombat. Sárgarépales, töltőtpaprika, kukorica. **Vasora:** Gomba rizzsel, uborkasaláta.

Augusztus 13. Vasárnap. Csontleves daraguskával, kirántott csirke uborkasalátával, almásbélis. **Vasora:** Hideg sült kompóttal, tészta, gyümölcs.

Augusztus 14. Hétfő. Húsleves reszeltzsalátával, főtt hús petrezselymesburgonyával, kapor mártással, gyümölcs. **Vasora:** Gomba tojással, zöldborsóval, kovászos-uborkával, gyümölcs.

Augusztus 15. Kedd. Kalarábéles, aranygaluska, gyümölcs. **Vasora:** Pirított borjúmáj uborkasalátával, gyümölcs.

Augusztus 16. Szerda. Almales, vagdalt-pescenye zöldborsóval, gyümölcs. **Vasora:** Hideg hús uborkával, gyümölcs.

Augusztus 17. Csütörtök. Velőles, kirántott sertéskaraj uborkasalátával, kukorica. **Vasora:** Burgonya vajjal, gyümölcs.

Augusztus 18. Péntek. Zöldbables, sajtosmellé. **Vasora:** Tejbe rizs, gyümölcs.

Augusztus 19. Szombat. Paradiesomleves galuskával, párolt marhahús tökfőzelékkel, kukorica. **Vasora:** Vaj, sajt, retek, gyümölcs.

Augusztus 20. Vasárnap. Paradiesomleves aprókéklal, rántottcsirke petrezselymesburgonyakörítéssel, uborkasalátával, piszkótorta ízzel. **Vasora:** Paprikáscsirke vegyes gyümölcs.

TANÁCSOT KÉRNEK

Kedves Olvasóink! Bebizonyítottuk, hogy ígéreteinket minden alkalommal száz százalékban beváltottuk. Most arra kérjük minden kedves Olvasókat, de csak abban az esetben, ha munkánkkal, lapunk irodalmi értékével és kiállításával minden tekintetben meg vannak elégedve, hogy barátaik, ismerőseik körében és társaságukban kegyeskedjenek lapunkat érdeme szerint megemlíteni. Nagyon boldoggá tennének, ha kedves ismerőseik nevét és címét velünk közölni kegyeskednének, hogy mutatóvényszámunkat elküldhessük.

Tisztelettel a kiadóhivatal.

Igen bánatos vagyok, hogy két alsókarom aránytalan elvasztodása miatt rövid újjú ruhát nem viselhetek. Ha hizom, a zsírrehat a két karomra rakódik és sem masszázssal, sem forróvízes borogatással nem bírom megakadályozni. Test-súlyomhoz viszonyítva túlzottan vastag könyökben és csuklóban a karom és ezt szeretném megfelelően formásra zsírta-

lanítani. Kérem kedves olvasótársnőmet, ajánljanak valamely módszert, hogy ne legyen ilyen feltűnő karom elvasztodása. Igaz hálaival és köszönettel várja szíves tanácsukat

„Bánatos asszony.”

Kedves olvasótársnőim közül, ha valakinek megv volna két példányban a múlt évi áprilisi hó 1-i száma, nagyon kérem, az egyikkel ajándékozzon meg, helyette viszontszál szívesen küldöm a múlt évi 2 és 33. számú lapokat, akár az 1930. évi 2. számú lapot, mert ezekből nekem két példányom van. Meleg köszönettel *Pollner Ilona, Nagybarátjalu.*

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna nekem tanácsot adni, hogy az aszpickot üzleti célra (úgy, mint azt az aszpickkészítők csinálják), hogyan kell főzni és az úgynevezett szárított tojásfehérje, amit tisztításra használnak, előnyösebb, olesőbb-e, mint a nyers tojásfehérje és milyen módon lesz használna, hol szerezhető be? Nagyon kérem a pontos leírás Hálás köszönettel *ö.zv. Dohoczky Józsefné, Budapest, Thaly Kálmán-u. 33. sz. 11.*

Kedves náta kedvelő olvasótársnőim! Szeretettel kérem „Dalok kedvelője” jelígrete „Olmos eső verdesi a legényszóbam ablakát!”, „Vannak el nem csókolt csökök!”, „Van nekem egy gerlicém”, „Zöld ablakos kiest ház” dalok szövegét.

ÜZENETEK

Tíz esztendőn keresztül a legnagyobb erőmegfeszítéssel sikerült elérnünk, hogy a Magyar Uriasszonyok Lapja az első helyre küzdötte fel magát. Sok elismerést, dicsőretet és buzdítást kaptunk. Mégis arra kell kérnünk kedves Olvasóinkat, hogy ezekben a válságos időkben ne hagyjanak mánakra, hanem a maguk részéről is kövessenek el mindent, hogy tovább mehessünk azon az úton, amelyen elindultunk. A Magyar Uriasszonyok Lapja írógárdájából talán elég megemlítenünk Móra Ferenc, Nyírő József, Papp Jenő, Péczely József, Szabó Dezső és Surányi Miklós neveit, hogy megbizonyítsuk fejlődésünket és további célunkat. Mi azonban nem akarunk ezen az úton megállni és éppen ezért kérjük Olvasóinkat, hogy jöjjenek ők is segítségünkre. Abban az esetben, ha munkánkkal, lapunk irodalmi értékével és kiállításával meg vannak elégedve, kegyeskedjenek lapunkat ismerőseik, rokonaik között és társaságukban érdeme szerint megemlíteni. Velünk pedig szíveskedjenek közölni az érdeklődők nevét és címét, hogy mutatóvényszámunkat elküldhessük. Tisztelettel: a kiadóhivatal.

Omnia vincit Amor. Az élet sugar-útjából az égtájak minden irányában szétfűtö mellekutak kígyóznak szét és behálózzák a földet, örökös veszélyül az egyenes úton haladó gyöngye embernek. Ezek a mellekutacsok az előbb elérhető cél csábítóbb lehetőségével kísértének, pihenetlő állomások hivatgatják a feljűk vontató elyongóult akaratot. Pedig, ha jól megérezzük, ezeken a mellekutakon a célhoz el nem juthat senki. Vissza kell térni az egyenes útra és azon haladni megkelet-tőlőt gyoraszágall, hogy az elvesztegetett idő behozható legyen. Azon fordul

Ne kísérletezzen
maradjon a réq bevált
FLY-TOX
ROVARIRTO
használatánál.
Mindenütt kapható

meg az élete, hogy letér-e az egyenes útról, lesz-e creje ellentálni, vagy csak azután, ha tévedése ómgama előtt is valószínűvé vált, fog visszahálni a helyes útra. A jövőt senki nem láthatja, soha senki előre nem tudhatja, hogy a bánat sőtét éjszakájával, vagy a boldogság arany fényzőnével fog-e betakaralni. Ki merné esküvel állítani, hogy az őt f. l. ember közül, akik a kezére pályáznak, mindannyian a boldogság gyöngyöző tenk-járjával töltött poharat kímálják a nyek-rükön. Hiszen meg abban sem biztos, akibez a szíve vonzódik, mert vele szemben is felteszi a kérdést, vajjon, ha szembeszállna szűlői akaratával és hozzámenne szegényen, tudná-e úgy boldogítani, hogy soha eszébe ne jusson elhagyott gondatlan élete, amit a vagyonkoddig biztosított. Ez a kérdése a szemem előtt táncol szüntelen és azt hiszem, soha nem érezte a minden áldozatot meghozó nagy szerelmet. A fiatalember iránt sem, különben nem mérlegelné, hogy volna jobb. Ebben a zavaros, tévelygő állapotában, mikor önmagában sem egészen biztos, talán mégis legheylesebb volna, ha a férjhezmenés gondolatát egy időre ideiglenesen felfüggesztené és sem nem ellenkezne szűlivel, sem önmagával nem viaskodna, hanem szép csöndben megvárna, míg szívének ez az elődöntel, kiforraltan problémája kialakul és döntően tudja irányítani akaratát. Ez a magáratultság mindennel szemben elégedettné teszi azért, mert az önállóság vaskaraktere hiányzik belőle és nincs olyan szilárd süllypontja, melyen ingadozás nélkül meg tudna állni. Ne nehezítsen, hogy szigorútaik, kemények szavaim és ne végezzem velük türelmellen vállrándítással, elvégre nem lehetek kíméletlen, finom akkor, mikor szorosabban kell fognom a kezét, nehogy ezek a vad hullámok ismeretlen mélységekbe sodorják. Miért ne volna jussa a boldogságra, melynek igazi lényegével, úgy látom, nincs egészen tisztában. A boldogság mindenké, nincs vagyonhoz, selyemhez, bársonyhoz kötve, sőt még szépséghez sem. Két nagyon-nagyon öreg házaspár ismerek, akik hetven-nyolcvan évűk dacára, ma is mindig mosolygova néznek egymásra, megismogítják egymás ráncos kezét és azon perlekednek, hogy melyik előzö meg a másikat, ha valami kívánságuk van. Eppen a mostani nagy melegek alatt kaptak össze újból. A főhefer hajjú nagy-mama elsőhajította, hogy egy kis limonádé jó volna. A nagypapa fürgén felugrott és kityogott a konyhába, hogy li-

Régi butorait

becserélte, átalakított, restaurálom. Tervét, vagy általam terveztetét be rendezést elkészítem garanciával, igen kedvező feltételek mellett. Hívásra lakásán mutatom be rajzomat. Mintaraktaraim vasárnap 10. és nyitva. **MÜLLER LAJOS butorgyár, Újpest, Erzsébet-u. 8. Telefon 950—95. Betűs villamos, 20-as autóbusz.**

monádét hog, mire a nagymama is felszökött, sietett utána és a nagy sietségben elcsúszott, elesett. Persze, nagy volt a riadalom. A nagypapa édes szemrehányások zuhatagát zúdította a megszeppent nagymamára, akinek mellelges mondvá, semmi komoly baja nem történt, a nehezéles azonban még ma is tart, mert a nagypapa büntetésül nem ül le a nagymamával ebédután káryázni, csak azért, ha szundikálásukból mindketten felébredtek. Ezt a drága, öröklék mosolygó pár embert szeretném mintaképp állítani a házasságra készülő fiatalok elé, hogy róluk állítsák össze egymásba kapcsolót és egymástól függő életük programját. Higgye el, vannak emberek, akik szeretetük minden kincsét odaadják annak, akiben ugyanezt a tökéletes, odaadó szeretetet érzik maguk iránt. Bizonyára ilyen házasságról álmodott, aki szeret és akit szeretnek. Nagyon nagy dolog ez és bántja, hogy éppen azok nem értik meg, akiknek nem volna mindegy boldogtalansága. Szeretne erőm velük beszélni, szóvátenni, kimagyarázni, megvitálni, de mentől fájóbb, mentől az életbe vágóbb, annál inkább hallgatnak, mintha magától elintéződhetne, szós sem esik róla, pedig mindnyáuk ajkán ott a kérdés, de egyikük sem meri előhozni. Pedig nem szabad, hogy féljen szüleinek előhozni a ha reszketve is, egyszer meg kell hogy tárgyalják. Aki ennyire szerény, áhítatos és lelkes hívője, várója eljövendő boldogságának, annak egy kis merészséggel elő is kell segíteni közeledését és kézenfogva odaállni vele szülei elé és szeretetükkel kérni arra a fiatalemberre, akiben megtalálta életének kiegészítőjét. Úgy sejttem, hogy mind szorosabba fonódik Maga köré a szeretet és öknélküli tusakodásai mielőbb szétfosznak. Kedves, meleg sorait hálásan köszönöm. Szív. üdv. Szerk.

A modern hölgy strandol, evez, úszik, táncol, kirándul és mindenütt: a strandon, a táncteremben, a csónakban, a kirándulóhelyeken egyre égetőbb problémává válik a hónaljzizadás, ami igen kellemetlen tünet. A hölgyek évről-évre új szert próbáltak, s eddig minden szernek volt valami hibája. A Nonspi newyorki vegyszertári társaságunk hosszas tudományos és laboratóriumi kísérletezés után sikerült egy minden tekintetben kifogástalan izzadási elleni szer előállítani. Ez a szer Nonspi néven kerül forgalomba. A Nonspi a hónaljat a legtekélyesebben szárazon tartja és ezáltal a ruhát kíméli. Nincs kellemetlenebb, mint a hónaljzizadás, de aki Nonspi-t használ, megszabadul ettől a kellemetlenségtől.

„Halkszavú asszonynak.“ Mélyen tisztelt Asszonyom! Engedelmet, hogy csak most jutott eszembe, hogy felhívására én is válaszoltam, de a vélelen csak egy pár nappal ezéltől adta a lapot a kezembe, amelyben felhívást intéz: a Magyar Uriasszonyok Lapja hasábján az olvasóihöz is. Okos sorai lebilincseltek, mert több benne a bölcsekedés, mint azok a vágyak, amikről ír. Zárközött is nem kezdeményező azért az, akinek nincsen hódolója. Sokat gondolkodik és mert bölcsekedik, azért nincs ideje arra, hogy a rajongó fonja körül. Hogy annyira mélyenszántók a mondati, hogy talán nem is lanácsra van Önnek szüksége, hanem arra, hogy a szemébe mondjuk, hogy milyen mélyen gondolkodik, annyira, hogy inkább a bölcsekedéseire kell elismerést, nem pedig azokra a vágyakra, ami mindannyiunkat üldöz és feltartóztatja az igazi életet, mert nem merünk kezdeményezni... Minthogy nincs, aki kezdeményezzen, mert a két fél erre vár, ezért a szívben és a képzéledésben éljük az igazi emberi életünket... De ha mégis, asszonyom. Önt is gyötörné az, ami a szívetek és a lelkeket annyiszor és annyira körbeöleli, hogy érte mindent megtesz, akkor tessék annyi áldozatot hozni, amennyit az események követelnek, mert akkor biztos, hogy a lélek egymásra talál. Higgye el, a férfi úgy szenved a lelki közösségért, mint bármilyen okos nő, csak a férfinak is az a baja, mint a nőnek, hogy nem mer kezdeményezni... De szölgálnak meg a költött sorok is, hátha ezektől többet tud kiolvasni és hátha érthetőbben vezeit oda, ahova a szövevélet és a lelkeik jár.

Mondjátok meg, hogy miért bün a szépet szerelni? Mondjátok, miért bün a természetet követni? Mikor a természet az igazság és a jószág, Épp ezért nem lehet bün a természet-adottság!

Kezeit ekkor kell: C. O. **Vidéki előfizető.** A mezelen csiga elpusztítására igen jól bevált a frissen égetett mésznek a szétzórása. A csiga által látogatott helyre frissen égetett mésznek finom porát kell kiszórni, vagy magát a csigát kell ezzel a porral behinteni. Ha ugyanis a csigát mészpórral beszórujuk, akkor a csiga védelméül bőven választ ki nyálkát, hogy a porból kimászhatssék. Ha aztán újból beporozódik, akkor már nagyon ki van merülve, nem tud több nyálkát kiválasztani és elpusztul. Szív. üdv. Szerk.

Sz. Mária. Felvilágosításért szíveskedjék a Magyar Aero Szövetséghez fordulni (Budapest, IX, Lónyay-u. 17). Tudomásunk szerint a moleros repülést három hónap alatt elsajátíthatja. A tandíj önréként 100 P. Körülbelül 25 órában összegezhető a tanfolyam ideje és a teljes tandíj 2500 P. Motorcélküli repülést tanulhat a MOVE repülőosztályánál, felvilágosítás szerzhető Podmaniczky-u. 45. alatt, vagy a Cserkészszövetség repülőosztályánál (Nagy Sándor-u. 6). A tanfolyam három éves és csak minden vasárnap délelőtt van repülőgyakorlat. A tandíj az első évben 100 P, második évben 60 P, harmadik évben 36 pengő. Szív. üdv. Szerk.

V. Margit. Phönix-pálmáját a nyár tartamára szabadba is kiültetheti. A nap ellen nem kell óvja, mert szereti a napfényt. Szív. üdv. Szerk.

PARÁD gyógyfürdő

szőke- és vastartalmú termés és ásványvízfürdő Széna- és vasfürdő. Vigyógyintézet. Polgárvédelmi ellátott modern, kényelmes szobák, Penzión és menürendszer. Mérések árak. Az élékők közepesülj kedvence magaslai gyógyfürdője, 126 hold park. Weekendő kirándulók részére turistája elszállásolás. Kényelmes MAVART közlekedés Budapestről. Prospektus kézzelgél küld a Fördőigazgatóság Parád-fürdő, Telefon: Parád 1.

Általanságban szenvedőnek üzenem az általam használt és ajánléttal nekem receptet, amit orvos ajánléttal nekem. Este lefekvés előtt igyon meg egy pohár sört és semmire nem gondolva, számlon 100-ig. Mielőtt lefeküdené, készítsen ágya mellé üvegbn három és egy törülkötőt vizbe mártva, tegye ágya mellé. Ha felébred a madarak csicseregésére, igyék meg újból egy pohár sört és a beázott kicsavart törülkötőt helyezze az ágyára és semmire nem gondolva, igyekezzék elaludni. Ezt az eljárást folytassa egy héten át, szükség esetén tovább is. En a hét végén már jól aludtam. Nagyon örülök, ha fentiekkel segítségére lehetnék. Javulást kíván. „Velezőző.“

Repülőfelölt leány jelégre levél van a szerkesztőségben, az átvétel iránt szíveskedjék intézkedni. Szerk.

Tomnózó leány. Iratkozozon be valamelyik atlétikai sportklubba. Forduljon a Magyar Testnevelés Házához (Budapest, V, Alkotmány-u. 3), hol kellő felvilágosítást nyerhet. Üdv. Szerk.

Klárka. A rózsavéltétű ellen a legbiztosabb védekezés a nikotinos, szappanos lével való permetezés. 100 liter vízbe egy kiló káliszappant és 5 deka tömény nikotint oldunk fel. Ezzel a lével bőven permetezendő be a levelek alsó oldala, ahol a tetvek rendszerint tartózkodni szoktak, azonkívül a fiatal hajtások végei. 2. Igazán nagyon sajnáljuk, de ezt a kérését nem áll módunkban teljesíteni. 3. Csakis a férfi egyenlítheti ki a számlát, mert a nő, ha férfirtársaságon van, nem fizethet. Szív. üdv. Szerk.

„Budapest.“ Ó milyen sokan irgylhetnek Önt, — ha ismernek — a lelket beöltő ideális, szeretetben gazdag érzésért. Levelelőb a végtelen szeretet esedek, lelkezend felém és a leglazasabb bizonytalansággal viaskodik, lázadó érdekes soraiiban és én úgy érzem, hogy kérdéseire nem tudok a várt teljes megnyugtatóssal válaszolni. Nem tudok, mert a két nem egymás elleni harc hozzám intézett levelek ezreiben folyik és a boldogság egyes vonalakkal határolt virágpompában díszlő parkját nem jelölhetem meg. Széldi, szinte költői ábrándozása anyagi tökéletességét rajzol képzéletele és megközelíthetetlenül távolinak, elérhetetlennek véli a bájos leánykát, akire még szemét is áll meri felemelni, ne hogy szeretőszölgjön a tündéri látvány. Szívesen segítségre volnék egy erőteljes, biztos gesztussal, ami közelébe lendítené. Azt hiszem, egy kicsit mégis félreérti önmagát. Az ismerkedés hivatalos módozatain törí fejét és közben teljes információ szerzett a bájos leánykáról, sőt küldötte útján izengetéseikkel még kapcsolatot is találtak és egészen bizonyos, hogy a kisleány is mindent tud már önről. Nincs kizárva, hogy még néhányszor fogunk találkozni ott, ahol eddig is találkoztak és a gyógyszerészhben lesz annyi szá-

Lohr Mária

(Kronfuszt)

Vegyztisztító - kelmefestő

Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross ucca 85. szám

maritánusi részvét, hogy megcsajnálja önöket és elősegíti a bemutatkozás formalitását, ami még kínai falként áll közöttük. Bizonyos, hogy nem hasonlít a mai fiatalág etikettromboló típusához és elviseletlennek találja helyzetüket. Lelki struktúrája „más” és állandóan diszponált lényének eszményi felfokozódása nemis, főm érzelmeiben, gondolataiban különbözteti meg és érthető, hogy remegéssel néz az első találkozásuk elé. Nem ok nélkül tusakodik önmagával, hogy egyéniségük összehangolódása, vagy diszharmoniak kirobbanása lesz-e az ismerkedés következménye. Míg az első a boldogság egébe röpítene, az utóbbi bémulta meretvené lelkét. Mindegyik az élet fölött elhuzódó szélsőség legmeredekebb szélén vezet a jaj azoknak, akik elszédülnek a boldogság fényétől, vagy a mélység sötétiségétől. Nem rázhajtuk le magunkról gyarlóságunk porhüvelyét és ember nem állíthatja magáról, hogy a tökéletesség inkarnációját képviseli. A leg-szeretlebb lényről sem tételezhetjük fel, hogy tökéletes és akkor szeretjük legigazabban, ha gyarlóságaival, hibáival, gyön-geségeivel együtt tudjuk szeretni. Mitől, kitől akarja megvédeni? Ennek a kor-nak atmoszféráját mindnyájan belele-gezzük, de bacillusai csak azokat támad-ják meg, akik hajlamosak a rosszra, a rothadásra. Az egészséges szervezet nem túri az elődsieket, bár féltéssel még senki sem lehet megóvni a veszélytől. Meg kell bízni a nő erkölcsi tisztaságában, mert nem lehet vitrinbe bezárni. Hiva-tása kiszójtja az életbe és ha ön maga nem tudja megvédeni magát, sem Ön, sem senki nem adhat védelmet. Azok, akikre e féltő gondolattal kapcsolatban talal, s akitől elkülöníteni akarja, ha közel-zés is kerül: annyira távol lesz egész lényének mentálisa tőlük, hogy ezt a nyugtalanító gondolatot már most egész bátran kivetheti magából és őszinte biza-lommal megbízhatik benne. Milliő ember milliófeleképpen más. A jó is, a rossz is. A természet csodálatos variáló képességel oldotta meg a változatosság problé-máját, hogy csodálkozásba ejtsen művé-néek nagyszerűségével. Ha majd megis-meri az ismeretlen, bizonyára nem olyan-kan fogja találni, ahogyan lelkében meg-radjolla. Egészen más újszerűsége-kre bukkan, talán még szemének színében is. Hogyne fedezze fel benne olyan meglepő lelkitalajdonságokat, melyekre nem gon-dol. De minden újszerűség dacára el kell készülnön arra is, hogy a legkötele-sebb lénynek látszó emberben is léteznek hibák és e hibákat szereti kell, hogy szeretettel lelkizhdehék legyenek. Nem tudom, észreveszi-e, hogy sejtjelme alatt földrengésszerűen hánykolódó kétkéde-seit próbáltam nagy vázlatokban körvo-nalozni és fájdalmas bizalmatlanságát enyhíteni. Merem hinni, hogy jobban nem tehettem. Szív. üdv. Szerk.

J. Kató és Manó. Milyen meghalott ked-ves levélük tartalma és mindennél ked-vesebb nekem az, hogy részben segítse-gükre lehettem. A jó Isten áldása kísérje és emlékezzenek ezután is szeretettel a M. U. L.-ra. Szív. üdv. Szerk.

S. F.-né, Pécs. Sokszor, sokszor köszönöm mindig új bizalmat éleztől sorait. Új ob-jektivitása mélyen legszíntébb igazságai-val hódolatra kényszerít és boldog va-gyok, hogy nyolc évi előfizetés alatt egyetlen egyszer sem gondolt arra, hogy eipártoljon tőlünk. Köszönöm, hogy a fizetésredukálások dacára előfizetője ma-radt a M. U. L.-nak és érkező új szen-zációként élénkíti meg otthonukat. Köszönöm, hogy elfogulatlan tanácsaimból bizalmat merített és adott körülmények között, mint megbízható barátok fordul hozzánk. Teljes készséggel ígérjük, hogy méltóak szeretnénk lenni megfizető bi-zalmára. Meleg üdvözléssel köszöntjük.

Szerk.

Dr. M. Béláné. Nem elfelejtett levélként jutott most kezünkbe levele, hiszen ki-vülről tudom, lelkünk melyéig megható, őszinte érzésből gyönyörű virágba páltant sorait. „Szívből jövő őszinte köszönetem fejezem ki az igen tisztelt Szer-kesztő kedves figyelméért. Én az évi előfizetés ellenében amúgyis teljes mér-tékben magkapom Önöktől az ellenszo-gáltatást, hiszen ezért az összegért oly sok kedves, tanulságos órát szerez nekem a M. U. L., hogy annyi sok örömet, szó-razokást, oktatást és útmutatást az elő-fizetési összegnél sokszorosan nagyobb összeg ellenében sem tudnék szerezni. Amikor 12 évvel ezelőtt feljöttünk Buda-pestre, évről-évre próbálkoztam a külön-féle szépirodalmi és társadalmi folyóíra-tokkal, de egyik sem tudta lelki és szle-melie igényeimet kielégíteni. 1927-ben negy megismertem a M. U. L.-t és azóta nem is gondoltam más lap megrendelésére. Ebben megtálok mindent, ami szép, ne-mes, felemelő, a legnemesebb erkölcsi el-gondolást, a finom, legméltó gondolkodást, ami az olvasó lelkét magával ragadja a legfiszább erkölcsi, társadalmi és család-i érzések verőfényes magasztalása. Mit szólnék a változatos és szórakoztató no-vellátóról, regényéről, dívat- és kézimunka-modelljeiről, a háztartás, higiénia, koz-metika praktikus tanácsairól? Legróvi-debben talán így fejezhetném ki a lap iránt érzett szeretetemet és szimpátiámat, ha azt mondom, hogy igazi magyar úri-asszonyok lapja ez a lap, amelyet min-den magyar úriasszony örömmel vár, ol-vas és csüng szavain, miként a gyermekek édesanyjának szeretetre októató, bátorító, lelkesítő szavain. Egy lap, melyet szíve-sen olvasnak a magyar urak is, mint pél-dául az én uram is, aki sokoldalú szociá-lis tevékenysége és tanulmányai mellett is érzi ennek a lapnak üdítő, felrészlítő erejét és velem együtt várja a tíz nap el-múltát, hogy régi, kedves vendégünk újra megjöjjön. Fogadja a t. Szerkesztőség legőszíntébb, szívből jövő üdvözlözetem, mellyel maradak a M. U. L.-nak mindig hűségese előfizetője és olvasója: Dr. M. Béláné.” Egy csokor havasigóparé az a levél, melyet hálás szívvel, szeretettel őriz meg a M. U. L. Meleg üdvözléssel Szerk.

„Loney.” Hova jutott már megint, szé-gény gyermek! Csorbítja közöttük a meg-védő falat s aztán hozzám jön panasz-kor mindent. Hát mit tehetek én akkor már, mi-kor minden ösztöretől zaboláltan ideges-ségében és a szenvedés romjain boldogság után epe-kedik. Gondolja meg, lehet-e örökös, ellenlétek, ci-vódások között harmóniát teremteni? Ugy-e, nem lehet és addig nincs is mit izenjek, míg

Szárassz hónalj, hibátlan ruha...

a mozdulatokat könnyeddé teszük

Ellemben semmi sem kellemet-lebb önmagára és másokra nézve, mint ha ruhája foltos, színtelen, vagy kiégett a hónalján, nem is szölvá az izza-dással kapcsolatos visszatérő szagról, ami bizony kevéssé hízegő megjegyzéseket vált-hat ki.

Hogy ezt a terhes hónaljizza-dást megszüntessük, elegendő, ha hetenként kétszer használjuk a világhírű

NONSPI

izzadási elleni szer,

amely teljesen ártalmatlan és a bőrre irritáló hatással nincs.

Egy üveg P 350

Kapható: minden jobb szaküzletben és gyógy-szertárban.

Önmagában el nem rendezi ezeket a ren-dezetlen érzéseket. Akkor azután azt hí-zsem, a magam elgondolásával segítse-gére tudok lenni, de addig minden szó hiábavaló volna. Erre pedig nincs időm. Szív. üdv. Szerk.

„Nőtakelvelő” jelígre küldöm az alábbi dalokat:

Feketeszárú cseresznye,
Rabod lettem, szép menyecske,
Ne tarts engem, mint rabodat,
Hanem úgy, mint galambodat.
Akkor gyere, mikor mondom,
Cszimád soha ne kopogjon.
A sarkantyúd ne pengejen.
Hogy az anjám fel ne keljen.

Sirassatok, ha meghalok, engem bígő vadgalambok.

Ti meg heradó levelek, tessetek el engemet.

Szemfedőm a bánat legyen, úgy sincs nekem más egjebem,

Hogy ne legyek olyan árva, elmegyek a másvilágra.

Megkérdeztem a virágtól, mely egy siron nőtt magától:

Mondd meg nekem, te kis virág, meggyógyít-e a másvilágra.

Azt felelte a kis virág, nem gyógyít meg a másvilágra.

Mert akinek bánata van, itt is, ott is boldoglatan.

«Érdőjáró»

CAR ION SZALLÓ
Dependence

BELVEDERE
Café Restaurant pensio
Bridge weekend, zene, szolid árak!
Budakeszi-ut 10 Vilamos megálló (Budagyvőnyre) 81. 44. 83

A KIADÓHIVATAL PÓSTÁJA

Tisztelettel kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek ezen rovatunkat figyelemmel kísérni, mert kiadóhivatallal ügyekben hozzáink forduló előfizetőinknek itt válaszolunk. Havalaki jellegre kívánja a feleletet, úgy annak szives közlést kérjük.

«Józsa» jellegre. Nb. előfizetése szeptember 1-ig van rendezve.

T. Erzsébet, Balozsamesegye. Még június 14-én elküldöttük, már biztosan Nagyságod birtokában van.

R. J.-né, Jászárokszállás. Nb. előfizetése 1934 január 1-ig rendezve van, ajándékunkat elküldöttük.

Romániai előfizetőink szives figyelmébe! Lapunk romániai képviselőjének címe: **Török János Oradea. Casuta Postala** 47. Tisztelettel kérjük mindenféle kiadóhivatallal ügyben hozzáfordulni és úgy az előfizetési díjat, mint egyéb pénzküldeményt fenti címre irányítani.

K. Gézáné, Mátyásföld, 1934 január 1-ig van rendezve, mint irni méltóztattuk.

Z. Margit, Pécs, Kérését, sajnós, nem teljesíthetjük, mert a kívánt számból már régen kifogyottunk.

K. F.-né, Acs. Nb. előfizetése december 1-ig rendezve van.

B. Mária, Simaság. Retikuloajándékunkat még június 7-én postára adtuk a mulinával együtt. Kérjük értesíteni, hogy az Simaságra megérkezett-e?

N. T. Józsefné, Mosokörnyfalva. Ajándékunk az évi 24 pengős előfizetési díj akár egyszébeben, akár részletekben való lefizetése után válik esedékessé. Amint az évi díj beérkezik, örömmel fogjuk küldeni.

M. Istvánné, Szentes. Kérését a legnagyobb készséggel teljesítjük. Lapunkat küldjük.

L. Kázmérné, Nyiregyháza. Legnagyobb készséggel kiscseréljük. Kérjük visszaküldeni.

Ozv. Sz. Z.-né, Szigetvár. Még 4 pengő befizetése szükséges az évi díj kiegyesítéséhez, mely összeg vétele után ajándékunkat örömmel fogjuk küldeni.

H. M.-né, Abony. Ajándékunkat elküldöttük. 16 mofring muliné ára 1.60 pengő, mely a terítők kidolgozásához elegendő. Kérjük az összeg előzetes szives bekuldesét, hogy a mulinékat elküldhessük.

Cs. Ferencné, Esztergom. Már elküldöttük.

Sz. Bözsike, Baja. Elküldöttük.

Csehszlovákiai előfizetőink szives figyelmébe! Tisztelettel kérjük minden-nemű pénzküldeményt a Frankl és Társa Bankháznál vezetett folyószámlánkra a 37.454 számú prágai postakárék-pénztári befizetési lapon Bankovy dom Frank a Spol., kommandita Ceskei esomptine uverneho v Prahe Bratislava címre küldeni.

K. I., Nyiregyháza. Nb. előfizetése október 1-ig van rendezve.

K. Józsefné, Cegléd. Kérését készséggel teljesítjük.

Csehszlovákiai és romániai i. t. előfizetőinkhez! Az előfizetés után író és bármilyen más ajándékunk megkuldesé-nél felmerülő portó- és vámköltségek megtakarítása szempontjából tisztelettel kérjük, sziveskedjenek az ajándékok magyarországi ismerőseik, vagy rokonai címére irányítani és mi mindenkor az esedékesség idején pontosan a megadott címre fogjuk küldeni. Ha nem kívánunk magyarországi címre küldetni, úgy csehszlovákiai előfizetőinktől 10 csehszlovák, romániai előfizetőinktől pedig 50 lei portóköltség előzetes bekuldesét kérjük.

Ozv. H. Mihályné, Orosháza. Ajándékunk az évi 24 pengős előfizetési díj befizetése után esedékes. Eddig 18 pengőt kaptunk, tehát a negyedik negyedét díj befizetése után ajándékunkat örömmel fogjuk elküldeni.

Ozv. Sch. M.-né, Gyöngyösmellék. Az előfizetési díj kiegyesítéséhez még 8.— pengő befizetése szükséges s ekkor esedékessé válik ajándékunk, mit örömmel fogunk küldeni.

G. Kálmánné, Nyiregyháza. Lapunk előzőleg csakis postai kezelésben vesztethet el. Pótoltuk.

B. Erzsébet, Gyalla. Ugy az előfizetés után esedékes burreiterítő ajándékunkat, mint a szerzett előfizető után esedékes párnafedőlap és mulinéajándékunkat a megadott címre eljuttattuk. Halásan köszönjük ezúton is szives fadórozást.

B. Györgyné, Losonc. Ajándékunkat a megadott líkei címre elküldöttük.

H. M.-né, Pápa; A. Károlyné, Búzentmihály; D. Róza, Monor; G. Ferencné, Marcalgyergy; K. Józsefné, Bácsalmás; N. Lászlóné, Eger; P. Lajos, Szécsény; dr. Sz. Istvánné, Miskolc; özv. Sebessy Lajosné, Nyiregyháza. Elküldöttük.

B. A.-né, Kőrömcobánya. Nb. előfizetése 1934 január 1-ig van rendezve. A lapot elküldöttük.

B. Jánosné, Losonc. Retikuloajándékunkat a megadott címre elküldöttük. További kívánságát kézimunkásunkhoz továbbítottuk. Ki közvetlenül fogja azt elintézni.

A. Ica, Westmalle, Belgium. Retikuloajándékunkat nb. Címére elküldöttük, mely, reméljük, már azóta meg is érkezett.

M. Sándorné, Tolna; H. Bözsike, Túrje. Már postán elküldöttük.

K.-né O. E., Károlyfalva. Ajándékunk még további 6.— pengő bekuldesé után nyer esedékes, mivel az átutalás után feler rendezést évi előfizetése, melyhez ajándékunk elkuldesé köve van.

K. Kálmánné, Csökölly. Az új címet előjegeztük. Retikuloajándékunk óta mindössze 12.— pengőt kaptunk. Mivel ajándékunk az évi díj teljes rendezése után válik esedékessé, a második félvi díj befizetése után örömmel küldjük el ajándékunkat.

V. Erzsébet, Gyüd. Mindkét ajándékunkat elküldöttük. J.-né úrszonyon eddig félvi előfizetését még nem rendezte, amint ez megtörténik, további ajándékunkat hálás köszönetünk kapcsán küldjük.

Ozv. M. Gézáné, Poroszló. Közljük, hogy az elkészítés ára 30.— pengő lenne.

V. Béliáné, Csepreg. Még félvi díj befizetése szükséges ajándékunk elkuldeséhez, miután egyik ajándék elnyeréséhez a másik egy évi, 24.— pengő előfizetési díjnak lefizetése szükséges.

M. Györgyné, Makó. Nb. előfizetése október 1-ig van rendezve.

L. Károlyné, Sümeg. A kért lapok óránk bekuldesét az összeg rendeltetésének feltüntetésével kérjük, hogy kívánságához híven elküldhessük.

APROCHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés díja szavanként 10 fillér. Vestagabb betűkkel szedett első szó díja 20 fillér. Tíz szón aluli szöveg hirdetés díja 1 P. Jelöés hirdetésre érkező levelek továbbítására hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 P utalandó át

Női divatszalon a legutolsó divat szerint izlésesen, olcsón készít női ruhát. Jutányos feltételek mellett rövid idő alatt költsélesen tanít szalmi, varrti, Szakvizsára előkészít. Bogárné, VI. Vilmos császár-út 45. I. 1-a.

Tanítónő, tanító árva gyermekek mellé ajánlók. Farkas Mária, Nagybarátfalu.

Balozsamesegye elsőrendű ellátás, napi háromszori étkezés, lakás, kabinszámolat 3.50 P. Virágoskert, árnyas gyümölcsös. Ozv. Polgár Nándorné.

Alkamazást kaphat jól főző, közepkorú, gyermekserető nő, aki minden háztetőndöt ellát. Leveleket igény megjelölésével „Jegyzőné” jellegre kiadóra kérek.

Elsőrendű angol- és francia-varróné házakhoz ajánlók. Vidékre is megyek jutányos díjazás mellett. Hámh Mária, Budapest, Semmelweis-u. 15. II. 9.

Úri házasárrának kiadó 2 hűtorozott szoba teljes ellátással. IV., Kossuth Lajos-utca 1. I. lépcső, III. em. 2.

Háziaszonyi teendőkre, közepkorú gyermektelen házasárrának falura, keresek egészséges, munkabíró, varrásához kömmüközés is érte intelligens leány vagy övegyasszonyt. Sajátkezelé irni fényképet ellátott ajánlatot fizetési igény, életkor és vallás megjelölésével. Megbízható jellegre Mócsány postesteret kérek.

Keresek egy jóesaladából való árva, 24 év körüli leányt fiatal házasárrához, aki ért a háztartásban. Főzni és varrti tudjon és tiszta legyen. Románia város. Garay Istvánné, Rákospalota, Eötvös-u. 28.

Hármincéves leány, aki magánúton a polg. iskolák osztályait szeretne letenni, tanári családnál vagy másodos tanárnőnél keres háztartásbeli alkalmazást, ahol tanulásban segítése és legalább 10 pengő havi fizetést kapna. Jól főz, takarít és minden házimunkát pontosan és kedvelve végez. Leveleket „G. P.” jellegre kiadóra kérek.

8 és 7 éves gimnazista leánykámhoz és 4-ik gimnazista fiambhoz németül perfektiül tudó német leányt keresek, aki haladók zongoraköltését vállalja. Ajánlatot igények megjelölésével, bizonyítvánnyal és fényképpel ellátva „Nyiregyházi” jellegre kiadóra kérek.

Felkészítők, folytatja Spitz-kutyakölykök, hatételes korban, 10 penőért eladó. Csomagoszlati családhoz. Kétféle helysz. levél. Vas u. ingven. Rusznák Erzsébet, Felsőöskő. **Vas u. J6 családból** való 2-3 serdülő árleány kellemes otthon találna úrinőnél, vidéki, szép helyen fekvő városkában. Kétféle helysz. levél. Teljes úri ellátás mérsékelt díjazás mellett. Lelekismerés anyai felügyelet. Magyar, német, francia, angol nyelv- és zongoraköltés. Leveleket „Köszeg” jellegre kiadóra kérek.

Felölös szerkesztő, kiadó és tulajdonos:

KERTÉSZ BÉLA

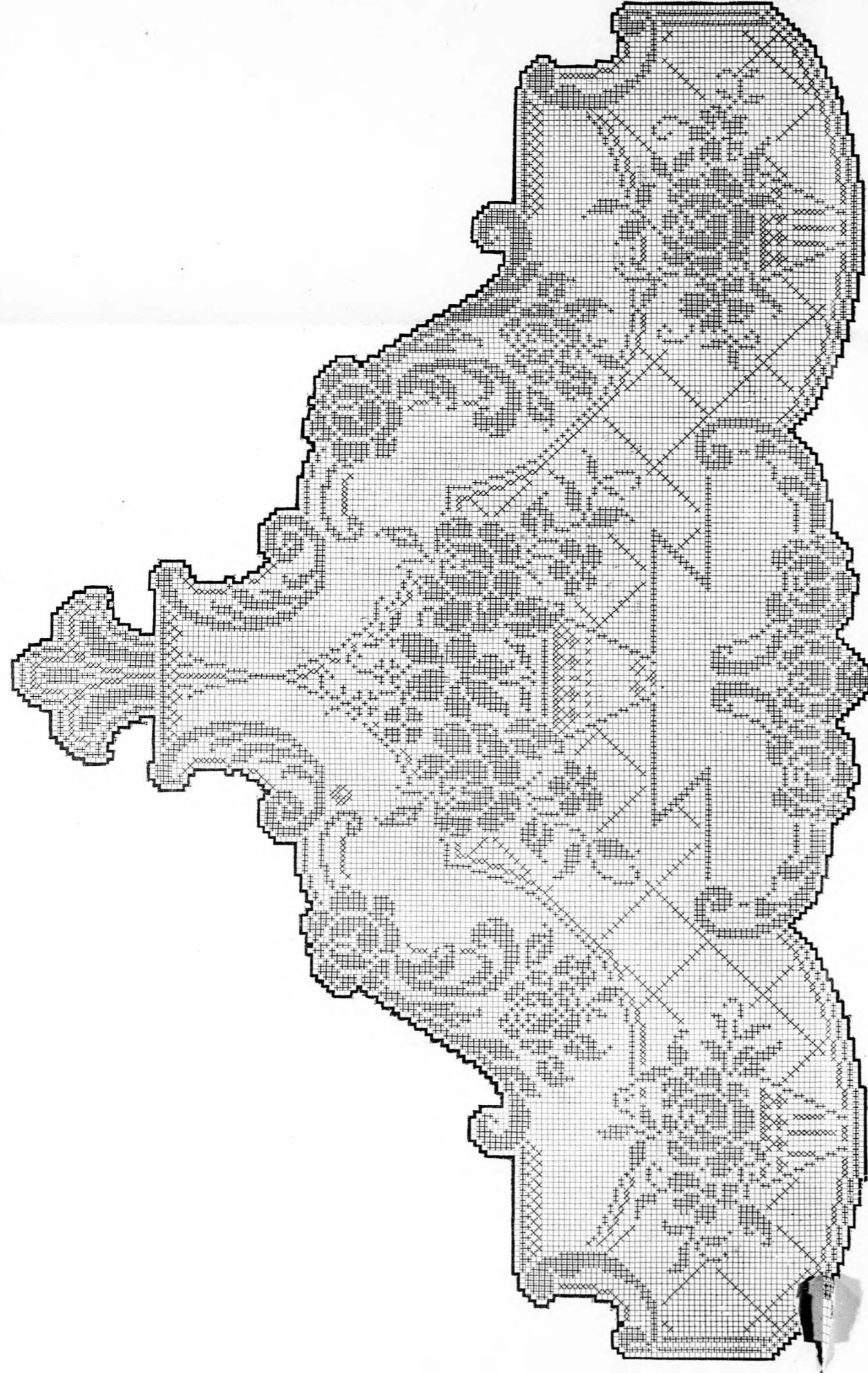
Szerkesztők:

tordai BÖJTHE ETELKA.
ERDÖDY ELEK, KERTÉSZ ELEK

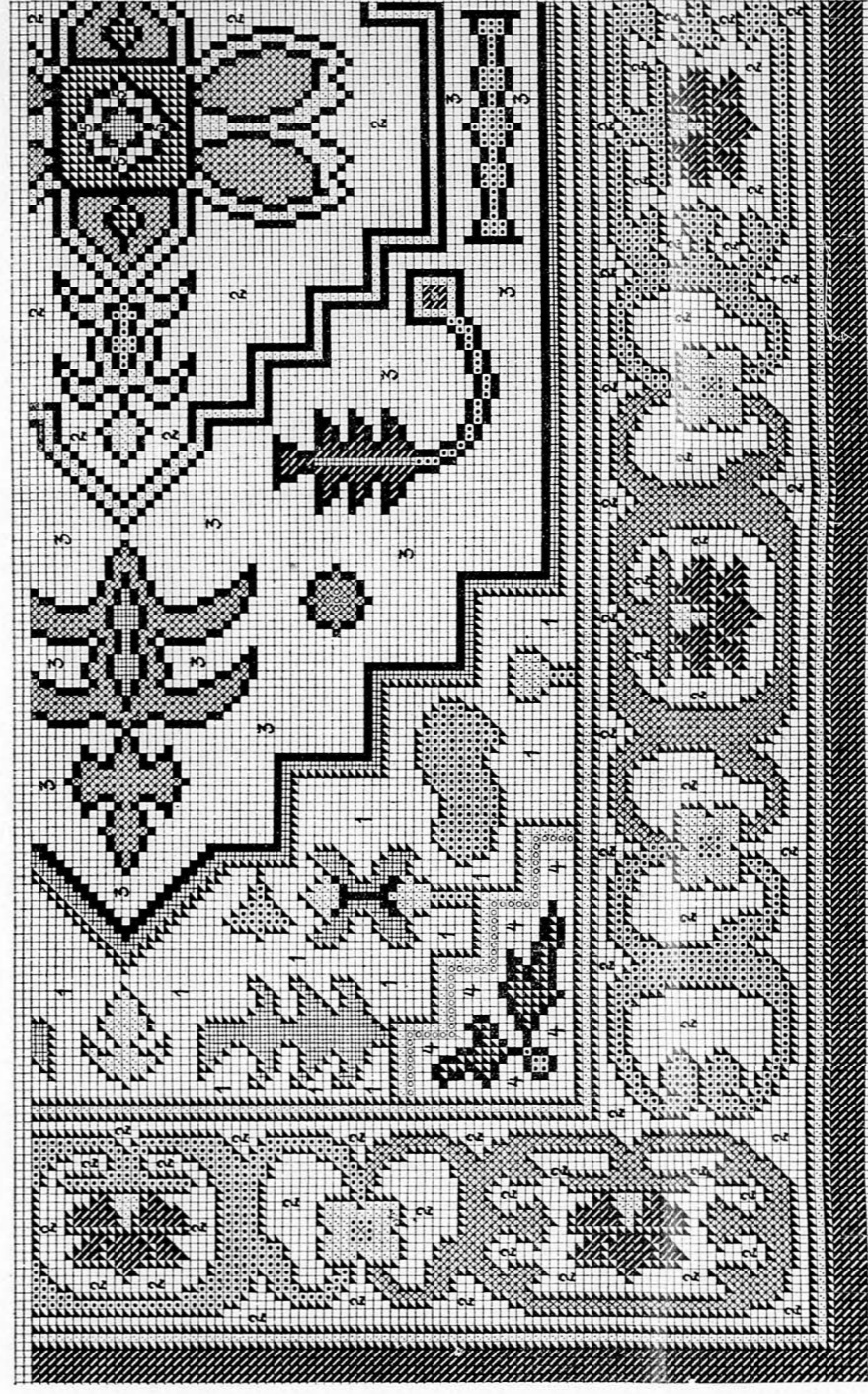
Ögyvezető igazgató:

BARTHA ISTVÁN

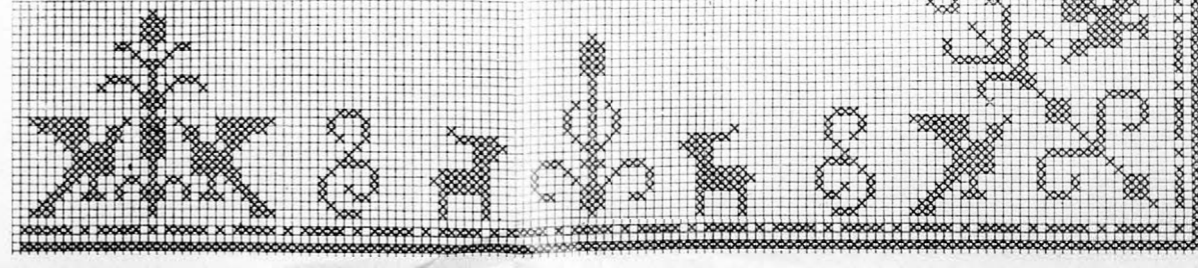
Kéziratokat, klikséket, fényképeket nem adunk vissza és nem örüünk meg.

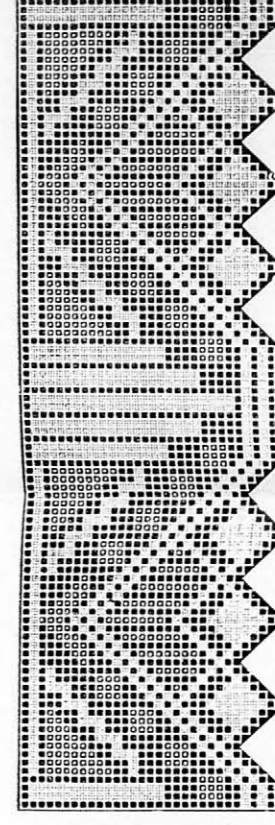
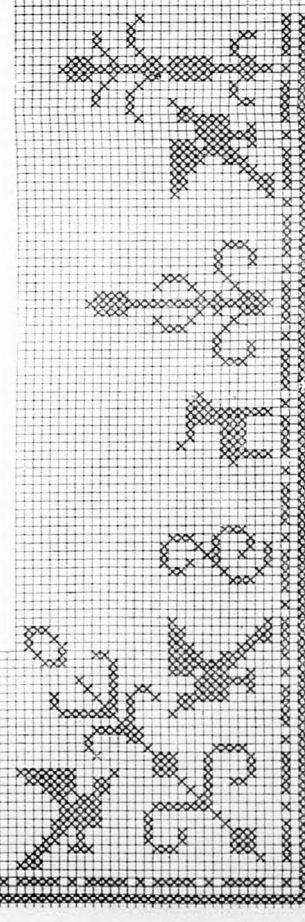
1. FÜGGÖNYBE VALÓ RECEBET. Wieg Testvérek kézimunkaháza terve (Budapest, IV. Deák Ferenc-utca 23). 150 cm széles ablakra 6 mm-es kockával készíve 160×255 cm nagyságú betétet kapunk. 220 cm széles ablakra 8 mm-es kockanagyságot készítnék. Recealap készen 5 P, 8 mm-es recealap készen, 220×125 cm méretben 10 P. Hozzávaló Anker gyöngyfonal kg-ja 14 P. Horgolva 5-ös vagy 8-as gyöngyperlelőből készíthető. Wieg Testvérek kézimunkaházában.

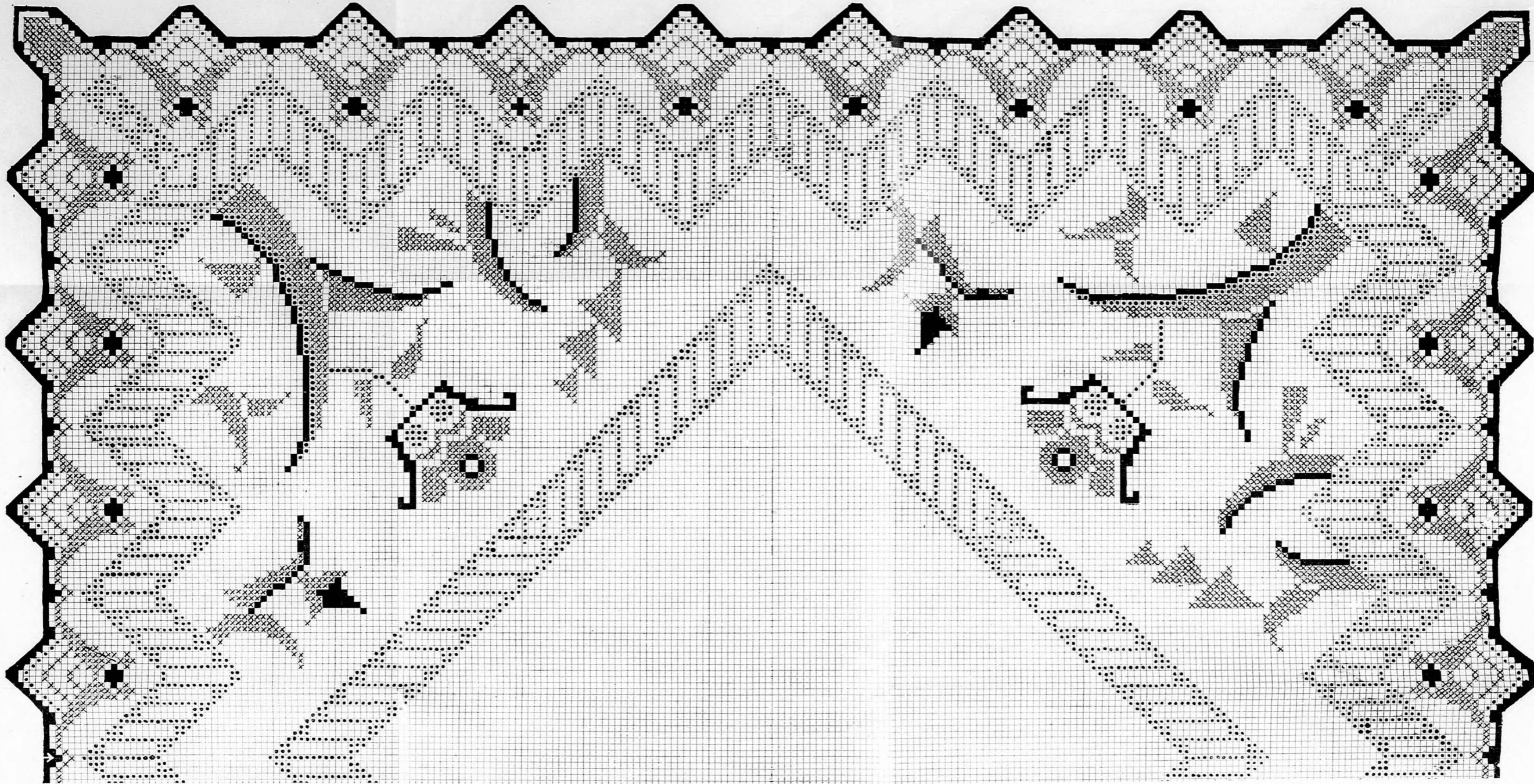
2. PERZSASZŐNYEG. Wieg Testvérek kézimunkaháza terve (Budapest IV. Deák Ferenc-utca 23). Varrva készíve 90×160 cm méretű szőnyeget kapunk. Rámán szőve 25-ös felvetéssel 80×140 cm méretű lesz a szőnyeg. Hozzávaló pamut, levető villa, leszövő fonal legelőcsőben kapható. Varráshoz való alapanyag előfestve is kapható a megfelelő színű gyapjúanyaggal. Színezése következő: az 1-gyel jelzett alapszín sötétbordo, a 2-vel jelzett rész sárgás homokszínű, a 3-mal jelzett középbordo, a 4-gyel jelzett rész közép pasztellkék. ■ sötét pasztellzöld, ▽ négerbarma, □ élénk piros, ● sötét pasztellkék. × középférez. □ világos pasztellkék. □ középbarna. A feketekockás rész feketeszínű lesz. E minta vastagszálú alapanyaggon keresztöltéssel is készíthető.

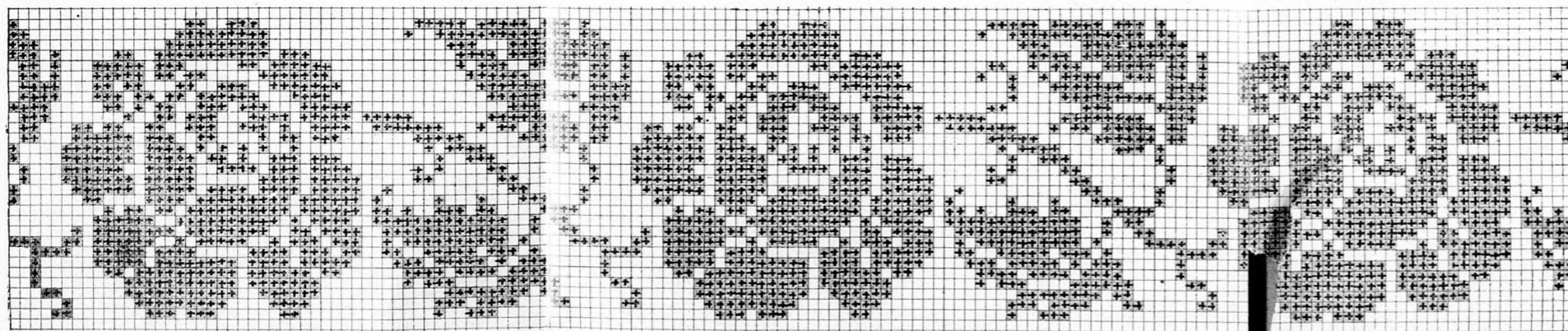
3. Keresztöltéses minta gyerekoszobába terítő vagy gyerekruha díszítésére. A varráshoz egyszerű, piros vagy kék Clark Horgony mullinét használunk, mely anyag mosás és vasalás után is megtartja eredeti színét és fényét.

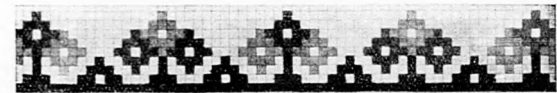
4. Rece vagy horgolt modern csipkéminta terítő, milió, szekrénycsikok díszítésére. Horgolás-hoz aszerint, hogy milyen alapanyaghoz használjuk, vékonyabb vagy vastagabb Coats Láncc-vedfélyű horgolócérna szűksége.

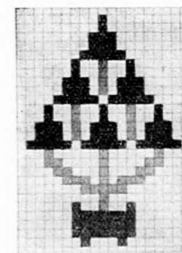
5. RECE ASZTALTERITŐ. Wieg Testvérek kézimunkaháza terve (Budapest, IV. Deák Ferenc-utca 23). A minta 8 mm-es kockával készítve 250×250 lyukból áll és 200×200 cm nagyságú. Recealap készen 200×200 cm méretben 12 P. 10 deka kitöltő Anker gyöngypamut 1.40 P. Horgolva is készíthető 5-ös számú gyöngyperléből, melyből 10 deka 1.40 P.

6. Cspikebetét, mely használható függöny, ágyterítő, vitrázs, miliő, fehérnemű díszítésére. Horgoláshoz az alapanyag minősége szerint 100-as vagy 150-es horgolócérnát használunk. 4 mm-es, esetleg 3 mm-es kockákat horgolunk. Hozzávaló Coats Lánc-védjegyű cérna kapható Wieg Testvérek kézimunkaházában (Budapest, IV. Deák Ferenc-utca 23).

7. Bordür-minta, keresztöltéssel készíthető. Tetszér szerinti szint használunk a varráshoz és kedvesen díszíthetünk vele gyerekruháskákat.

ILONKA

8. Az Ilonka név átmásolvafehér-nemű jelzésére alkalmas. Hímzéséhez Anker Horgony muliné használendő.

9. Keresztöltéses minta gyerekszobába való párnák, terítők, függöny, faliszőnyeg díszítésére. A mintát egymástól 8—10 cm távolságra varrjuk, tetszér szerinti alapanyagra. A minta világosabb részét aranybarnával, a sötétebbet élénk pirossal vagy kékkel színezzük. Színezhető azonban egy világosabb és sötétebb barnával, kékkel, pirossal.

Boldog meglepéssel állapítottuk meg a nyár folyamán, hogy kedves előfizetőink még a szokottnál is nagyobb szeretettel ajánlották ismerőseiknek lapunkat. A szeretetnek ez a páratlanul nagyszerű megnyilvánulása igen tekintélyes számmal növelte olvasóink táborát. Ezt a gyönyörű, megható ragaszkodást egy új ajándék bevezetésével kívánjuk most viszonzni. Ezúttal egy

modern, divatos és a fővárosi hölgyek körében máris nagy népszerűséget elért hasznos tárgyat

szereltünk be egy finom bőrvászonanyagból készült retikülből, mely méltó kiegészítője a legelőágérabb toalettnak.

Ez a decens, koralakú késziláska tükörrel és pénztárcával fel van szerelve és fehér, piros és búzakék színből készítettük, hogy kedves előfizetőinknek módjukban álljon tetszésüknek megfelelő színű retikült választani.

Ezen: retikül-ajándékunk elnyerése ugyanolyan feltételek mellett történik, mint az előbbiek, amelyek ettől függetlenül továbbra is érvényben maradnak. Vagyis egy félév vagy egyéves előfizetőt kell megnyerni lapunk számára, aki annak félévi díját befizesse, hogy ajándékunkat elküldhessük.

Magyon szereink, ha ezt a divatos és praktikus ajándékunkat még e nyár folyamán használatba vehetnek kedves előfizetőink

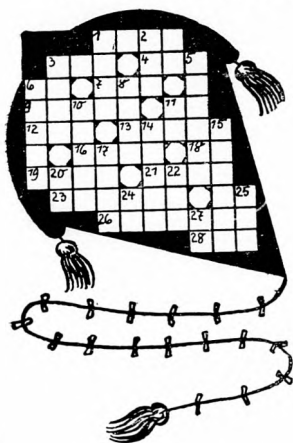
s ezért méltóztassanak odahatni, hogy az ajánlott előfizető a félévi előfizetési díjat egy vagy két részletben fizesse be. Természetesen hálás köszönettel vesszük a havonkénti előfizetést is, de ebben az esetben csak a hatodik két pengő befizetése után küldhetjük el ajándékunkat. Esetleges késedelem elkerülése végett kérjük tisztelettel kedves előfizetőinket, kegyeskedjenek a félévi előfizetést megtörténíté után azonnal értesíteni, hogy ajándékunk megküldésével egyetlen pillanatot se későnk.

Még egyszer felhívjuk kedves előfizetőink szíves figyelmét legújabb ajándékunkra és kívánjuk, hogy mentől többen részesülhessenek ebben a nagy szeretettel és figyelemmel kiválasztott ajándékban.

Teljes tisztelettel
a szerkesztőség és kiadóhivatal.

Sá rkány rejtvény

Megfejtési határidő: 1933 aug. hó 25. A jutalomban részesülők névsorát szeptember hó 20. számunkban fogjuk közzélni.

V I Z S Z I N T E S S O R O K :

1. Hírhedt római császár.
3. A fej része.
4. Visszafelé: átvonok, másként.
6. Hangkisebítő szócska.
7. Erakészerv.
9. Világhíri futóbotjok.
11. Dísz, másként.
12. Visszafelé: szentel, másként.
13. Mitológiai nőalak, visszafelé.
16. Csacsomó tápláló.
18. Személyes névmas.
19. Város a Maros mellett.
21. Angol főúr címe.
23. Női keresztnev.
26. Ez a keresztjévtény is az.
28. Szóvégződés.

17. A vétel ellentéte.
20. Rag.
22. E A K.
24. Visszafelé: hamis, másként.
25. Számmév, a betűk helyes összerakása után.

J U T A L O M D I J A K

1. és 2. díj: Hellié Harisnyaház (Budapest, VII., Rákóczi út 26.) egy-egy pár selyemharisnya ajándéka.
3. díj: Dr. Földesné JUNO kozmetikai intézet (Budapest, VII., Rákóczi-út 6.) arckrém, púder és szappan ajándéka.
4. díj: Cadeau csokoládégár (Budapest, VI., Izabella-utca 38.) negyedikgrammos diszobozos bombon ajándéka.
5. és 6. díj: Korányi gyógyszerár (Budapest, VIII., Népszínház-utca 22.) egy-egy Lillikrem, szappan, púder ajándéka.
7. és 8. díj: lapunk 1-1 előfeszített retikül ajándéka.
9. és 10. díj: lapunk ajándéka: Palásti László egy-egy regénye.
11. és 12. díj: egy-egy téglés Szent Gellért-fürdő-balszam, a Radier vegyipar (Budapest, V., Süllő-utca 5.) gyártmánya.
- 13., 14. és 15. díj: Murgács Kálmán zenészről egy-egy kottája.

F Ü G G Ö L E G E S S O R O K :

1. A súly teszi.
2. Némét bányavidek, fonetikusán.
3. Helyhatározó szócska.
5. Szín.
6. Ferlik (görögül).
8. Hirtelen fölébred.
10. Visszafelé a fecske is az.
- Kóto 20.
14. Páradanajjú növényevő emlős.
15. Híres orosz város.

Lapunk 1932. évi első és második félévi, valamint 1933. évi első félévi

bekötési táblája

kapható darabonkint 2 pengőért, a pénz előzetes beküldése ellenében. A kiadóhivatal

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSEI

KOSZORÚ- ÉS
CSOKORKÖTÉSEZ,
ESTÉLYEK, BALOK
DÍSZÍTÉSET VÁLLA-
LOM, DELSZAKI
NOVÉNYEK KÖL-
CSONZÉSE
AZ ORSZÁG
LEGNAGYOBB
NOVÉNYLERAKATA

Budapest, VI. ker.,
Teréz-körút, 69
Telefon 15-0-70

VI, Andrássy-út 50
Telefon 22-4-15

Újpest, Árpád-út 67
Telefon 95-6-47

Kulcsár
megbízhatóan

ciánóz
és takarít

Budapest, VI. ker.,
Nagymező-utca 8
Telefon: 16-2-64

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

mikor nyári pihenéséből visszatértem. Itt találtam fejfejezve, hogy gyönyörű rózsákkal kerestél s akaratil tölem búcsúzni, midőnt elutaznál debreceni me-
mádhöz vakációra. Likém édes, nagyon örültem, hogy előbb megérkeztem, mint Te elutazál és elbúcsúzhatom tőled és személyesen is megköszönhetem, drága figyelmeidet. Vakációzod jól, aranyos lili-
kém és ha a debreceni kisanyókkal, fűnkak való jálátában már kifáradtál, ül-
jetek le a nagy dífón alá és olvasd fel nekik a Te kedvence lapocskáid meséit, versét, együltű tájrítétek fejeskötéket a rejtvények és írd meg, hogy izentel nekünk a sárga rigo. Szívholn udvözlölel.
Cseleyni Palika, édes kis barátom, sze-
retnék betegyárhoz repülni, megöltö-
gátni téged, megsimogítani forró fejeské-
det és megmondani neked, hogy valami azt sügő nekünk, hogy nemokára egész-
séges leszel és nem kell többé ágyban fe-
küdni, kijelhezés a szabadba és jáltsz-
hatol kis pajtásiddal. Az áldott napusár megörögítia sápadt arcoskádat és eső-
koláidbarmá változtatja felhő hóródt. Az egészésg piros rózsái kinyílnak arco-
don és olyan epítkezés lesz, mint a makk. Ígyül pajtáim sok-sok jó frás tejeskák és egyült mentől többel, hogy mindenfélé gyönyörűséggel megbir-
kózhassál. Levelednek, ha nem is te ír-
tárd, hanem édes apuskád volt kedves utkárri szerepet vállalni, nagyon-nagyon örülünk és bizonyítványaidat is meg
vagyunk elégedve, mert azt láttuk, hogy befelegesd deárán is szorgalmas, ügyekvő
volád, édes kis pajtáim. Szívbeli kívá-
nunk neked mielőbb gyűgyulást és vár-
ni, hogy most már le írj nekünk vídiám,
boldog levelet. Sokszor gondolom rád,
— **Németh Kalica**, keveset tudunk rólad,
édes kis Katiám, csak annyit, hogy Erzsike néni a te nevődöm kálitka ho-
kál, hogy megírtad nekünk a nagy rejt-
vény megjelésű írtjál te is megöngötl
kís záven, hogy magunk elé képzéljél
szőke, vagy barna arcoskádat. Vagy tá-
lunkról olyan is fogalmad? A képes-
könyv aztér szeretet, ugy-e? Ha jó
Boriska, drága virágzáladam, kedves sür-
fősséddel örömeid szerzéltek nekünk, mert
újból és újból szerelédreld gyűgyódnak
meg boldó és ennél kedvessebbel, meg-
fáthatl nem is adhatnál nekünk. Urayok
rejtven gyűgyvőrd, szén a nár. Vízazok
normáia díszli vedvőrokat és víg me-
dőkák díza drezsi fel. Kálitkabogárkák
sülkérnek a riházitokrok zéld levelein,
azt bínnél, egy-egy ott feleltet riházibn,
kém, mikor káróválnak az igen a eszté-
gok, a hangtáhn nemasszógt, végtelen

Hunyria Hírnapomda R. T. Budapest. V. Vilmos császár-ut 34. A nyomdártdt felé: Schmidék Géza

csendet a lücskők éjjeli zenéje föri meg. Nincs szebb a természetnél, aminek va-
rása téged is megfog és érezzük, hogy akkor vagy boldog, ha megoszthatod ve-
lünk. Minden este elővünk hozzad a gondolat szárnyán és leveled hangját az
ésíi harang imára hívó hangját. Össe-
kutsoljuk kezzed a miénkét. A jó Isenke már tudja is nagy-nagy kérsün-
ket. — **Pálffy Sándor**, Hát járja ez, Sanyi barátom, hogy te három hónapig harigószkám. Egyetlen melegség, hogy tu-
dod, várjuk leveledet és a vakációban első gondolatod volt, örömeid szerzoni ne-
künk. Ezt értéted, mert örömnünk hátár-
igérted, addig fogod szeretni ezt a kis lapot, míg «Eta néni és Elek bácsi dñi fogi» Az ilyen kéréseket a jó Isenke már akkor teljesíti, mikor te le sem írtad, csak kigondoltad. Hálaask vagyunk sze-
rettedért és mi is ígérjük neked, pajtá-
kám, hogy ez a kis lap örökké megma-
rad, mert a magyar gyermekek a barátai.
A ti szeretetek, hűségétek a mi édes, szép jutalmunk. Ralossynan való nyaralásod le-
gyen a legkellemesebb és Erzsike nénié-
kégy jó, szorgoskó kis vendége. A német lokekkel, megöltödd, jáltszva tanulod, meg és sok hasznát veszed majd az iskolában,
szorgalomból tanulsz meg! — **Kedves kis olvasónk**, a nyomodra, hogy ki-
nyomja borzátok írt üzenetümeit, többi kis pajtásunknak a következő számban válaszolunk, addig is mindannyitokat szeretettel ölel és csókol.
Eta néni és Elek bácsi.

Rejtvény megfejtés.
Julius 1. számbanban 1. alatt közölt ke-
resztvejtény helyes megjelése: **őzszafés**
sorok: 1. eke. 3. lga. 3. kos. 7. pipa. 10.
utkor. 13. arc. 15. zab. 18. ha. 20. fő.
21. bab. 22. hab. **Függlőyes sorok:** 2.
kapu (kapu). 9. alma. 11. Rozsó. 12. zseb.
14. száma. 16. egér. 17. bába. A rejtvényt helyesen megfölté kispajtásaink közül sorsolás útján ajándékban részesültek:
1. Tóth Imre. 2. Tóth Emmuska. 3. Ifj. Csák Imriska. 4. Havas Nelli és Emil. 7. Kiovsky Erzsike. 8. Gerő Eva. 9. Mátyai László. 10. Trombitás Andor. 11. Brenner Jenőke. 12. Donner Sárka. 13. Kovács Manyi és Zsuzska. 14. Szánkovics Magda. 15. Zsigmond Etus. 16. Wimmerth Vilma. 17. Hatfalussy Margit. 18. Marochik Eva. 19. Cseleyni Palika. 20. Sebásziery Pityuőke. 21. Bogner Irénke. 22. Trenkó Zsuzsika. 23. Császár Laticka. 24. Szabellér Ilonka. 25. Németh Katika. 26. Gregersen Karcsi. és Jolika.

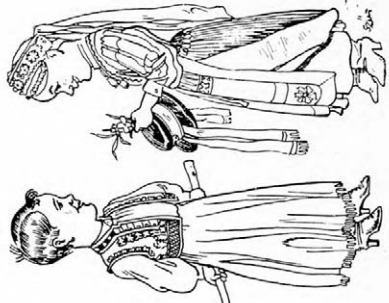
A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar Uriasszonyok Lapja dílandó ingyenes gyermekrovata

Szerkesztők: **ETA NÉNI, ELEK BÁCSI**
A Magyar Uriasszonyok Lapja havonta háromszor megjelenő dílandó melléklete és kis pajtásaink Szerkesztőség és kiadójának: **V. Jókai-ut. 37, a Magyar Uriasszonyok Lapja szerkesztősége**

VASÁRNAP A FALUN

A fűtska:
Közönök egy jó nagyot,
Adjon Isten jó napot!
Fehér fáltsos paritán
Érted jöltem, Rozikám!

A leányka:
Ha elfjöttél eitbém,
Hozott Isten, Ferikém!
Add tde a kalapod,
A virágom te kapod.

Együtt:
A templomba így meggünk,
Ott vár a mi Istenünk.
Letérelünk Elébe,
S száll az imánk az Égbe.

Tizenhárom és félmdzsa vaj — egyetlen uzsonnára

Itt is hallottuk már arról, kis pajtá-szánk, hogy ezekben a szép augusztusi napokban az egész világ cserkészei itt látóznak nálunk, Gödöllőn. Most van a *jamboore*, amit dzsamborinak kell kiejteni. Ennek a tizokatos idegen szónak a hallatára kétféle ismétlődő és örög cserkészeknek dobnak meg a szíve, Angliában és Szibériában, Ausztráliában és Finnországban. Akik pedig nem jöhettek el azok is mind ideálmodják magukat a cserkészlátározais, a világ-jamboore helyére: Gödöllőre.

Ezt a kis hozományt azoknak a kis pajtásainknak írtuk, akik még nem ismerik a cserkészek életét. Tudjátok-e azt, hogy az örög cserkészeknek és a cserkészeknek kívül úgynevezett „apródok” és „farkaskutyák” is vannak, akiknek hatalmas táborra a 12 éven aluli gyermekkelből került ki. Külön köszönésük, törvényük és csatlaklásuk van ezeknek az „apródok”-nak. A köszönés így hangzik:

— Hát tessék!
Az „apródok” vezetője pedig erre így koteles válaszolhat:

— Légy kiartó!
A „farkaskutyák” pedig így köszön:
— Megteszem, ami tőlem telik!
— Bizom benned! — felelt rá a „farkaskutyák” vezetője.

De hogy azt is el tudjátok képzeelni: milyen élet folyik itt Gödöllőn, az őriási cserkész világtáborban, elárulok nektek néhány őriási számot, amit a cserkészek labortá dremude tár elénk. Képződtek el, kis pajtásaim, hogy egyedül a kenyérből 13.500 kilogrammot fogyasztanak el naponta, a lebzsi pedig 130 hektolitert. Az egyedüli vécserőnára szóló teljesítményiség: 60 mázsát tesz ki, ami körülbelül 8 ókor szilvánok felel meg. De hogy még jobban megértsétek, milyen őriási cserkészlábor ülött tnyait Gödöllőn, vegyétek tudomásul, hogy egyetlen uzsonnára 13 és fél mázsa vajot kennek fel.

Mert bizony most a világ minden részéből való 2 millió ifjú szív és acélizmtű fiatalember álmait és vágyait jelenti ez a két szó:
— Jamboore... Gödöllő...

Mackó,
neked is elárulom,
hogya szeptember 1-i számban kezdődött

ELEK BÁCSI

íj regénye, amit eggyenesen nekünk: jó leányoknak írt, de amit a fiúk is nagyon örömmel fognak olvasni és aminek a címe:

SELEBURDI KISASSZONY

Azt is elárulom, hogy úgy várom már

SEPTEMBER 1. NAPJÁT,

amikor kezdetét veszi Elek bácsi új, vidám regénye.

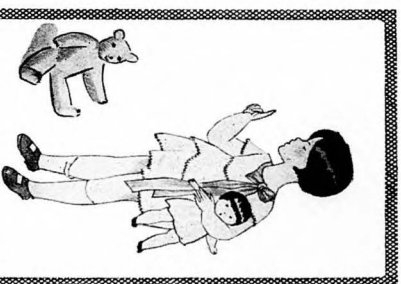
Kis Emberek Társasága (K.E.T.)

Edes kis tagtársaink, a fridőben mesélt *Pista bácsi* látogatott meg a napokban és értekel bédőt, hogy sokasodunk-e a KET-tagjai. Örömmel dicsőkedtünk el, hogy még folyton újabb jelentkezők kerül felvételre a KET-be. Az eredmény *Pista bácsi* úgy felkeltette, hogy a KET-be való felvételtől kérté, mert — amint mondta — neki is ti vagytok a legkedvesebb barátai, gyerekek és az lesz a leg-

Gyermekek póstája

Róth Pista, edes pajtáim. Te azin helyrepedtél az egész évi mulasztást és eggyesre rohorogtál be az összes rajzfeladat alköztelődésével, megérte rejtevényed. Igazán egyönyvűt teljesíteny volt ez részecred, kis barátom, feltelemel megérdemelt, hogy jutalomban részesülj. Bár Elek bácsi felhasználta távollétemel és teljes szabadságot adott nektek a játéka. Amú ellen nekem igazán nincs kifogásom. Te mégsem élte vele korlátlannal és megmutattad, hogy a vakációt nemcsak játékoszázásra, pihenésre használod, hanem jut időd egy kis munkára is. Közösség, pajtáim! szorgalmadat, hiszem, hogy a szép jutalommal meg leszel elégedve.

Bertók Elms bizonyára nem tudod elgondolni, edes Elmskám, mi az oka, hogy ha tudnád, fégen nem kapnál üzemetel. De

nagyonbó öröme, ha a Kis Emberek Társaságába felvesszük. Teljesítedtél öbajfásit és felvettük a KET-be, hogy ő is hozzánk tartozzék. A KET-jelvény felteztük a kabáljára s ha találkoznánk vele, arról a jelvényről meg tudjátok, hogy ő is a KET-tagja, a ti barátotok. Főbnyaték még tagjaink közé *Schöbör Jolankát* és *Magdalkát* Rakospalotáról, *Kiss Margitkát* és *Lilinkát* Budapestről.

előttem partnyai alakod és ládom sugárzó, nevető szemenedel reámszerveze, nem is hoznám feltelemel rólad, kécsi virágom. Meglepetést tartogattam Neked, amivel örömtől szerezek. Hogy mi ez a meglepetés, azt te kell feltelemel. Jó és szép **Kívánságlistát** eggyesrezen viszonszozzék. — **Ternay László**, edes kis barátom, rejtevényed tilomtól forlyós, mert még nekünk is fejtelemel okozott a megfektés. Úgy ládnak, elidejeletted, hogy kértünk. Képrejventet ne küldjétek, mert ilyen nem hozhatunk, tekintve, hogy kiséti kellemes készíteni róla, hogy hivomathossz. A dícséretlő számban nem fosztunk meg pajtáim, mert edétemel szeretél rá s ha kérted van, általál ki mástajta rejtevény, amit beleküdb, vagy számoklól állgajunk. — **Tóth Ilke**, dígáim, még álmomti sem lehet olyan szépet, amilyen öröm varl,

Három gyerek — ill' a berek, nádak-erek —

biz', keréket oldott — a kapufélfának búcsút mondott — onthon engedélyt nem kértek — (nem kapják meg, attól féltek) — nem maradtak — benn az ágyban — kiszökődöttek hajnalutójában — szó ami szó — megszökött a három lurkó!

A tó partjára kimentek — aztán vezérbőlőni kezdtek — s szólt az egyik: „úszni fogok“ — a másik meg: „fejest ugrom!“ — a harmadik apukájától úgy kikopok — gondolni se mert, csak emnyit: „a legfőbbik én vagyok — nem szólt semmit — gondoltál se mert, csak emnyit: „a legfőbbik én vagyok — Amde ebből semmi nem lett — a másik meg ott áll már a puló-széken — rögtön benn maga után húzza-vonja — a másik meg ott áll már a puló-széken — rögtön benn lesz a kék tó vízében.

Csak hogy szavát teltre he nem váltja — mert egyszerre ezt kiáltja: — „Jaj, de mély víz és sok hal van benne — ha beugrom, egészen oltópne...“ Így haboznak, félőváz-nak — vacognak és elteraznak — egyszer csak a hátuk megett — (mit e képen látni már nem lehet) — subonni kezd egy nádpálca — s édesapjuk ezt kiáltja: — „Komsz kőkőkük, haza takarodjatok — majd ellátom én a bajotok...“ Hogy mi történt odahaza — minden gyerek jól tudhatja — én pedig csak annyit mondtok — megédemelték a rossz csontok!...

FEJTÖRŐ

1. Pótlórejtvény.
(Egy nagy magyar káltó neve)

- rad
- uszt
- patin
- lira
- olva
- rvaváralja
- agyvárad
- rova
- olt

Beküldte: Császár Laci és kisa munkatársunk (Söple)

2. Keresztrejtvény.

1	2	3
2		
3		

Beküldték: Potenga Marit és Pista, kisa munkatársaink

Vízszintes sorok: 1. A vízben él. 2. Egy betű hozzáadásával a hazug ellentéte. 3. A títze lát...
Függőleges sorok: 1. Az újságban van. 2. Török mellősség. 3. Kis... áll a nagy Duna mentében.

M	a a a	I	C	O S
a a a	a	α		

Beküldte: Lakatos Cecília, kisa munkatársunk (Füle)

4.

VEL	C	→
E		

Beküldte: Kónya Gabi, kisa munkatársunk (Budapest)

Megfejtési határidő: szeptember 1.
A megfejtés eredményét a szeptember 20-1 számunkban közzéjük.

A helyesen megfejtők között 10 szép jutalmat sorsolunk ki.

Írta: Pista bácsi

Hiába ragyogott odakim a meleg nyári nap, hiába dalolt a magasban a pacsirta, Kollayék házatáján mégis esendék, végtelen esendék volt.

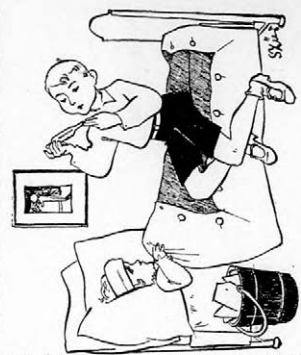
Reggel még semmi baja sem volt a hátréves kis Sárkának, így hát nyugodtan és boldogan ment el idősbőről az édesanyja, rábízva az ölébebről a gyermeke, a nyolcéves Józskára kis hugett. Nem először történt meg, hogy az édesanya magára hagyta a két gyereket, mikor valami dolga akad, mert a kis Józskin nagyon meg lehetett bízni. Derék, komoly, szófogató gyermek volt. Úgy vigyázott kis hűgára, mint a szemfényvére; nem is történt soha semmi baj, mikor édesanyjuk magukra hagyta a csepősségeket.

Ezen a napon egy kicsit később jött haza az édesanya, így sem tudta mind a dolgát elvégezni, de olyan nyugodtan volt, úgy félt, hogy valami baja dalma valóra is vált. Mikor belépet a kapun, azonnal tudta, hogy valami történt a gyerekekkel, hiszen máskor mindig várni szoktak az udvaron édesanyjukat, most azonban mindenesen volt. Aggódo szívvel szaladt be a szobába, s felkiáltott, mikor meglátta, hogy Sárka ágyban fekszik s mellette Józska szomorúan simogatja kis hűgának az ágyból kilógó kezét.

— Szent Isten! Mi történt? Mi baj van Sárkának? — kérdezte ijedten Koltayné.
— Nem tudom, édesanyám, — felelte a kislő. — Körülbélő egy óra múlva aztán, hogy édesanyám elment, Sárka elkezdett panaszkodni, hogy nagyon fáj a feje és a gyomra. Megijedtem s mikor magamból öleltem kis hűgomat, éreztem, hogy nagyon forró a kis teste. Visszaemlékeztem arra, hogy tavaly, mikor én voltam

beteg, édesanyám azonnal elővette a lázmérőt és megmérte a lázamat. En is megkerestem a hőmérőt s úgy, ahogy édesanyámtól láttam, megmértem Sárkának a lázát. Akkor láttam, hogy a láz mérőben a higany a piros vonal fölé száll. Tudtam, hogy nagy láza lehet Sárkának. Hiszen, mikor édesanyám nekem is megmérte, láttam, hogy csak akkor volt megnyugodva, hogyha a higany nem ment fel a piros vonal fölé... Nagyon megijedtem és azonnal leveköztettem Sárkát s betettem az ágyba, közben ki kellett szaladnom, hogy elvegym a fűszerezőt a mindennapi csomagot és a mindennapi jeget. Mikor a jeget átöntöttem a mi edényünkbe, hirtelen eszembe jutott, hogy tavaly édesanyám, mikor én voltam beteg, jeget borogatásokkal rakott a fejemre és a mellemre. Azonnal bevittem a jeget a szobába és úgy, ahogy láttam édesanyámtól, Sárkára raktam belőle, még a szájába is tettem egy darabkát, szegényke folyton nyöszörgött, hogy kiszárad a szája.

— Szaladj rögtön az orvos bástához,

— Bevittem a jeget és Sárkára raktam belőle, — mesélte Józskai.

Magyar falu

írta: Kisdz Lenke, kis munkatársunk

Feloldozások

Domboldogón, jalu mellett

Elmerenge járok,

A templomban harangoznak,

Halgatom... megdölök.

Krisi harang szép zengése

A fűtenbe esendül

Es etél az imádságot

Vitrog, ja megzendül.

Zöld réten vísz utam

holbó,

Hol utógólok nyúltnak,

S nap sugóira metelgeti

Gyöngye szírnakot.

Al a mezná potak

mormol,

Kék vice hullanzik

Főtölte sok kis pillangó

Tínclodot és járclik.

A Z E M B E R E V Ó

írta: Matag László, kis munkatársunk (Rákospalota)

Volt egyszer egy nagyon szegény ember, kinek annyi gyermeke volt, mint az ég és a csillag. Egyszer ez a szegény ember olyan nagy nyomorúságba került, hogy meg azt a kis szarvas konyeget sem tudta előteremtteni, amit eddig is csak nagy kánnal keresett meg.

Eltér az jutott az eszébe, hogy kiviszi gyermekét az erdőbe és ottlángja őket. Halála így könnyedén tud élni. Másnap végre is halajta a hegy. Heggel korán kelt, a szerezésűten gyermekét az erdőbe, ott lizet rakott, a ház köze felétele gyermekét és azt mondta nekik:

— Rogdon visszajövök, csak rózsát szedek.

A gyermekei habba várak ajuknak, nem jött vissza többé. Elindultak a keresésére, csakhogy otteltek az erdőben. Esikere egy kis házhoz értek, ahova bemehetnek. Ottbarm egy vén asszony és három fia áll a konye mellett. Így szólt hozzájuk az anyóka:

— Hát ti, háim, mit keresetek itt, ami a mander se jár?

— Hát bizony, nememsszony, mi szállást keresünk, — feltelek a fiuk.

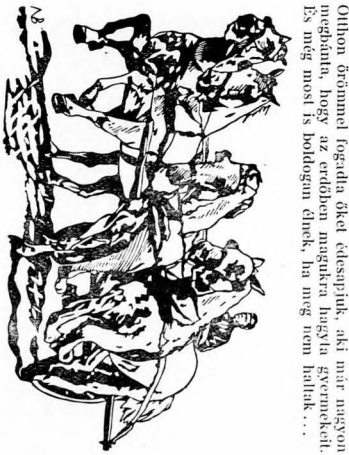
— De ti nem is tudjátok, hogy kinek a házába kerültek, — mondta a vén asszony. — Ti egy emberetől házába tévedtetek! És ha hazajön, megérz benneteket. Azt huncsomon tehet, hogy mitelohb oldjaitok keretek!

A fiuk azonban nem hittek el ezt, nem jöttek meg, és addig erestéltek, amíg jó vörserőt és szállást kaptak. Az igazak által ártottak, amikor hadoopant az emberetől, — idegen sziget érzék, — hönbölte, amikor megpillantotta jövevényeket.

Azonnal kinnol, hogy megkeresse és behozza a fűszéjét. Amíg az ember az utóron jár, a szegény ember legkisebb fia behúzza az emberet gyermekének felérol a hátsókapit és föltette az ő testérfekét fölére.

Így azin a szegény ember gyermekét megmomekíték. Megérték, amíg az emberetől elaludt. Ekkor a legkisebb fia feltelelte testvérét és egy zask aranyat a hátukra veve, kisonmunk a házól és hazatele velük újnak.

Ottlon érosimont fogadta őket élésspillat, aki már nagyon megpartha, hogy az erdőben magukra hangyák gyermekeik. És meg most is boldogon élnek, ha meg nem halnak...

— kiáltoha Kollayné, — s mondta meg neki, hogy jöjjen ide azonnal.

— Igent, édesanyám, — felelte Józiska s elrohant. Nem sokára vissza is jött az öreg orvos bácsival.

— No mi baj van, Kollayné? Ki beteg a baba? Talán csak nem az én drága kis Sárikámm?

— De bizony ő, doktor bácsi, — felelte Sárika édesanyja.

— No majd mindjárt meggyézzük, hogy mi baj van, — s azzal elkezdte vizsgálni a doktor bácsi a kis baba felé.

— Hátistennek, minem komolyabb baj, mert már megelöztek a jeges borogatókkal. Szerencsétlők, mert, hanem rakunk azonnal jeget Sárikára, akkor bizony komolyabb baj lehetett volna.

— Drága kis fiám, gyere ide! Ide nézz, doktor bácsi! Tudja, kinek köszönhetjük ezt? A kis Józiskának, — s azzal az édesanyja elmesélte a doktor bácsinak, hogy mit csinált Józiska.

— Bravó, kislífi! Ezt azlan úgyesen csinálhatt! Még én sem csinálhattam volna jobban! — s azzal egy nagy barackot nyomott az ánnuló kislífi fölére.

Sárika meggyógyult. Azóta mindketlen felmentek. Józiskától az a nap, — bár addig is nagyon komoly kislífi volt, — még komolyabb kislífi nevelt s meg vagyok arról győződve, hogy ennek a napnak köszönheti a most már dr. Kollay József orvosprofesszor nagy tudását.

21. német nyelvlecke

Mindhogy vakáció van most,

Nehéz leckét nem adok.

Ámde azért tanuljunk meg

Néhány ruhadarabot.

Felteleken ami díszlik,

Nemetti *Hut* a kalap,

A kabát: *Rock* és *Weste* van,

Azaz: meleyen az alatt.

Lábatokon madrag fészlik,

Neve: *Hose*, gyerekek,

Végül *Schuh* a cipő neve, —

És most iszen veletek!

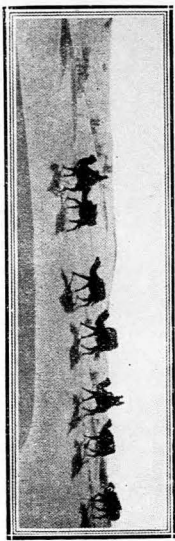
1. *Der Hut* (olvasd: der hat) a kalap.

2. *Der Rock* (olvasd: der rok) a kabát.

3. *Die Weste* (olvasd: di veszte) a melény.

4. *Die Hose* (olvasd: di hóze) a madrag.

5. *Der Schuh* (olvasd: der sá) a cipő.

Tevékenyvárn a Szaharai sívalójában